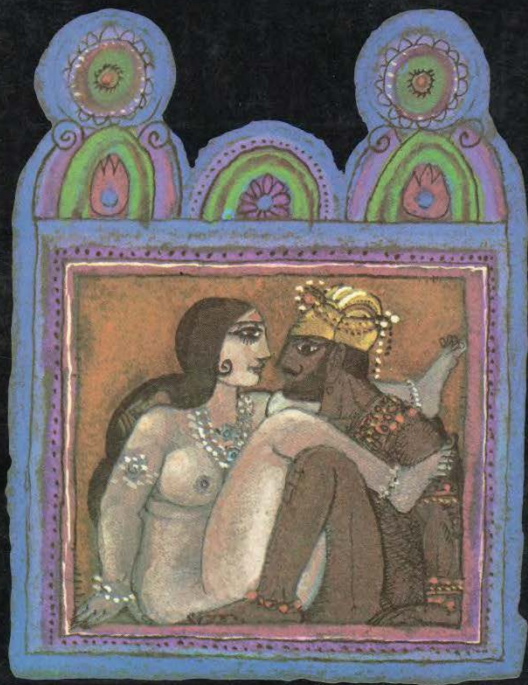
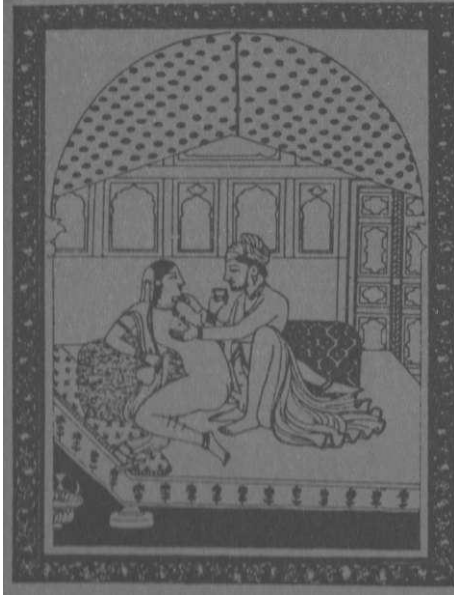
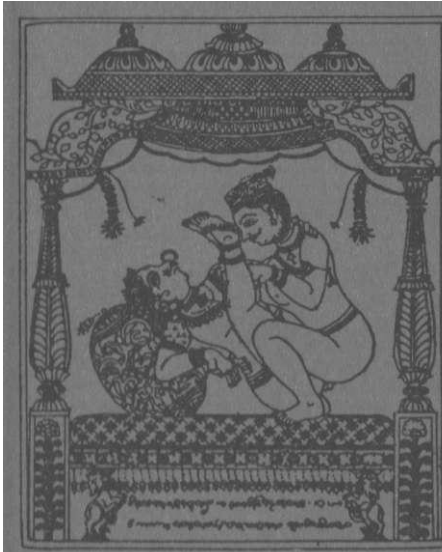

KALJÁNAMALLA
**ANANGA-
RANGA**

AVAGY
A SZERELMI JÁTÉKOK
ISTENÉNEK SZÍNPADA

॥ श्रीः ॥

काशी संस्कृत ग्रन्थमाला

९

शुद्धादित्य

(कामशास्त्रविभागे (१) प्रथमपुष्पम्)

महाकविकल्याणमल्लविरचितः

अ न ड्ग र ड्गः

'कामकला' नामकहिन्दीव्याख्योपेतः

(पं० श्रीविष्णुप्रसादभण्डारिणा पूर्वसंशोधितः)

भूमिका-लेखकः

श्री देवदत्त शास्त्री

हिन्दी-संस्कर्ता

श्री रामचन्द्र झा

(गोपनीयम्)

चौरवम्बा संस्कृत सीरीज आफिस, वाराणसी-१

१६७३

**KALJANAMALLA
ANANGARANGA
AVAGY A SZERELMI JÁTÉKOK
ISTENÉNEK SZÍNPADA**

WÜRTZ ÁDÁM
illusztrációival

Medicina Könyvkiadó • Budapest, 1986

Szanszkrit eredetiből fordította
WOJTILLA GYULA

A fordítást az eredeti szöveggel egybevetette KÁRSAI
GYÖRGY

© *Medicina Könyvkiadó, Budapest*
Hungarian translation by Wojtilla Gyula, 1986

ISBN 963 241 436 5

Medicina

A kiadásért felel: Prof. Dr. Arky István

Szedte és nyomta az Alföldi Nyomda
A megrendelés törzsszáma: 6866.66-14-1

Készült Debrecenben, 1986-ban
Felelős vezető: Benkő István vezérigazgató

Felelős szerkesztő: Dr. Brencsán János

Szerkesztette: Vincze Judit

Műszaki vezető: Orlai Márton

Műszaki szerkesztő: Nyitrai Pál

A borító- és kötéstervet Würtz Ádám grafikájának
felhasználásával Deák Károly készítette

Terjedelem: 8,75 (A/5) ív – Az illusztrációk száma: 30

Előszó

Manapság divatos az indiai kultúrát „erotikus kultúrának” nevezni. Ez így mindenképpen túlzás, helyesebben azt mondhatjuk, hogy az indek számára a szexualitás nem tartozott sohasem a tabu témák közé, és ez jól tükröződik a hinduizmus ideológiájában, a szépirodalomban, a képzőművészet erotikus témájú alkotásainak sokaságában és nem utolsósorban a hagyományos tudományosságban, amelynek önálló diszciplínája a kámasásztra, a „szerelem tudománya”. Mindez bizonyára nem ismeretlen a magyar olvasó számára, aki magyar fordításban tanulmányozhatja a Káma-Szútrát, a Gíta Govindát, a Sukaszaptatit, az óind meseirodalom és a nagy eposzok szellemes történeteit, a művészeti kiadványok jóvoltából Khadzsuráhó és Orissza templomait, azok lélegzetelállító szobor és dombormű díseit.

Ezen kultúrincsek megítélésében sokféle félreértés mutatkozik. Vannak, akik pornográfiát emlegetnek, és arról suttognak, hogy ezekben az alkotásokban valamiféle túlhajszolt érzékiség lakozik. Ismét mások a nyugati világban jól ismert, de nálunk sem ismeretlen fogalmat, a „szexuális forradalmat” vélik az indiai erotizmussal megtámogatni, annak ősforrását Indiában felfedezni. (Ezek az emberek azonban Indiában járva csalódnak!)

Az igazság az, hogy mi nyugatiak az indektől eltérő civilizáció gyermekei vagyunk, és így szükségszerűen különbözik a szexualitás szerepéről vallott felfogásunk is. A szociológiai felmérések tanúsága szerint az indiai emberek mindennapi életét, gondolkodását sokkal inkább meghatározza a vallási ideológia, mint nyugati kortársaiét. A mai hinduizmus rítusainak szerves része a termékenységi

kultuszokból örökölt szexuális szimbólumok: férfi és női nemi szerv, és ezek egyesülésének tisztelete. A gyermekre vágyó nők, illetve a serdülő szűzlányok áhítattal végzik a lingam (férfi nemi szervet szimbolizáló kőfallosz) tiszteletét: simogatják azt, illatos kenőccsel kenik, virágfüzérrel ékesítik vagy éppenséggel csókolgatják. Tizenéves lányok arcpirulás vagy kaján mosoly nélkül bámulják a templomok falait díszítő erotikus domborműveket, amelyek a közösülés legkülönbözőbb pozícióit ábrázolják.

Ugyanakkor az Indiában huzamosabban élőknek feltűnik az indek magánéletének zártsága, a „szabadszerelem” teljes hiánya, az, hogy a naturalisztikus leírások és meztelen ábrázolások meglepte mellett az indek milyen szemérmesen beszélnek és öltözködnek. Valójában azonban e két jelenség között összhang van, mégpedig a családban, a szexuális élet és a vallási rítusok jóformán kizárólagos színhelyén. A szexualitás a teremtés aktusa, férfi és nő az élet létrehozói, ezért a házasságon belüli kapcsolat tökéletesítése az élet egyik legfőbb célja. A harmonikus házastársi élet csak úgy képzelhető el mind Nyugaton, mind Keleten, ha a mindkét fél megtalálja a gyönyört. Az indek ennek ismeretében fejlesztették a „szerelem tudományát”, amelynek illusztris alkotása az Anangaranga. A szeretkezés módjainak részletezése abból fakad, hogy a különböző típusú emberek eltérő nemi szükségletekkel és képességekkel rendelkeznek, és a hagyományos ind rendszerező elv itt kiválóan érvényesülhetett. A képzelőerő kétségtelen szerepe nem jelenti azt, hogy itt a vad érzékiség fantáziája működött volna, vagy hogy az író a Nyugaton ismert pornográfia szolgálatába szegődött volna. Az az olvasó, aki valami ilyesmit kíván e könyvben felfedezni, jobban teszi, ha bele sem kezd az olvasásába!

Annak viszont, aki szereti a test szépségeit és hisz a testi szerelem kulturáltságában, az Anangaranga nagy örömet fog okozni.

Az elmondottak még inkább érthetőbbé válnak, ha egy pillantást vetünk a hinduizmus szerelemfelfogásának történeti fejlődésére.

Az i. e. 4-3. század fordulóján élt Kautilja, a politikai tudományok nagy tudósa, aki felvilágosult gondolkodó és egyben vérbeli rendszerező, szervező volt. Híres munkájában, az Arthasásztrában (A politika tudománya) a szerelemnek (káma) a király életében betöltendő szerepéről így ír: „A király a dharma (vallási kötelesség és világi törvényesség együttes fogalma) és artha (haszon, gazdagság, pénzszerzés) korlátozásával szolgálja a kámát (szerelmet). Ne legyen mentes a szerelemtől. Ellenkezőleg, a trivarga (az életcélok hármas serege: dharma, artha és káma) tagjai egyenlők egymással és egymáshoz kapcsolódnak. Az artha, dharma és káma közül, ha az egyik nem segíti elő a másikat, akkor az önmagát és a másik kettőt károsítja.

A trivarga a későbbiekben egy új taggal bővül. A csaturvarga (az életcélok négyes serege) negyedik tagja a móksa, vagyis a megváltás. Kaljánamalla az Anangaranga szerzője a szerelmet a megváltással, a Brahmá teremtetőisten által nyújtott legnagyobb boldogsággal egyenlőnek tartja! Az indek szerint az az ember, aki az életcélok szerint haladva ezt a lépcsőt, azaz a szerelmet átlépi, az a következő lépést, ami a megváltást jelenti, nem teheti meg! A szerelmet azonban szabályozni kell, és e szabályokat meg kell tanítani az embereknek.

Az ember életét lehetővé tevő ismereteket maga Brahmá foglalta össze egy mindentudó könyvben. A későbbi bölcsek ebből kivonatokat készítettek, és ezek egy részében található a szerelemmel foglalkozó tudományos irodalom, szanszkrit nevén a kámasásztra. (A szanszkrit szónak van egy másik jelentése is, ez a „A szerelem tankönyve”, és mint ilyen egy irodalmi műfajt jelöl.)

A műfaj kiemelkedő alkotása a világhírű, magyarul is olvasható Káma-Szútra (A szerelem tankönyve), a körülbelül a 3. században élt Vátszjájana munkája. Ez a könyv

elsősorban a városi jómódú rétegnek íródott. Vátszjájana az elegáns házakban élő, fényűző életmódot folytató világfiak és a városok életében nagy szerepet játszó, művelt és gondos nevelésben részesült kurtizánoknak szentel elsősorban figyelmet. Munkájában tág teret kap a házasságon kívüli kapcsolat, a házaspár viszonya viszont nem központi kérdés.

Az ind hagyománynak létezik azonban egy olyan rétege, amely kellő aprólékossággal foglalkozik a mindennapok szexuális problémáival, a házasságon belüli nemi kérdésekkel, a házastársak kifinomult szerelmi művészetével. Ennek az irányzatnak kiváló képviselője Kaljánamalla. Művének címe Anangaranga, azaz „A Testetlen (vagyis Káma, a szerelmi játékok istenének) színpada”. A színpad kifejezés arra utal, hogy az ind filozófia egyes iskolái azt tanítják, hogy az emberek a kiosztott szerepüket játsszák el az élet színpadán, és ez az isteni játék (a világ teremtésének egyetlen oka) része! Kaljánamalla, igen szellemesen szthalanak (helyszín) nevezte el munkája egyes fejezeteit.

Az *első szthalanban* bemutatkozik maga a szerző, Kaljánamalla („A Szép Malla”), és azt is megtudjuk, hogy művét hűbérurának, egy bizonyos Ládakhánnak a megörvendeztetésére írta. A szerző közli velünk dicső őseinek Trailókjacsandrának „A Három Világ Holdjának” és Gadzsamallának („Az Elefánt Malla”) nevét. Tekintettel arra, hogy a kámasásztúra műfaj ránk maradt alkotásai nem idézik az Anangarangát, az adatok sora ezzel le is zárul. A filológusok mindebből arra következtetnek, hogy Ládakhán nevében a mohamedán Lódi dinasztia valamelyik tagjának nevét kell keresnünk. Ez a dinasztia 1490-1520 között uralkodott, és így lehetséges, hogy Kaljánamalla családja Rádszaszthán vagy Gudzsarát valamelyik kis királyságának uralkodóháza volt. Problémátikus viszont az, hogy Ládakhán neve nem azonosítható a Lódi dinasztia egyetlen névszerint ismert uralkodójának egyikével sem, legalábbis a kérdéses

uralkodók ismert nevei között ezzel a névvel nem találkoztunk. Mivel azonban ilyen esetek bőven akadnak az ind történelemben (Asóka császár nevét is csak későn és nehezen azonosították a felirataiban olvasható Prijadarsin névvel) szerzőnk állítása, egyéb, ellentmondó adat híján elfogadható, és így munkájának keletkezési ideje nagyjából a 16. század első éveire helyezhető.

E rövid bemutatkozás után a szerző a nők különböző típusainak ismertetésére tér át, és felsorolja a holdhónap azon napjait és meghatározott időpontjait, amikor az egyes típusok a leginkább hajlanak a szerelmi gyönyörre. Ebben a részben fényesen érvényesül az a sajátságos ind rendszerező, pedánskodó szellem, amely a hagyományos ind tudományosság fő jellemzője. A nők osztályozása igen szemléletes. Az első típus a padmini (vagy nalini), azaz a „lótusz nő”, aki a lótusz kecsességét, finomságát hordozza. A második a csitrini, olyan nő, akinek kiváló adottsága és hajlama van arra, hogy örömet lelje a képzőművészeti alkotásokon látható szerelmi jelenetek megvalósításában (a csitrini szószerint „kép-nő”). A harmadik a sankhini, „kagyló nő” elnevezés nem egészen világos. Kaljánamalla egy helyen a szépséges női nyakat a kagyló vonulatához hasonlítja. A hasztini vagyis „nőstényelefánt” testi és lelki adottságaival szolgál rá e névre.

A **második szthala** a csandrakalákkal („holdfázisok”) foglalkozik. Kaljánamalla meghatározza, hogy a férfi a holdhónap melyik napján a nő melyik testrészének érintésével, csókolásával érheti el a szerelmi vágy felébresztését. Itt az a későbbi korokban tudományosan is igazolt helyes megfigyelés érvényesül, hogy a nő testének különböző részeiben is bennlakozik a vágyra való hajlam, és a bölcs ember dolga csupán az, hogy a kérdéses időpontban a megfelelő testrészhez az előírt módon közeledjék.

A **harmadik szthala** a férfiak és nők vérmérséklet szerinti osztályozását, az ind kámasásztra szerzők egyik kedvenc témáját dolgozza fel. A férfiak a szerelmi vágy hevessége

szerint lehetnek nyulak, bikák és lovak, míg a nők gazellák, kancák és nöstényelefántok. A megfelelő típusok egymásratalálása, az össze nem illők egymást kerülése igen fontos kérdés, és Kaljánamalla ennek megfelelően szól ezekről a problémákról. (Található még ebben a fejezetben néhány olyan a modern orvostudomány próbáját ki nem álló megállapítás is, mint például az, hogy a nők nemi vágyát, a nemi szervük vérében élő bogarak okozzák, és a bogarak nagysága egyenes arányban áll a viszketegség formájában jelentkező vággyal.)

A **negyedik szthala** a nők kor szerinti csoportjaival (fiatal lány, fiatalasszony, érett nő, öregasszony) és a velük való bánásmód leírásával kezdődik. Majd a különböző természetű nők bemutatásával folytatódik. Kaljánamalla, igen sajátos módon a mitológiából, az állatvilágból és az emberi test részeiből, tulajdonságaiból veszi a különböző típusok elnevezését, azzal a nem titkolt szándékkal, hogy párhuzamot von a név hordozója és a kérdéses nő természete között. Ezt a részt követik a nők testi-lelki tönkremenésének okait fejtegető sorok, a kapcsolat elhidegülése okainak ismertetése, majd megismerkedünk a női nemi szerv felépítésével, ahogyan azt a hagyományos indiai orvostudomány elképzelte. A fejezet a nő gyönyörre vágyását jelző jelek ismertetésével zárul.

Az **ötödik szthala** a korabeli India különböző területein élő nők tulajdonságait, a szerelmi előjátékokban és a szeretkezésben tapasztalható viselkedését írja le.

A **hatodik szthala** meglehetősen hosszú és több kérdéssel foglalkozik. Nem csoda, hogy India a fűszerek és az illatanyagok mesés földjének számít az ókor óta! Különböző szereket használtak a nők vágyának fokozására; az idő előtt bekövetkező magömlés meggátolására, a nemi képesség serkentésére, a lingam megnagyobbítására, a különféle okoknál fogva kitégult jóni szűkítésére, a női nemi szerv kozmetikázására és szőrzetének eltávolítására, a fogamzás biztosítására, a magzat méhen belüli helyzetének megerősítésére, a könnyű szülés biztosítására,

fogamzásgátlásra, a haj festésére, növesztésére és a tisztítására, az arcon levő pattanások eltüntetésére, a sötét bőrszín megszüntetésére, a keblek szépítésére.

A **hetedik szthala** a szerelmi bájitalok bemutatásával kezdődik. Ezt a púderok, kenőcsök, illatos füstölők használatát szabályozó előírások követik. Tekintettel arra, hogy a forró éghajlaton a higiéniai kérdések fokozottabban jelentkeznek, Kaljánamalla kiváló szereket ajánl az izzadság meggátolására, a fürdővíz kellemesebbé tételére, a jószagú lehelet biztosítására. Majd a nők megszerzését biztosító ráolvasások, varázsszövegek olvashatók.

A **nyolcadik szthala** a házasságkötés és a szerelmi kapcsolatok létrehozásának feltételeit tárgyalja. Kaljánamalla részletesen felsorolja azokat a jeleket, amelyek egy férfit vagy egy nőt házasságra kívánatosnak tüntetnek fel, és szól a kedvezőtlen jelekről is, amelyek ismeretében a szóban forgó személyt el kell kerülni. A legfontosabb az életkor megállapítása. Mivel ezt a tenyéren látható vonalakból lehet kiolvasni, Kaljánamalla bevezeti az olvasót a tenyérjósítás alapfogalmaiba. Ennek Indiában más a jelentése, mint nálunk. Amíg Nyugaton a tenyérjósítás a babona, áltudomány része, és a modern ember ennek megfelelően kezeli, addig Indiában a tenyérjósítás mindmáig komoly dolog. A házasságkötés előtt a tenyér vizsgálata és a testen található különböző jelek szemrevétele elengedhetetlen.

A házasságon kívüli nemi kapcsolatok kérdése minden korszakban konfliktusok forrása volt, a közerkölcs és a vallás szigorúan tiltja ezt Keleten és Nyugaton egyaránt. Kaljánamalla, aki munkáját a harmonikus házastársi szexuális kapcsolat jegyében írta, itt engedményeket tesz, és nem nehéz felfedezni Vátszjájana hatását sem. Vátszjájánához hasonlóan ő is azt vallja, hogy egy férfi akkor közelíthet más feleségéhez, ha a vágyott nő meg nem szerzése életét veszélyeztetné. Természetesen nem mulasztja el azt, hogy felhívja figyelmünket a házasságtörés tragikus következményeire.

Tekintettel azonban arra, hogy különleges körülmények között ez mégis megengedhető, Kaljánamalla, a teoretikus nem tagadja meg önmagát, és bőkezűen ellát bennünket tanácsokkal arra vonatkozólag, hogy kit és hogyan lehet meghódítani.

A *kilencedik szthala* a szerelmi előjátékok változatos bemutatását nyújtja. Itt is túlteng kissé a már említett ind rendszerező kedv, de így is igen szellemes az ölelések, csókok, karmolások, harapások és a hajcibálások módjainak felsorolása.

A *tizedik szthala* egyben az utolsó „helyszín” a szerelmi gyönyör, a közösülés lehetséges válfajainak precíz és ugyanakkor fantáziadús bemutatása. Kaljánamalla külön értekezik a gyönyör tetőfokán hallatott hangokról, és az izgalmat fokozó előírt kéztartással a női test meghatározott részeire mért ütésekről. Legvégül áttekintést kapunk a szerelmi gyönyörben optimális nők típusairól.

A magyar fordítás hűségesen követi a szanszkrit eredetit annak tömör, néhol tudálékos, nem mindig gördülékeny stílusával együtt. Lényeges különbség, hogy a szanszkrit eredeti versben íródott, amelyet én prózába ültettem át. Ezt a megoldást azért választottam, mert noha Kaljánamalla magát „nagy költőnek” nevezi, állítása erős túlzás, munkája elsősorban tartalmában érdekes és értékes, a formai elemek és költőiség tekintetében azonban a közepes színvonalat üti meg csupán. Végül, de nem utolsósorban, egy erőltetett, formahű fordítás a pontosság kárára ment volna, és ez egy „tankönyv” esetében nem mellékes!

Az Anangaranga indiai népszerűségét a kéziratok sokasága, és sajnos a bennük meglevő szövegeltérések bizonyítják. Európában ez a mű igen korán vált ismertté. A múlt század 80-as éveiben megalakult Kama Shastra Society („A szerelem tankönyveit kedvelők társasága”), amelynek vezéregyénisége az angol Sir Richard Burton, aki a Kelet más országaiban is gyűjtötte és angolul megjelentette az erotikus

irodalom klasszikusait. Ő volt az Anangaranga kiadásának első kezdeményezője. (A mű angol fordítását angolul tudó indiai papok segítségével készítette.) Az első kiadás Benáreszben mindössze 4 (!) példányban jelent meg, ezt követte a nagy könyvtárakban is csak ritkaság gyanánt őrzött 1885-ös kiadás, amelynek azóta számos reprintje született. Ennek az angol változatnak az a külön érdekessége, hogy Sir Richard a nőknek azon típusáról is beszél, akik a közösülésnél képesek jónijukat összehúzni és kitágítani, és ezáltal az aktus során „tehenet fejő lányhoz” hasonlóan ténykednek. Ez a leírás azonban – amely különben Keleten szélteben-hosszában ismert szokást örökít meg –, nem található a mű egyetlen szanszkrit változatában sem.

Az angol fordításból készült Lamairesse ritkaságszámba menő francia fordítása, és ugyancsak az angol változat az alapja a német feldolgozásnak is.

Fordításom a nagymúltú, benáreszi Chowkhamba kiadó 1972-es szövegkiadása alapján készült. A szöveg jobb megértése érdekében helyenként jegyzeteket mellékeltem, és egy külön függelékben megadtam a szövegben szereplő szanszkrit növény- és kémiai nevek tudományos megfelelőit, kivéve azokat, amelyeknek magyar megfelelőjük van.

A szöveg nehézségei sokszor próbára tették a fordítót, aki ezúton is köszönetet mond a szöveg lektorának, Karsai Györgynek, aki mint barát és kolléga a hivatalos teendőkön túlmenően számos gondolattal, ötlettel járult hozzá a fordítás végleges formába öntéséhez.

Bárcsak az Anangaranga az olvasók szerelmi művészetének gazdagítását, testi és lelki harmóniájának kivirágzását szolgálná!

A fordító

Első szthala

A boldogságot adó Kámát dicsérem, a tréfásan játszadozót, a mindenkinek szívében lakozót, a szerelmi csatában virulót, a Sambara démont elpusztítót¹, a Rati² szemét elbűvölőt, a mindig új gyönyört nyújtót, aki az ellenszegülőket erőszakkal igázza le.

Éljen a messze híres Ahmad király igaz fia, Ládakhán³, a Lódi nemzetség sisakdíszese, a mérhetetlenül dicső férfi, aki a megölt – ellenségek – feleségeinek – könnye – árából – fakadó- folyamokban játékosan fürdeti lovait, a szerelem tudományának tudósa, akinek lótuszhoz hasonló lábait királyok koronái ragyogják be!

Ez a jó ízlésű embereket gyönyörködtető, kiváló könyv ennek a felbecsülhetetlen értékű drágaköveket rejtő óceánhoz hasonló férfinak a szerelem szította parancsából, örömszerzés céljából íratott.

Élt hajdan egy Trailókjacsandra⁴ nevű király, a Hold-nemzetség⁵ sarja, tisztaszívű, aki nagylelkűségéről volt híres és arról, hogy ellenségeit forró hevességű tűzzel égette el.

Volt annak egy Gadzsamalla⁶ nevű fia, aki a háborúban mindig győzedelmeskedett az ellenség felett, a béke idején sok szép tulajdonságát bizonyította, s akinek dicsősége a holdsugarak folttalan fényességével vetekedett.

Az ő fia a fenséges nagy költő, a végtelenül sok művészetben jártas, híres királyi bölcs, Kaljánamalla⁷ írta ezt a szép nők seregének kedves Anangaranga⁸ című könyvet.

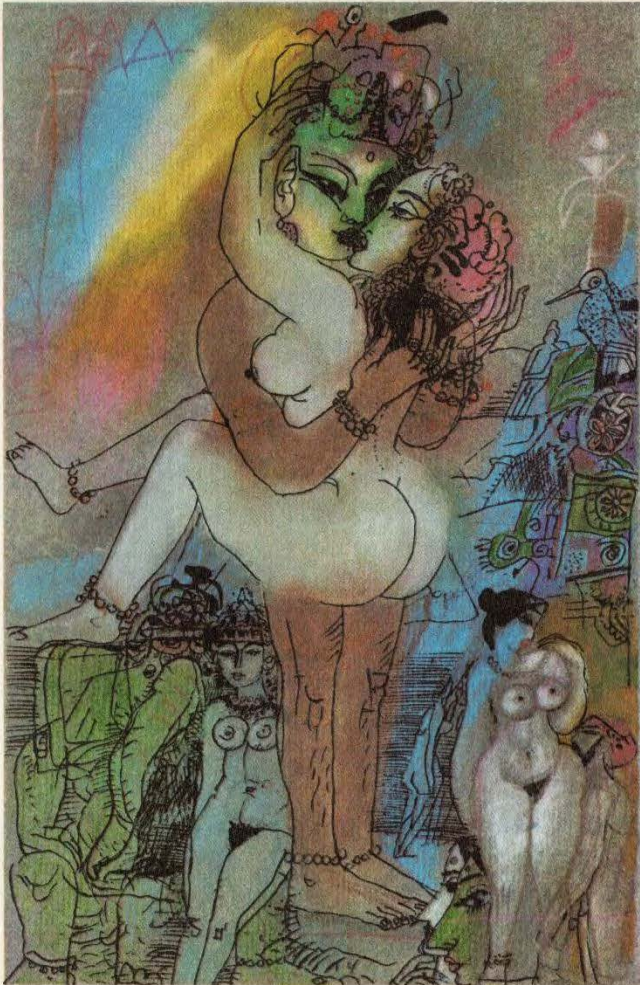
A bölcssek eltérő véleményeit áttanulmányoztam, leszűrtem lényegüket, és most mindezt közreadom, hogy mostantól fogva a nőekkel folytatott szerelmi játék művészetében szenvedéllyel elmerült férfiak szüntelen odaadással sajátítsák el.

Az értéktelen, káprázatszerű világban az egyetlen lényeges dolgot – az őzseműek élvezetéből származó gyönyört – egyenlőnek tudták a Brahmától⁹ elnyerhető legnagyobb boldogsággal. Azok az emberek, akik ostoba elméjükkel nem képesek megkülönböztetni a nők különböző fajtáit, s a szerelem tudományában is járatlanok, olyanok mint az állatok: megszerzik ugyan a nőt, de a gyönyört nem érik el.

Csak az az ember ér el mindent felülmúló sikert, aki megértette a legfőbb igazságot, aki a szerelem tudományának ismerője, aki a különféle gyönyörszerző módszerekkel, szerelemtől hajtva, naponta boldoggá teszi a szerelmes nő lelkét.

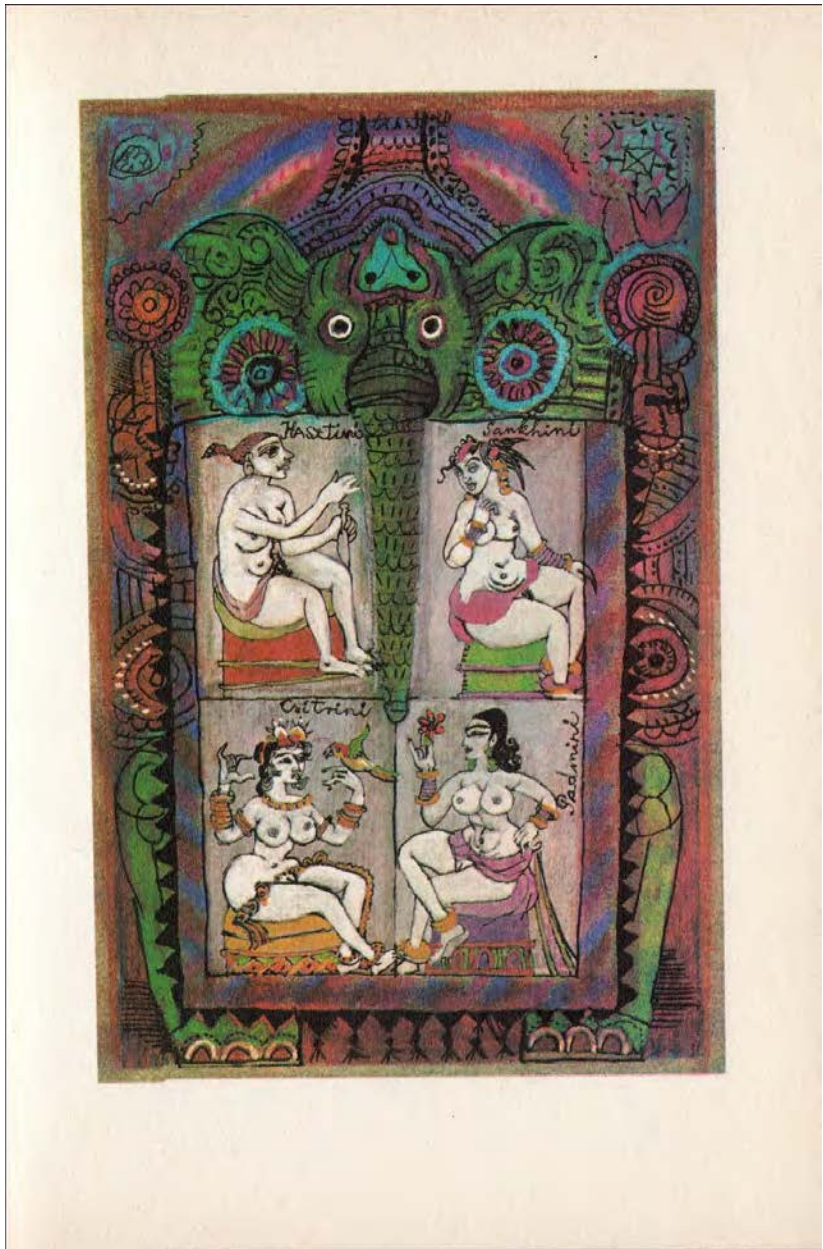
A nők négyfélék: padminí¹⁰, csitriní¹¹, sankhiní¹² és hasztiní¹³. Most sorrendben elmondom tulajdonságaikat.

A nők közül legkiválóbb a padminí. Szeme olyan, mint a fiatal őzé, szeme sarka vörösszínű, arca telihold, keble dús és feszülő, alakja törekeny, mint a sirisa virág, keveset eszik, kecses mozgású, a szerelmi előjáték végén a jónijában¹⁴ megjelenő nedv¹⁵ illata a nyíló lótuszéhoz hasonló; szemérmes, büszke; testének színe sötét és az aranyos csampaka virág színére emlékeztet; az istenek és az emberek tiszteletében állhatatos, gyönyörernyője¹⁶ a kipattant lótusz bimbóhoz hasonló, hangja mint a hattyúé, alakja karcsú, járása a flamingóé; mindig csinos ruhát visel, hasát hármarác¹⁷ ékesíti, kedvét leli a fehér ruhákban, nyaka és orra formás – ilyen hát a padminí, akit a nők közül a legkiválóbbnak tartanak.

A csitrinít arról kell felismerni, hogy alakja karcsú, járása az elefántéra emlékeztet, szeme nyugtalan, ismeri a zenét és művészeteket, sem nem alacsony, sem nem magas, dereka igen vékony, hangja, mint a páváé, fara gömbölyű, keble dús, két szépséges, nyúlánk combot hordoz, a szerelmi előjáték végén a jónijában megjelenő nedv mézillatú; ajka keskeny, szerelemhajléka felfelé domboruló, nem borítja dús szőrzet és közepe legnagyobbrészt lágy és benne mindig a gyönyör vize táncol; haja sötétkék-fekete árnyalatú, nyaka olyan, mint a lótusz; örömét leli a szerelmi előjátékokban, természetes változékony, sokféle készséggel bír; szerelmi gyönyöre rövid ideig tartó – ilyen hát a csitriní.

A sankhiní magas, karcsú vagy kövér, feje nem arányos törzsével, lábai meglehetősen hosszúak, csípője széles, keble kicsi, természete indulatos, jónija mély, csípős, rossz szagú és kevéske szerelemnedvvel, sűrű szőrzettel; szeme hamis, járása sietős, teste gyakran jön tűzbe, a szerelmi gyönyörben a szenvedély tetőfokán bőségesen osztogatja a körömmel ejtett sebeket; nem túl sokat, de nem is túl keveset eszik, mindig indulatos, a vörös ruhákat kedveli és a fejen viselt vörösszínű virágfüzért; hiányzik belőle az együttérzés, rosszakaratú, szeme sötétbarna, szíve rideg, gurgulázó hangja bántó – ilyen hát a sankhiní.

A hasztini kövér, haja barnás-vörös, étvágya nagy, természete nyers, szemérmetlen, testének színe világos, ujjai görbék, rosszlábú, nyaka rövid, a jónijában a szerelmi előjáték végén megjelenő nedv zavaros és szaga a megvadult elefánt homlokverítékére emlékeztet; járása lassú, a szerelmi gyönyörben nehezen tartható féken, beszéde kusza, ajka húsos – ilyen hát a hasztini.

A nalinít¹⁸ a holdhónap¹⁹ második, negyedik és ötödik napján lehet izgalomba hozni; a csitrinít a nyolcadik, tizedik és tizenkettedik napon; a sankhinít a hetedik, a tizenegyedik és a tizenharmadik napon válik izgatottá; a hasztini pedig telihold idején, a holdhónap sötét felének utolsó napján és a tizenegyedik napon.

A naliní az éjszaka negyedik negyedében áhítozik leginkább a gyönyörre, a csitriní az első negyedben, a sankhiní számára pedig a harmadik negyed az örömök ideje, s a hasztiníé az éjszaka s még a nappal fele.

A padminí természeténél fogva sohasem boldog az éjszakai szerelmi gyönyörben. Nappal viszont még egy kisfiú érintésétől is kinyílik, mint a lótusz a felkelő Naptól.

A nők gyönyörnapjai

1	2	4	5	Ezeken a napokon vágyik a padminí szerelmi gyönyörre
6	8	10	12	Ezeken a napokon vágyik a csitriní szerelmi gyönyörre
3	7	11	13	Ezeken a napokon vágyik a sankhiní szerelmi gyönyörre
9	14	15	30	Ezeken a napokon vágyik a hasztini szerelmi gyönyörre

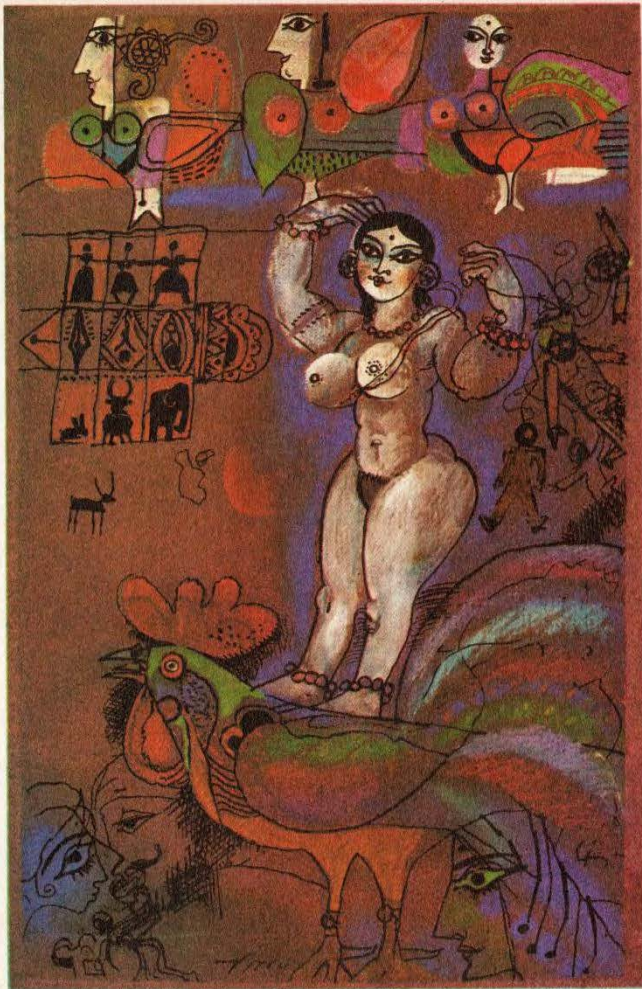
Az éjszakai gyönyörre vágyás

	az éjszaka			
típusok	első negyede	második negyede	harmadik negyede	negyedik negyede
padminí	0	0	0	gyönyörvág
csitriní	gyönyörvág	0	0	0
sankhiní	0	0	gyönyörvág	0
hasztini	gyönyörvág	gyönyörvág	gyönyörvág	gyönyörvág

A nappali gyönyörre vágyás

	a nappal			
típusok	első negyede	második negyede	harmadik negyede	negyedik negyede
padminí	gyönyörvág	gyönyörvág	gyönyörvág	gyönyörvág
csitriní	0	0	0	0
sankhiní	0	0	0	0
hasztini	0	0	gyonyorvagy	gyonyorvagy

Így szól a nagy költő a fenséges Kaljánamalla által a fenséges Ládakhán megörvendztetésére írott Anangarangában „A padminivel kezdődők természetének leírása” című első szthala.

Második szthala

A szerelmi vágy felébresztésére a hónap első felében a nők szép testrészeit a következő sorrendben kell megérinteni: hajválaszték, szem, ajak, arc, nyak, hónalj, mellbimbó, mell felülete, köldök, far, jóni, térd tájéka, boka, láb, nagy lábujj. A hónap második felében ez megfordítva, alulról felfelé haladva végzendő.

A haj választékot körmével érintse a férfi, a szemet és az arcot csókolja, az ajkat fogával sértse fel, a hónaljat és a nyakat körmeivel karmolja, a fart és a mellbimbót szorosan markolja, a köldököt nyitott tenyérrel ütögesse, s a jóniban játsszék elefántjátékot²⁰. A bölcs férfi üsse meg egyszer nagy ujjával a nő keblét, térdét saját térdével, nagy ujját saját nagy ujjával, lábát saját lábával, bokáját saját bokájával. Így a csandrakalá²¹ fellobbantásában jártas, vággyal teli, magukat a szerelmi élvezeteknek szentelő hatalmukba kerítvén az őzseműeket, a legkiválóbb szerelmi gyönyör részesei lesznek.

A nőt szorosan átölelve a bölcs férfi gyengéden karmolja körmeivel annak arcát, farát, hátát, a hasfala és bordái közötti részt, hasítsa fel fogaival ajkait, csókolja szenvedélyesen homlokát. Így idézze elő azt, hogy a nő testén a gyönyör jeleként a szőr felborzolódjék²², és ezáltal hozza izgalomba a holdhónap első napján a szíthangot²³ hallató nalinít.

A nők szerelmi vágyának felébresztése

a hónap világos felének napjai	a nő jobb oldalán	a szerelmi vágy lakhelyének mozgása	a nő bal oldalán	a hónap világos felének napjai
15	haját és fejét	a férfi ujjával a haját tartva simogassa	haját és fejét	1
14	szemét	a férfi csókolja	szemét	2
13	alsó ajkát	a férfi csókolja és lassan harapja	felső ajkát	3
12	arcát	a férfi csókolja	arcát	4
11	nyakát	a férfi karmolja	nyakát	5
10	hónalját	a férfi karmolja	hónalját	6
9	mellbimbóját	a férfi szorosan markolja	mellbimbóját	7
8	keblét	a férfi öklével lassan üsse	keblét	8
7	köldökét	a férfi nyitott tenyerével	köldökét	9
6	farát	a férfi szorosan markolja	farát	10
5	jóniját	a férfi lingamját bevezetve dörzsölje	jóniját	11
4	térdét	a férfi saját térdével szorítsa	térdét	12
3	bokáját	a férfi saját bokájával szorítsa	bokáját	13
2	lábát	a férfi saját lábával szorítsa	lábát	14
1	lábának ujjait	a férfi saját lábának ujjával szorítsa	lábának ujjait	15

A holdhónap második napján a szerető az ajkat köröskörül csókolgatva, a faron, szájon, lábakon, kebleken körömnymokat hagyva a gyönyör rabságába vetheti a szerelemre lobbant nalinít.

A negyedik napon a szerető férfi ölelje át szorosan a padminít, hosszasan simogassa kebleit, ajkait fogaival erősen harapdálja, combján és farán körültekintően körömnymokat hagyva, hónaljába pedig cshuritaka- jelet²⁴ karcolva gyújtsa szerelmi vágyra, és tegye magáévá.

Az ötödik napon a férfi a nő ajkát összeharapdálva, dús kebleit hosszasan simogatva, mellbimbóit szenvedélyesen megragadva, jobb kezével haját húzva, tegye szerelemtől ernyedtté naliní testét.

A padminí csandrakalája fellobbantása

	a bölcs férfi a holdhónap			
a padmin...	első napján	második napján	negyedik napján	ötödik napján
nyakát	szorosan ölelje	0	0	0
arcát	lágyan karmolja	csókolja	0	0
farát	gyengéden karmolja	0	0	0
hátát	gyengéden karmolja	0	0	0
oldalát	gyengéden karmolja	0	0	0
alsó ajkát	harapja	csókolja	harapja	karmolja
homlokát	csókolja	0	- 0	0
testét	izgassa, hogy a szőr felborzolódjék	0	0	0
combját	0	karmolja	0	0

lábát	0	karmolja	simogassa	0
mellét	0	karmolja	simogassa	simogassa
csípőjére	0	0	cshurita- jelet rajzoljon	0
mellbimbó- óját	0	0	0	0
haját	0	0	jobb kézzel húzza	szerelmese n húzza

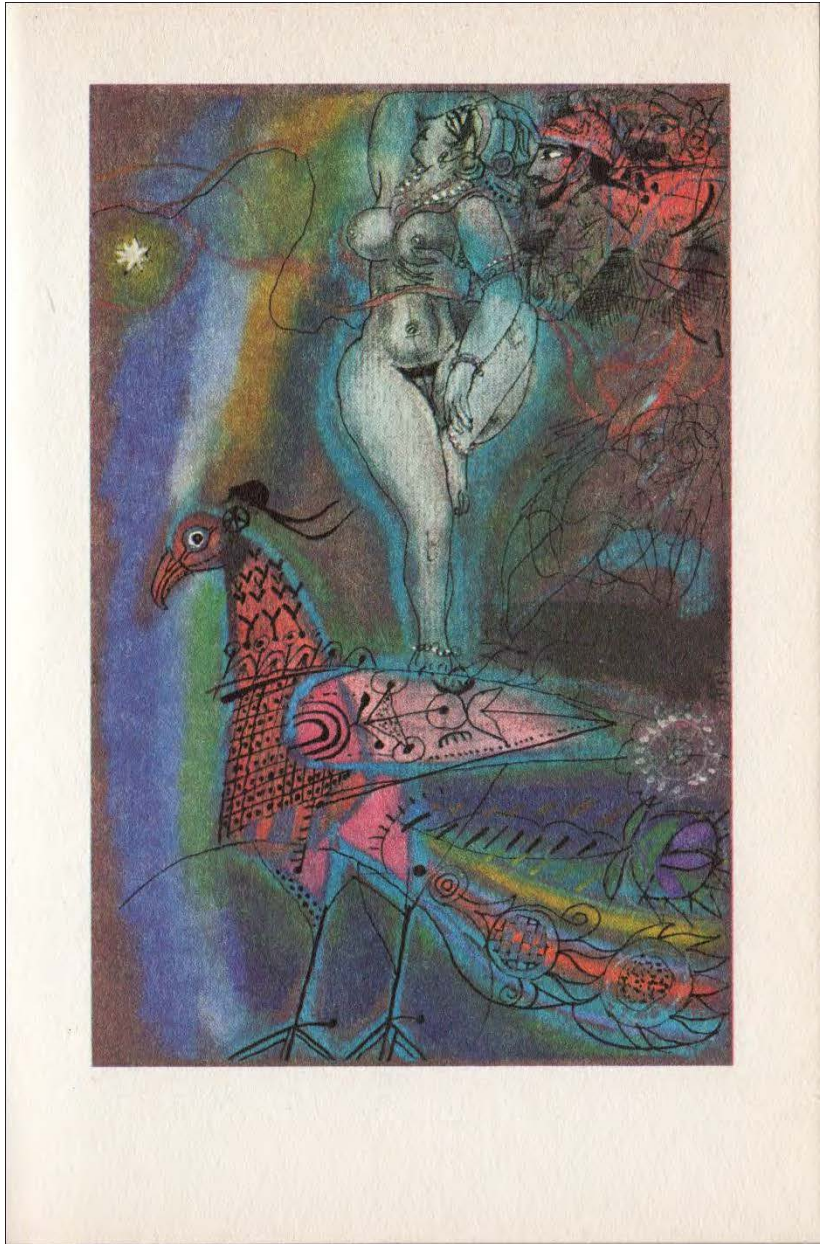
A csitrinít a hatodik napon ajkát csókolgatva, aztán a nyakát átölelve, farát körmeivel összekarmolva hozza izgalomba a férfi.

A nyolcadik napon pedig a bölcs ölelje át nagy lendülettel a csitriní nyakát, köldökét körmeivel karmolja, ajkait harapdálja, az örömtől szőrfelborzolódasos kebleit markolászva, a szerelemisten templomában elefántjátékok játszva így tegye felébredt szerelmi-vágytól-buzogó-szerelmevizűvé a kedves nőt.

A tizedik napon a szerető férfi lótuszhoz hasonló bal kezével simogassa a szép nő fülét, combját, keblei közét, hátát, szenvedélyházát, farát, s nyakát karmolgatva gyorsan érje el, hogy a nő szerelemvize fakadjon.

A holdhónap tizenkettedik napján a szerelmi játékban jártas a csitrinít szorosán átölelve, arcát csókolgatva, ajkát harapdálva, fülének és farának karmolását élvezve, két szemét letakarva, haját húzva a szíthangot hallató kedvest tegye hamar remegő testűvé.

A harmadik napon a szerelmes férfi a nőt két karjával igen szorosán átfogva, ajkait fogaival harapdálva, hónaljában kedve szerint éles körmökkel bőségesen karmolásokat osztogatva, keble felületére cshurika-jelet rajzolva határozottan kerítse hatalmába a csepegő szerelemvizű sankhinít.

A csitriní csandrakalája fellobbantása

a csitriní...	a bölcsek férfija a holdhónap			
	hatodik napján	nyolcadik napján	tizedik napján	tizenkettedik napján
jóniját	0	elefántját	bal kezével	0
alsó ajkát	csókolja	tékkal	simogassa	harapja
felső ajkát	0	izgassa	0	0
nyakát	ölelje át	harapja	0	szorosan
farát	karmolja	ölelje át	karmolja	ölelje
köldökét	0	0	0	0
melleit	0	karmolja	0	0
füleit	0	simogassa	bal kezével	0
combját		0	simogassa	karmolja
hátát	0	0	bal kezével	0
csípőjét	0	0	simogassa	0
arcát	0	0	0	karmolja
homlokát	0	0	0	csókolja
szemeit	0	0	csókolja	0
haját	0	0	0	takarja le
			0	húzza

A hetedik napon a bikaszerű ember a nőt erősen átölelve, körmével keblét, arcát, nyakát, fülét, lábait karmolva, száját csókolgatva, gyönyörhelyét erőteljesen dörzsölve hozza igen gyorsan izgalomba.

A tizenegyedik napon a férfi a kedves nőt átölelve, ajkait harapdálva, a legszebb testrészébe a lingamot²⁵ erőteljesen beverve, körmével a jóni tájékát hasogatva kerítse hatalmába.

A tizenharmadik napon a szerelmes férfi a nő nyakát körmeivel karmolva, azután, hogy a sankhiní szíthangot hallat, ragadja meg kebleit, csókolgassa kerek arcát, s így hozza gyorsan izgalomba.

A sankhiní csandrakája fellobbantása

a sankhiní...	a bölcs férfi a holdhónap			
	harmadik napján	hetedik napján	tizenegyedik napján	tizenharmadik napján
testét	szorosan	ölelje	ölelje	0
ajkát	ölelje harapja	0	harapja	0
hónalját	karmolja	0	0	0
kebleit	cshurita-jellel díszítse	karmolja	0	0
arcát	0	karmolja	0	csókolja
nyakát	0	karmolja	0	0
füleit	0	karmolja	0	0
lábát	0	karmolja	0	0
száját	0	csókolja	0	0
jónijába	0	lingamját vezesse be	lingamját vezesse be	0
nyakát	0	0	0	karmolja
kebleit	0	0	0	erősen simogassa

A kilencedik napon a szerető férfi felülről dörzsölje erőteljesen a szerelmi gyönyörházát oly módon, hogy tenyerét a köldök alatti helyen tárja ki, ajkait csókolgatva, finoman a körmével a bordák tájékát összekarmolva, a mellet hosszasan simogatva – így tegye magáévá az élvezettől lihegő nőt.

A tizennegyedik napon az ember a szeretett nő szemeit csókolva, mindkét hónalját körmeivel hasítva, szerelemházában elefánt játékot játszva, hódítsa meg az elefánttestű nőt.

Újholdkor és teliholdkor a szerelmi játékban az ember különféle ütésekkal és csókokkal a hónaljat, a combot és a keblek tájékát hegyes körmökkel jó erősen összekarmolva, kezét a szerelemházra és a mellbimbókhöz tapasztva, vegye le lábáról a szerelemvizét hullató hasztinít.

A hasztiní csandrakája fellobbanása

	a bölcös férfi			
a hasztiní...	a kilencedik napon	tizennegyedik napon	újholdkor	teliholdkor
jóniját	kezével dörzsölje	elefánt játékkal	kezével szorítsa	kezével szorítsa
ajkát	csókolja	0	0	0
oldalát	karmolja	0	0	0
kebleit	hosszasan simogassa	0	karmolja	karmolja
mellbimbóit	0	0	kezével szorítsa	kezével szorítsa
szemeit	0	csókolja	0	0
hónalját	0	karmolja	karmolja	karmolja

Így szól a nagy költő a fenséges Kaljánamalla által a fenséges Ládakhán megörvendeztetésére írott Anangarangában „A csandrakalá meghatározása” című második szthala.

Harmadik szthala

Most pedig a sasa és egyéb típusú férfiak, valamint a mrigi és egyéb típusú nők között létrejövő gyönyör fajtáit mondjuk el

A férfiakat a gyönyörhorog hosszúsága, a nőket pedig a jóni mélysége szerint osztályozzák. Eszerint a régi bölcsék a férfiakat sasa²⁶, vrisabha²⁷ és asva²⁸, ugyanígy a nőket mrigi²⁹, asvá³⁰ és dviradá³¹ névvel illették mindenfelé.

A hariníhez³² a sasa, a vrisához az asvá, a kariníhez³³ a turaga³⁴ illik. Ebben az esetben mindkettő gyönyört nyer az egymással vívott szerelmi csatában.

Azt mondják, hogy a hariní a vrisabhával, és ugyanúgy az asviká³⁵ a turangával magas fokú gyönyört érez. A turagi³⁶ a sasakával, a dvpí³⁷ a vrisával azonban alacsony fokú gyönyört élvez.

A kurangi³⁸ és a haja³⁹ szeretkezése, mint igen magas fokú gyönyör van számontartva.

A szerelmi egyesülések fajtái

típusok egyesülése	a jóni és a lingam mérete	a gyönyör
1. sasa (férfi) hariní (nő)	lingamja 6 hüvelyk jónija 6 hüvelyk	magas fokú
2. sasa (férfi) asvá (nő)	lingamja 6 hüvelyk jónija 9 hüvelyk	közepes
3. sasa (férfi) karmi (nő)	lingamja 6 hüvelyk jónija 12 hüvelyk	alacsony fokú

1. vrisa (férfi)	lingamja 9 hüvelyk	közepes
hariní (nő)	jónija 6 hüvelyk	
2. vrisa (férfi)	lingamja 9 hüvelyk	magas
asvá (nő)	jónija 9 hüvelyk	
3. vrisa (férfi)	lingamja 9 hüvelyk	fokú alacsony fokú
kariní (nő)	jónija 12 hüvelyk	
1. asva (férfi)	lingamja 12 hüvelyk	alacsony fokú
hariní (nő)	jónija 6 hüvelyk	
2. asva (férfi)	lingamja 12 hüvelyk	közepes
asvá (nő)	jónija 9 hüvelyk	
3. asva (férfi)	lingamja 12 hüvelyk	magas fokú
kariní (nő)	jónija 12 hüvelyk	

A hasztiní és a sasa közösülése viszont mindig igen alacsony fokú gyönyört eredményez.

Ezekben az esetekben az azonos mértékű gyönyört kell a legkiválóbbnak tartani. A kétféle felső kategóriába soroltak élvezete éppen a kívánt mértéket jelenti. A kétféle alacsonyét rossznak, az igen magas és igen alacsony fokúak egyesülését a költők által tiltottnak ismerje az ember.

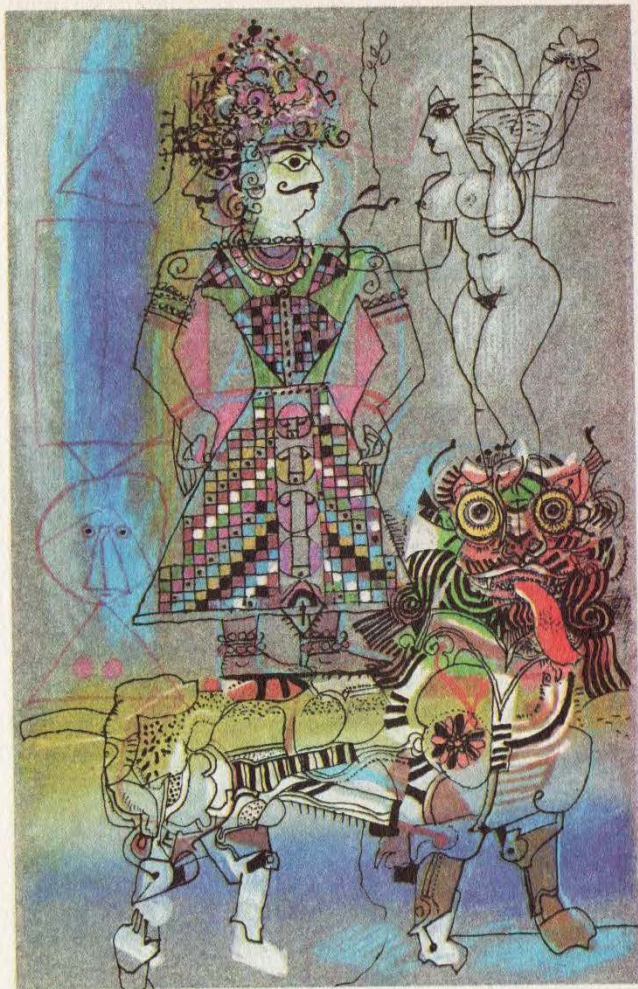
A nők jónijának véreben háromféle bogár keletkezik⁴⁰. Ezek a bogarak kis, közepes és nagy erejűek. A bogarak erejükhöz mértén viszketegséget okoznak a nőnemzetségnek.

Megfelelő méretű lingam hiányában ez a viszketegség nem szűnik meg. Ezért van az, hogy alacsony fokú szeretkezéskor a nők nem élveznek gyönyört.

A nők legszebb testrészének belsejét lágynak mondják. A túlságosan nagy méretű lingam által ezért nem jöhet létre gyönyör a nőnemzetség számára.

A szerelmi játék művészetét ismerő férfi az éppen a jóniba illő méretű, vastag és kemény lingammal lecsillapítva az eredendő viszketegséget, és különféle örömszerzési módokkal lassan izgalomba hozva a szerelemvizét kibocsátó özszeműt, hatalmába kerítheti őt.

A férfi és nő szerelemfolyadékának kiömlése történhet lassan, közepesen, gyorsan és sebesen. Az élvezet során, amikor a virágnnyilas vize kifolyik, a zárt bimbóhoz hasonló kedvesszemű táncol, ugrándozik, sír, zavarodottá válik, egyáltalán nem képes erőt kifejteni. Az időtartam szerint így kilencféle gyönyört mondok el.

Szenvedélyes, közepes vágyú, lassú izgatottságú nőket ismerünk. A férfi és nő közösülését háromfélének mondják, úgy mint sebes, közepesen gyors és lassú.

Ilyen módon az időtartam szerint adódik a kilencféleség. A bölcsek azonban huszonötféle szerelmi gyönyörről beszélnek.

A szenvedélytől izgatott nő bőségesen árasztja szerelem vizét, szerelmi vágy tölti el, gyönyörvágya nyughatatlanná teszi. A lassú izgatottságú nő ennek a fordítottja, a közepes a kettő közötti.

A sasa férfiak jellemzői a következők: hajuk hosszú, finomszálú; szemük nagy; természetük békés; keveset esznek, tagjaik gyengék; tisztességesek, arcuk szép; kerek; egyenletesen nőtt, kis fogaik vannak, kezükön, térdükön, lábukon, hátsófelükön, nyakukon, combjukon a sötét szín uralkodik; erényekben gazdagok; csekély szerelmi gyönyört nyújtanak; kiömlő magvuk jószagú, viselkedésük jó.

A vrisabhák jellemzői: természetük nyers, fejüket magasan hordják, karjuk erős, mellkasuk szélesen domboruló, természetük mint a szálfa, hasuk kicsi és egy teknősbékára hasonlít; erőszakosak, maguknak valók, erőteljesek, nagy szemük vérben forog, tenyerük igen vörös, természetük nyugtalan, szerelemhorguk merev állapotában kilenc hüvelyk hosszú.

Az asvák jellemzői: hajuk hosszú és dús, természetük nyugtalan, szemük nagyranylt; indulatosak, nyakuk, foguk, fiilük és arcuk vagy nagyon rövid vagy nagyon hosszú; kéjsóvárak, mellkasuk izmos, karjuk hosszú; aluszékonyak, lusták; magas növésűek, körmük, lábuk, térdük görbe, hangjuk mély; bátrak, szeretik a nem teljes közösülést⁴¹, ujjaiuk serege hosszú, kedvüket lelik a kövér nővel való szeretkezésben; nagyevők, járásuk erőteljes és nyugodt, magvuk bőséges és csípős szagú; ingerlékenyek, lingamjuk merev állapotában tizenkét hüvelyk hosszú.

A mrigik jellemzői: hajuk sűrű, göndör, fejük kerek, testük karcsú, keblük szépen domborodó, szemük a kinyílt lótuszra emlékeztet, orrnyílásuk keskeny, hasuk kicsi; ajkuk, kezük, lábuk vörös színű; combjuk és jónijuk húsos, karjuk valami

növény gyenge hajtásához hasonlít, arcuk és fülük hosszúkás⁴²; irigyek; nagyon csinosak; hangjuk a kakukkéra emlékeztet, a legnagyobb gyönyörre vágnak, szerelemvizük a lótusz kellemes illatát hordozza, ugyanakkor kísértő- ek, szépfarúak; ujjaik egyenesek, járásuk az elefántéhoz hasonló⁴³, szívük nyugtalan, természetük szenvedélyes, jónijuk hat hüvelyk mélységű.

A vadavák⁴⁴ jellemzői: fejüket vagy lehajtva vagy felemelve hordják, hajuk vastag és sima, szemük hasonlít a lótusz leveléhez, nyakuk, fülük, arcuk gyengéd és hosszúkás, faruk és keblük dús, járásuk szép, köldökük belseje mély, alsó ajkuk kissé vastag, karjuk húsos, hasuk sovány, természetük indulatos, kezük és lábuk a vörös lótusz színét viseli, kedvelik az alvást és a jó ételeket; csípőjük széles, szívük csapongó, szeretőjükhöz vonzalom fűzi őket, szerelemvizük hússzagú, az egyesüléskor hosszú ideig képesek a gyönyört élvezni, jónijuk kilenc hüvelyk mélységű.

A karinik jellemzői: orruk, arcuk, fülük, nyakuk kövér, ajkuk vastag és hosszú, testük színe vörösesbarna, testtartásuk kicsit görnyedt, hajuk rövid, sötét színű, kezük, lábuk, karjuk vékony vagy vastag; hangjuk mély és durva, örökké szerelmi vágytól égnek; foguk igen éles, rosszindulatúak, keblük nagy, gondolatuk mindig a rossz körül forog, erősen ragaszkodnak a szerelmi gyönyörhöz, igen nagyevők, vágyat éreznek a bűnös cselekedetekre, szerelemvizük mindig a megvadult elefánt verejtékének csípős szagát hordozza, szerelemtanyájuk tizenkét hüvelyk mélységű – így mondják a bölcsek.

Így határoztuk meg a felsorolt fajtájú férfiak és a nők egymáshoz való kapcsolódási lehetőségeit, hogy megmutassuk a gyönyör három fajtáját: a magas fokút, a középest és az alacsony fokút; bemutattuk az ezek összezavarásából keletkezett bajt is.

Így szól a nagy költő a fenséges Kaljánamalla által a fenséges Ládakhán megörvendeztetésére írott Anangarangában „A férfiak és a nők különböző fajtáival együttjáró gyönyör- fajták leírása” című harmadik szthala.

Negyedik szthala

Most pedig elmondjuk a nők általános tulajdonságait

A legkiválóbb költők a nőt tizenhat éves koráig lánynak, harmincéves koráig fiatalasszonynak, ötvenéves koráig érett nőnek, azután öregasszonynak nevezik. A szerelmi művészetek különböző fajtáinak megvalósításakor az utóbbiakkal való kapcsolat tilos, ezért a férfiak kerüljék azokat.

A lány a sötétben végzett közösülés során nyer gyönyört, a fiatalasszony nagy fényben leli meg örömét, az érett nő fényben és sötétségben egyaránt eljut a gyönyörhöz, az öregasszony viszont sohasem, hiszen ő az élet örömét tönkretéví.

A férfi a lányt bétel⁴⁵ és virágfüzér ajándékozásával, a fiatalasszonyt ékszerekkel, az érett nőt erős szerelemmel, az öregasszonyt pedig beszéddel és tiszteletadással hódíthatja meg. (A lányt születésétől tízéves koráig kislánynak, azután tizenegy éves koráig gaurí-⁴⁶nak nevezik.)

A nők kor szerinti fajtái

a nők éveinek száma	11-16 éves	16-30 éves	30-50 éves	50 év felett
elnevezésük	fiatal leány	fiatal asszony	érett nő	öreg asszony
szerelmi játékokra szeretkezés ideje	alkalmas sötétben	alkalmas világosban	alkalmas sötétben és vilá	nem alkalmas sohasem

a meghódítás eszköze	bétel és virágfi-zér	ékszerek i	gosban erős szerelem	dicsérő szavak
----------------------	----------------------	------------	----------------------	----------------

A karcsútestű, igen magas, mélyhónaljú, sötétbőrű, férjétől régóta elválasztott, szenvedélyes nő mindig elernyedtté válik. A kövér testalkatú, világosbőrű, törpetermetű, állandóan gyönyörre vágyó, széles hónaljú nő nehezen hódítható meg.

Most pedig a természetbeli tulajdonságokról

A kapha⁴⁷ vérmérsékletű nő a legkiválóbb, a pittalá⁴⁸ közepesnek ismert. A vátalá⁴⁹ temperamentumú nő a legrosszabb. Elmondjuk ezek ismertetőjeleit.

A legkiválóbbnak mondott kaphá foga, körme, szeme, lába tetszetős, fejét büszkén fenn hordja; szeretett férjéhez igen hűséges, bőre sötét, jónija hűvös, gyengéd és húsos.

A pittalá teste fehér, szeme és körme vörös, egy pillanat alatt méregbe gurul; vidám; fara és keble dús, az izzadságtól kellemetlen szagú. Az ilyen nő igen értelmes; jónija ernyed, forró; ő a közösülésben ügyes, gyengéd.

A vátalá teste pedig kemény, haja durva; sokat beszél, természete izgága, és sokat eszik. Szeme és körme sötét színű, bőre sötét vagy sápadtszürke, ez a nő a közösülésben durva, gyönyörkunyhója a marhanyelvhez hasonlóan érdes tapintású.

Most pedig a déva természetűek és mások tulajdonságairól

A vidámarcú, testével lóbuszillatot árasztó, gyönyörhöz ragaszkodó, a megtisztító szertartásokban ügyes, kedves beszédű, gazdagságban bővelkedő, férfiakban dúskáló hőt déva természetűnek⁵⁰ nevezik.

A zene örömeinek ízét ismerő, igen békés természetű, a kellemes illatú virágokban kedvét lelő, csinos testű, kacér, folttalan szép ruhát hordó nőt gandharva természetűnek⁵¹ mondják.

A szemérmetlen, a szeszes italt és a húst szenvedélyesen kívánó, kövérmellű, az indiai magnólia fehér virágját utánzó testszínű, mindig élvezetre vágyó nőt a legkiválóbb költők bizony jaksza természetűnek⁵² mondják.

Azt a nőt, aki a vendégek, a barátok és mások iránt nem gyúl szerelemre, tiszta gondolkodású, s nem végez különféle böjtöket sem, azt manuşja természetűnek⁵³ mondják.

A pisácsa természetű⁵⁴ nő rosszul viselkedik, megvetésre méltó; nagyétkű, harsány természetű, igen romlott, tagjai áthevültek, termete törpe, bőre igen sötét, arca pattanásos.

A nága természetű⁵⁵ úgy ismert, mint akinek viselkedése zavart, erkölcsé nagyon kicsapongó, lélegzete szaggatott, sokat ásítózik, állandóan alvásra hajlik.

A káka természetű⁵⁶ nőről azt tartják, hogy hasztalan fejt ki erőfeszítést, szeméit folyton-folyvást körben forgatja, mindig nagyon éhes.

A kapi természetűről⁵⁷ tudott, hogy mindig nagyon kicsapongó, folytonosan szemforgató, örömeit leli foga csikorgatásában.

A khara természetűt⁵⁸ úgy emlegetik, mint aki önmagától rossz természetű, beszéde nem kedves, nem szeret fürödni.

A bölcsék azt állítják, hogy a nők négy fajtájánál a legfőbb tudnivaló az itt felsorolt természetbeli különbségek megismerése.

Most pedig elmondjuk a nők tönkremenésének okait

A nők tönkremennek, ha apjuk házában laknak, ha a férfiakra mohón vágyó nőekkel járnak együtt, ha férjük útra kel, s ha irigység tölti el őket, ha más romlott erkölcsű férfiakkal élnek együtt, és ha megbontják saját életvitelüket.

Most pedig az elhidegülés okairól

A nők mindig nagyon elhidegülnek, ha férjük elszegényedik, ha férjük féltékenység miatt haragossá válik, ha beteg, ha felhagy a pénzszerzéssel, ha piszkos, ha nem ismeri a szerelmi élvezet idejét, ha a tanítótól fél⁵⁹, ha szomorú, ha nyomorúságos, ha testüket veri, ha a teste durva, ha gyanakvó, ha szükségtelen hibái vannak.

A nő elidegenedésének jelei a következők: nem néz a férjére, nem válaszol, örömet leli abban, ha nincsen együtt férjével, erősen szenved a vele együttlétekor, lefekvés után rögtön elalszik, ha férje megcsókolja, akkor megmossa arcát, férje barátaival durván bánik, elhidegül és nem tart igényt arra a megbecsülésre, amit férje iránta mutat.

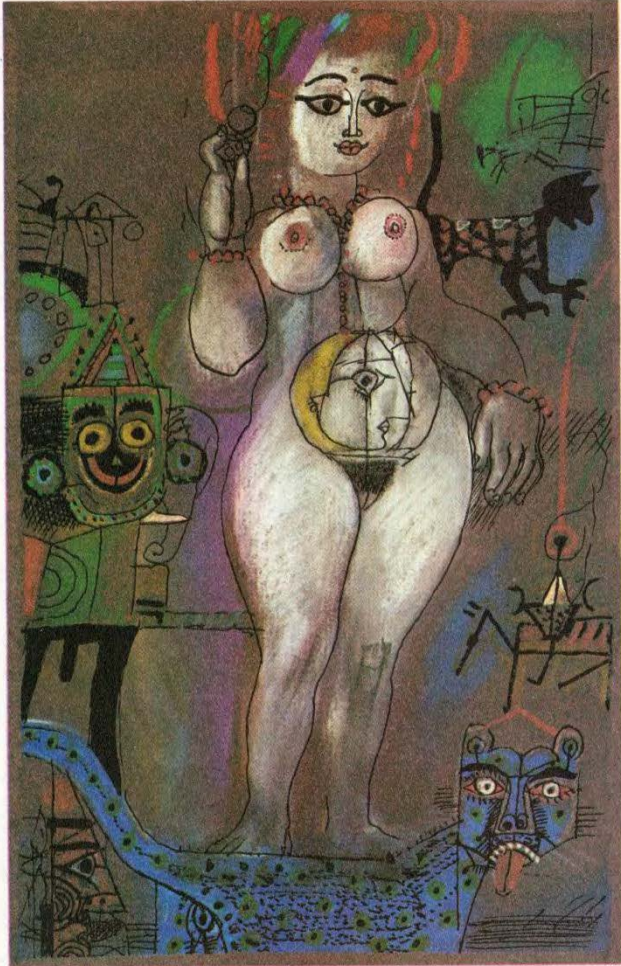
Most pedig a gyönyörről szólnak

A tudósok a férfi és nő gyönyörének négy fajtájáról beszélnek: naiszargikí⁶⁰, visajadzsa⁶¹, szarná⁶², és abhjásziki⁶³.

A házaspár naiszargikí gyönyöre sem gyakorlattal, sem az érzékszervek közreműködésével nem valósítható meg, mert a naiszargikí gyönyör az emberekkel veleszületett, erős és vasbilincsből való.

Azt a gyönyört, amelyet virágfüzérékkel, szantálfával, étellel és más, az érzékszervekre ható eszközökkel idéznek elő, a visajadzsanak nevezik.

Annak a gyönyörnek, amely vadászatokon, istentiszteleteken, különböző játékok alkalmával, zenei és színházi előadásokon születik meg, és az egymás közelében tartózkodástól erősödik meg, a neve abhjásziki.

Most pedig a szerelmi élvezettel kezdődők szabályáról

A nők szerelmi élvezete kétféle, üzleti észjárásuk négyféle, véleményük hatféle, szerelmi vágyuk nyolcféle.

Most pedig a jóni természetéről

A nők jónijának belseje, bizony többféle lehet: olyan finom lehet, mint a lótuszvirág rostja; vagy gömbölyű, az összezárt ujjak által bezárt üreghez hasonló, vagy marhanyelvhez hasonló, durva tapintású. Ezek közül a legelsőket kell a legjobbnak tartani. A sorrendben előbb álló jobb az utána következőnél.

A jóni közepén van egy a szerelemösztökével egyenlő méretű cső. Ha ezt a lingam ingerli, akkor ebben állandóan szerelemfolyadék van.

A nők legszebb testrészének nyílása felett van egy orrformájú dolog. Ezt a Szerelemisten ernyőjének⁶⁴ nevezik. Úgy tudják, hogy a szerelemfolyadék ebből ered.

Azt mondják, hogy a Szerelemisten ernyője részegítő folyadékot szállító erek sokaságával van tele. Aj óni közepén, ettől nem messze van a púrnacsandra nádika⁶⁵. Ez a nőknél mindig szerelemvízzel van tele. Amikor abból a folyadék kiömlik, a nő izgatottá válik – így mondják a régi bölcsek.

Most pedig elmondjuk, hogy miként lehet a nőket könnyen meghódítani

A szerelmi gyönyörben szenvedélyes öz- szemű akkor hódítható meg könnyen, amikor teste az úttól fáradt, amikor már régóta elhanyagolták, csak egy hónapja szült és néha fáradt; amikor testét friss szerelmi láz gyötri, amikor nem leli örömet a féltékenységekben, amikor a havibaj utáni fürdést elvégezte; az új partnerrel való első közönséleskor, az esős évszakban, és tavasszal.

Az első szerelmi csatában a nők lassan jutnak el a gyönyör megszerzéséhez, mivel gyenge bennük a szenvedély. A második alkalommal gyorsan. A férfiak esetében az erős szenvedély állandó. Ezt a férfi és nő ellentétes tulajdonságának mondják.

Most pedig a gyönyörre vágyakozás jeleiről

A bölcs emberek a következő jelekből ismerik fel azt, hogy a nők gyönyörre vágnak: a nő kibontja hajfonatát, következetesen nem takarja el keblét s fogával ajkát harapdálja; megáll, mintha egy pillanat alatt szemérmessé vált volna, hevesen megcsókol egy kisleányt, tagjait szétveti, sóhajtozik, szeretője útjába áll, saját hónalját bámulja, kacéran nevetgél, átöleli barátnőjét, kedvesen beszél, választ kér, nem beszél egészen nyíltan, gyakran mosolyog, szükségtelenül megörzi szégyenlősségét, valami ürüggyel késlekedik, fejét vakarja.

Így szól a nagy költő a fenséges Kaljánamalla által a fenséges Ládakhán megörvendeztetésére írott Anangarangában „A nők általános tulajdonságaival kezdődő” című negyedik szthala.

Ötödik szthala

Most pedig elmondjuk a különböző országbeli nők természetét

A Madhjadésából⁶⁶ való nő tarka ruhát hord, a megtisztító szertartásokban ügyes, a kézműves munkában kiváló, a szerelmi háborúk küzdelmeiben gyönyört keltő.

A málavabeli⁶⁷ nő a szerelmi előjátékokban szenvedélyes, hosszan tartó közösülésben jut el az élvezethez; gyönyör tölti el szívét, ha kézzel ütik.

Az Abhirából⁶⁸ való nő örömet leli abban, ha karmolják és harapdálják, vágyik az ölelésre, szívét sok csókkal lehet rabul ejteni.

A Látaka⁶⁹ országbeli nő arra vágyik, hogy átöleljék, s gyorsan izgalomba jön, ha ajkát ütik. Teste szépséges, szívét örvendeztető, az élvezetkor szinte táncra perdül.

Az Andhra⁷⁰ és Karnátaka⁷¹ országokból való nő gyengéd, szereti a rossz viselkedést, gyönyör közben tűri a fájdalmat, a szeretkezésben leleményes, tagjai szívét gyönyörködtetők.

A Kósala⁷² országból származó nő jónijában rendkívüli viszketegség lakozik. Ezek a nők a lingam erőteljes ütéseitől gyorsan izgalomba jönnek; a gyönyör gyakorlásában ügyesek.

A Pátaliputrán⁷³ született és a Maharástrából⁷⁴ való nőket finom mosolyuk teszi bájoszá. Csúfolódó szavakkal kacérkodnak, nem szemérmesek, csapodárok, a szerelmi művészetekben ügyesek, vonzalmuk erős, különféle ruhákkal lehet megörvendeztetni őket, érzékiek – így mondják a bölcsek.

A Vanga⁷⁵ és Gauda⁷⁶ országokból származó nők teste gyenge mint egy virágszál. A csókban, ölelésben és egyéb szerelmi játékokban tartós örömet lelnek, viselkedésükben

darabosak, érzéketlenek, a páratlannyilú⁷⁷ csatájában lassan mozognak, szemük nyugtalan.

Az Utkalából⁷⁸ való nő megfordított nemi kapcsolatra vágyik⁷⁹, szemérmetlen. Karmolással örvendeztethető meg, állandóan gyötri a jóniját betöltő szerelmi vágy.

A Kámarúpából⁸⁰ való nő kedves beszédű, teste gyenge liánhoz hasonló, a szerelmi játék színpadán fűgően mozog, szeme csábos, igen szenvedélyes.

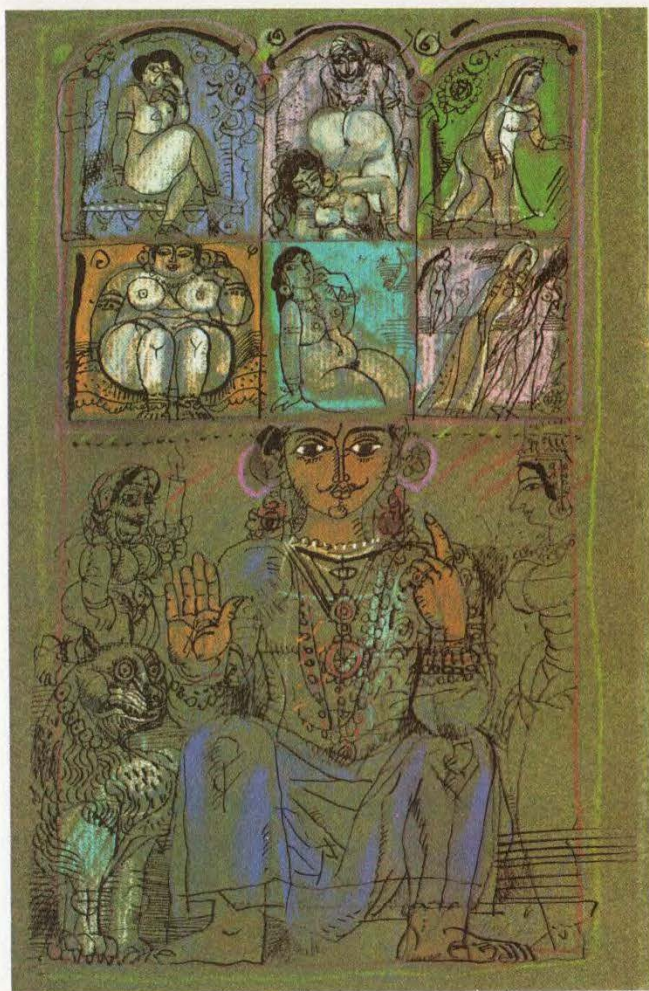
A Vanavászából⁸¹ származó nőről azt mondják a bölcsek, hogy örömét leli hibáinak takargatásában, mások hibáinak felfedésében; e nők teste kemény.

A Szindhu⁸², Avanti⁸³ és Váhnika⁸⁴ országokból való nők erőteljes mozgásúak, nagyon nehezen szerezhetőek meg, igen indulatosak, pillantásuk cikázó; romlottak.

A gudzsarátbeliokről⁸⁵ azt mondják a bölcsek, hogy gyönyört keltők a szerelmi játékokban, szemük szép, rövid szerelmi aktussal elégülnek ki, tiszta ruhát hordanak, tekintetük éles.

A Tirabhuktából⁸⁶ származó nőkről azt mondják a bölcsek, hogy gyönyörrel töltik el őket a különféle szerelmi előjátékok, a szerelem színpadán ügyesek, szemük mint a kinyílt lótusz, a szeretőjük iránti érzelmük tartós, a szerelem tüzeit hevítő vágyuk tartós.

A Puspapurában⁸⁷, Angában⁸⁸, Madrában⁸⁹ és Tilangában⁹⁰ születettek a szerelem tudományában jártasak, szemérmesek, kellemesek, a szerelmi előjátékokban igen gyorsan izgatottá válnak, a szívet elbűvölők.

A Dravida országból⁹¹, Szauvira országból⁹² való és a malajabeli⁹³ nők finomak, szépszavúak, kis élvezet is kielégíti őket, energikusak, a gyönyörben félelmük és szégyenlősségük eltűnik, alakjuk arányos.

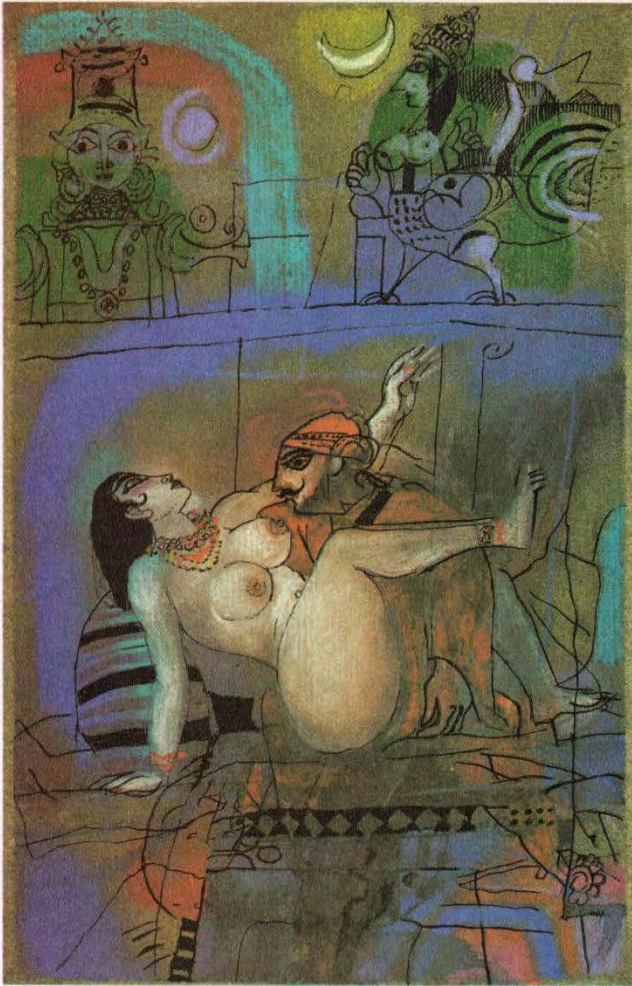
A Kámbódzsában⁹⁴ és Paundrában⁹⁵ született nők nem ismerik a körömmel karmolás művészetét, kielégülésük a közöszlőségből és keblük dörzsöléséből jön létre, természetüknél fogva gonosz gondolkodásúak, hevesek.

A barbár nők⁹⁶ a hegyvidéki nők a Gághrjából⁹⁷ és ugyanígy a Kásmírából⁹⁸ valók teste rossz szagú, csekély élvezet is gyönyört kelt bennük, nem ismerik a csókolódzásból és ölelésből születő érzést.

A szerelmi művészetben jártas ember – aki felismeri a férfiak és nők különböző fajtáit és azt, hogy ki kinek lehet megfelelő partnere – mindig kielégülést okoz a szerelmi gyönyörök gyakorlásában; ezt a férfit a szerelmes nők saját életükkel egyenlő értékűnek tekintik.

Így szól a nagy költő a fenséges Kaljánamalla által a fenséges Ládakhán megörvendeztetésére írott Anangarangában „A különböző országokbeli nők természetének leírása” című ötödik szthala

Hatodik szthala

Most pedig az izgatottságot előidéző eszközökről

Mindenekelőtt tudni kell, hogy az élvezet során a férfi mindaddig nem érezhet kielégülést, amíg a nő nincsen felizgatva. Ezért a szerelem művészetében jártas, bölcs emberek tegyenek meg mindent a nő felizgatása érdekében.

A tulajdonságok keveredése miatt különösen nehéz megállapítani, hogy a nő melyik alaptípusba tartozik. Így a tulajdonságokbeli igen csekély eltérések következtében a csandrakalá sem határozható meg világosan.

Ezért a világ hasznára elmondjuk, hogy milyen a férfi és nő gyönyörérzését fokozó szerekkel lehet a nő izgatottságát előidézni.

Kenjen a férfi mézzel kevert, porrá tört vjósát a nő jónijára, és a széptestű azonnal gyönyörre éhessé válik.

Jázmin nedvében összetört és elkevert fehér sankarabídzsát a jóni belsejébe helyezve, a nő izgatottá válik.

Keverjünk össze tamarindusz gyümölcsöt, cinóbert és mézet, majd ejtsük a jóni belsejébe, és a nő ölelésre vágyik.

Vegyünk kámfort, tankanát és higanyt egyenlő mértékben, keverjük össze ezeket mézzel, és a férfi ezzel kenje be lingamját. A nőt ettől biztosan előnti a gyönyörvágy.

Keverjünk össze mézet, ghít agasztjafa nedvével és tankanával. Ezzel kenjük meg a szerelemoszlopot. Így a lányt izgalomba hozza a férfi.

Aki lefekvéskor mézzel kevert porrá őrölt régi cukorból, tamarindusz gyümölcsből és vjósából készített kenőccsel bekeni szerelemoszlopát, az előcsalja a nő szerelemvizét.

Ha a férfi feketebors, maszlag, hosszúbors, lódhra porát mézben feloldja, és ezzel lingamját bekeni, akkor a szerelmi csata küzdelmeiben nehezen meghódítható nőt biztosan közelebb hozza a gyönyör kívánásához.

Most pedig a mag visszatartásáról szóló cikkely

A mag gyors hullása miatt nem érezhet a szerelemben játékos férfi kielégülést. Ezért a gyönyör ünnepe sikerének érdekében szólunk a mag visszatartásának szabályáról.

Az ember keverjen össze porrá őrölt mimózaggyökeret tehéntejjével vagy vadzsranövény nedvével, majd ezzel kenje be mindkét lábát. Erejét akkor sokáig nem veszti el.

Ha a férfi lábát porsáfrány olajával vagy varsábhú porával bekeni, akkor a gyönyör során magva nem ömlik idő előtt.

A világos kákadzsanghá gyökerének és a fehér lótusznak a pora mézzel keverve és a köldökre kenve, a szerelmes férfi magvának visszatartását eredményezi.

Aki szamjákat, higanyt és kámfort egyenlő mértékben porrá tör, és ezt mézzel keverve köldökére keni, azt magva nem hagyja el.

Ha a csípőre vörös fonallal a decemberi csillagragyogáskor⁹⁹ a földből kihúzott fehér cukornád gyökerét és magvát erősítjük, az a mag visszatartását eredményezi.

Vagy a szaptaparna magvából vasárnap készített kivonat az arca helyezve a férfiak gyönyörében hosszú ideig a mag megtartását segíti.

Aki a decemberi csillag ragyogásakor fehér cukornádgyökeret szerez, és azt egy lány által font fonallal a csípőjére erősíti, az hosszú ideig képes visszatartani magvát.

Keverje össze az ember világos pikáksa magvát fügefá nedvével. Ezt tegye karandzsa magvába, és azt, amikor közösül, tartsa szájában. Ez az eljárás növelheti magva visszatartásának idejét.

Most pedig a nemi képesség fokozásáról

Erő hiányában a mag visszatartása s minden egyéb bizony haszontalan. Ennélfogva a test megerősítése érdekében felsorolunk néhány nemi képességet fokozó szert.

Az ember oldja fel a vidári porát vidári nedvében, szárítsa azt napon, majd keverje össze mézzel és ghível, majd lassan nyalogassa. Akkor tíz nőt is boldoggá tehet.

Oldja fel az ember a dhátri porát dhátri nedvében, majd keverje össze azt ghível és mézzel. Ha azt éjjel nyalogatja – még ha öreg, akkor is – fiatalossá válik.

A kapi, súlyom, zsidótövis bogyója, balánága, balá és nappali lótusz porrá őrölve, s az tejjel fogyasztva erősítő hatású.

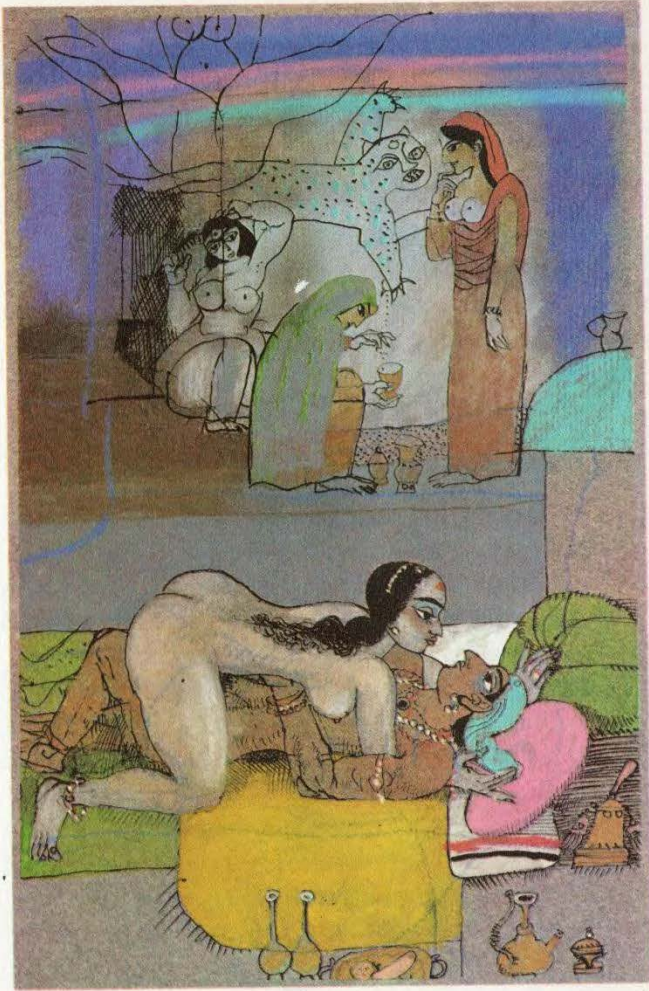
Az ember áztasson be cukorral kevert tehéntejbe babot, majd szárítsa azt meg a napon, és készítsen belőle kis gombócokat. Ily módon az öreg is erőre kap, és akár száz nőt is gyönyörhöz juttathat.

Aki egy karsa¹⁰⁰ súlynyi madháhva porát mézzel és ghível kever, azt megissza, majd utána tehéntejet iszik, az száz nőt is kielégíthet.

Ha a férfi éjjel fehér lótusz és hatvannapos rizs egy karsányi mennyiségéből és mézből készült keveréket fogyaszt, ereje megnő.

Vegyünk nappali lótusznedvet, adjunk hozzá azonos mennyiségben ghít, majd tízszeres mennyiségben tejet. Ezt mézzel és fehér cukorral együtt főzzük – íme a legkiválóbb erősítőszert.

Aki mritája, triphalá és cukornád porát mézzel és ghível keverve mindig estefelé fogyasztja, az legyőzi a nőt a gyönyörben.

Most pedig a lingam vastagga tételéről

Rövid és kisméretű lingam esetén éppen nem elégülnek ki a nők. Ezért az ő örömeikre el fogom mondani a legjobb lingamot vastagga tevő módszereket.

Vegyünk egyenlő részben bálát, nágabalát, kushát, vacsát, dviradapippalit, vádzsigan- dhát és leándert. Ezek porát keverjük össze friss vajjal, és az így készült kenőccsel kenjük be a lingamot. Az igen erőtlentől egy pillanat alatt a ló lingamjához hasonló válhat.

Jázmin, higany, kámfor, kusha, vjosa és tankana pora szézamolajjal együtt fogyasztva a lingam növekedését idézi elő.

Szindh tartományból való sót, feketeborsot, kushát, tojásgyümölcsöt, kharaman- dzsarit, hajagandhát, javát, babot, hosszúborsot, fehér mustármagot szézamolajban összetörve és mézben feloldva, a bölcs ember elősegíti a fül, a jóni, a mell és a lingam növekedését.

Ha az ember indusdiót, fekete sót és lótusz- levelet eléget, a hamut tojásgyümölcs levéllel összekeveri, és azt az előzőleg nőténybivaly trágyájával bedörzsölt lingamjára rákeni, akkor lingamja egy pillanat alatt buzogány formájú és éppen megfelelő keménységű lesz.

A lóhrából, vasszulfátból, mátangabalából szézamolajjal készült kenőcs erősíti a lingamot, a jónit és a fület. A tojásgyümölcsből, indusdióból, gránátalmából és a cassiafa kérgéből csipős olaj készíthető. Az ezzel bedörzsölt lingam megnövekszik.

Most pedig a jóni szűkítésének szabályáról

Az érett nők és a nem régen szültek kitágult jónija nem szép. Ezért elmondom a jóni összehúzásának módját.

Lótuszt szárával együtt megőrölve, tej hozzáadásával készítsen az ember egy kis gombócot. Ha azt a jónira helyezi, az öreg nő is egy pillanat alatt fiatal lánnyá változik.

A dévadáruval, kétféle gyömbérrel és lótusz porával megkent szerelemtemplom a legnagyobb mértékben összehúzódik.

A szerelemhajlékát vízben porrá tört pikáksa magjának porával megkenve, a nő ezzel az eljárással a legszebb, feszes jóni birtokába jut.

Egyenlő mértékben vett, mézben feloldott triphalából, rózsaalma héjából és sávarából készült kenőccsel megkenve jóniját az öreg is fiatalhoz hasonlóvá válhat.

A szerelemtemplomát keserűtök magvaiból és lódhrából készített porral megkenve a nemrégén szült is gyorsan olyan lesz, mint egy fiatal lány.

Vízben porrá tört vádzigandha magját, vacsával, éjjeli lótuusszal és kusthakával összekeverve, s ezzel megkenve a szerelemházat, az igen feszessé válik.

A madhuka fájának legjobb részét megőrölve, azt finom mézzel együtt a jónira öntve, az végtelenül feszes lesz.

Most pedig a jóni ékesítéséről

Főzzünk lassú tűzön mustárolajat és jázminvirágokat. Az ezzel a kenőccsel megkent jóni jóillatú a gyönyörben. Készítsünk gondosan olajat szuradáru, szézám, szappanbogyó, gránátalma és maszlag felhasználásával. Ez az olaj a jónit kellemesen illatossá teszi.

Most pedig a szörzet eltávolításáról

Dobjuk nága porát csípős olajba, és tegyük a napra hét napig. Az ezzel történő bedörzsöléssel eltávolítható a jóni szörzete.

Áztassuk kagyló hamuját hét napig banán levében, majd keverjük össze pálmaborral. A szer eltávolítja a jóni szörzetét.

Keverjük össze haritála és palása hamuját banán nedvével. Az ezzel bekent jónin többé nem nő szőr.

Most pedig az eltűnt havibaj helyreállításáról

Törjünk össze vízben pörkölt csutkalomlevelet és babarózsavirágot. Aki ezt megissza, annak helyreáll a havibaja.

Vegyünk egyenlő mértékben rizst, déva- kásthát, kölest és törjük össze e hármat vízben. Aki ezt megissza, annak rendbejön szünetelő havibaja.

Most pedig a túltengő havibaj megfékezéséről

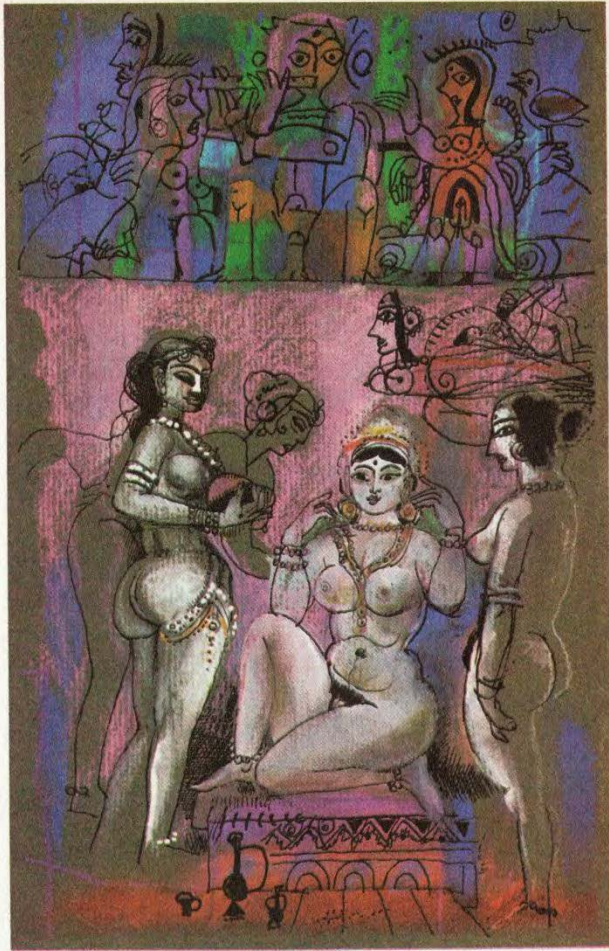
Vegyünk egyenlő mértékben pathját, rézszulfátot és dhátrit, és törjük össze e hármat porrá. Aki ezt hét napon át vízzel issza, az megállíthatja a végnélküli havibajt.

Ha a kapittha gyümölcséből, bambuszlevélből és ugyanannyi mennyiségű mézből kevert készítményt a nő hét napig fogyasztja, akkor megszüntetheti az igen heves havibajt.

Most pedig a méh rendbetételének szabályáról

Ha a havibaj végén a nők három napon át rukmát, káncsanát, festőbuzér hamuját mézzel keverve fogyasztják, az kiválóan megtisztítja méhüket.

Ha a havibaj után megfürdött nő három napon át nágakészara porával kevert ghít iszik, akkor a tejet ivó férjével való közösüléstől azonnal teherbe esik.

A nő éppen a havibaj utáni fürdés napján igya a vádzigandhá, amritá, szardzsi főzetét. Akkor a férjével való közösüléstől teherbe esik – nem kétséges.

Aki gyömbér, feketebors, nárdusfű, kömény, hosszúbors porát tehéntejjel issza, az még ha meddő lenne is, fiút fogan.

Aki a decemberi csillag ragyogásakor a földből kihúzott, majd megőrölt laksmana gyökerét tejjel keverve issza, az a tejjívó magzatot fogan.

Aki három napon át tejben főtt citrommagvakat ghível keverve fogyaszt a havibaj idején, az magzatot fogan – nem kétséges.

A decemberi csillag ragyogásakor a földből kihúzott svétabalá gyökerének éppen egy karsa mennyiségét megőrölve, ugyanannyi cukornád porával, valamint egy pala¹⁰¹ súlynyi porcukorral összekeverve dobjuk egyszínű borjas tehén tejébe, és ezt igya meg a nő a havibajt követő fürdés után. Azon a napon ne igyék semmit. Éjjel menjen férjéhez, reggel tejes ételt egyék, és akkor terhes lesz – nem kétséges.

Most pedig a méh megerősítéséről

Fazekas kezét érintett agyagot mézzel keverve és ghível elfogyasztva, a nő megfelelően megtisztíthatja méhét.

Igyanak a nők hét napon át cukornád, sávára és dhátri porával összekevert tejet. Az a rendben nem lévő méhüket rendbe hozza.

Főzzön a nő tejben vöröslótuszgyökeret, keverje azt össze ghível és mézzel, majd hűtse le. Ha azt hét napon át issza, az megállíthatja méhfolyását, hányását, éles fájdalmát, megszünteti daganatát és a test három nedvéből származó sokféle betegséget – ebben nincs kétség.

Most pedig a könnyű szülés szabályáról

Keverje össze a nő citrom és madhuka porát mézzel és ghível, majd igya azt meg. Akkor bizony gyorsan és könnyen szül – nem kétséges.

Az a széptestű nő, amelyik grihadhúmat állott vízzel összekeverve iszik, az bizony könnyen és gyorsan szül.

Vasárnap szerzett gundzsá gyökerét erősítse a nő fekete fonállal csípőjére és fejére, akkor gyorsan szül.

Amikor a szülő nőnek vizet adunk, a bölcs embernek a következő varázsszöveget kell mondania: „Óm! O Szerelemisten, ó Szerelemisten, ó Szerelemisten, ó Váhili, nyisd meg, nyisd meg a méhet a gyermek számára, üdv!” Akkor a nő könnyen, gyorsan szül a varázsszövegek királyának kegyéből.

Most pedig a meddőség előidézése

Fogyasszon a nő fél hónapon át félpala¹⁰² súlynyi hároméves cukrot, és terméketlen lesz, amíg él – nem kétséges.

Főzze a nő gabona héját ricinus gyökerével, majd igya a havibaj után három napig – akkor terméketlen lesz.

Fogyasszon a nő három napon keresztül vízbe kevert, porrá tört kadambagyümölcsöt és egérlábat. Ha ezt meleg vízzel issza, az terméketlenséget okoz.

Ha az őzsemű félpala súlyú raksófa magjából készült port rizslébe kever, és a havibaj után hét napon keresztül azt issza, az terméketlenné teszi őt.

Most pedig a haj növesztésének és színezésének szabályáról

Keverje össze az ember a szézám virágját súlyom porával és tehéntejjel. Ha ezzel hét napon át keni haját, az hosszú és sűrű lesz.

Főzzük együtt a szézamolajat danti és sávára olajával. Az ezzel történő megfelelő bekenés megszünteti a haj hullását, ritkaságát, rövidségét.

Keverjük össze gundzsá porát mézzel. Az ezzel történő bekenés megszünteti a kopaszság betegségét, és elősegíti a haj kinövését.

Őröljük össze finomra égetett elefántagyarat, és tegyük olajba. Ezzel kenje be az ember a fejét, és akkor a kopaszság betegsége elpusztul, és a haj dúsan nő.

Vegyén az ember mangóvirágot, triphalát, pándaratarut, pindárákát. Ezeket az olajtartalmú anyagokat főzze együtt szézamolajjal. Az így nyert folyadékot „sötét olajnak” nevezik, és ez a legjobb hajszínező. A hajra kenve olyan hatásos, hogy még a hattyú fehér tollát is feketévé változtatja.

Keverjük össze örölt cserzőgubacsot, köményt, indigót, sőt és erjesztett rizslevet. Ezzel bekenve az ember haja éppen a feketeméh színéhez hasonlóvá lesz.

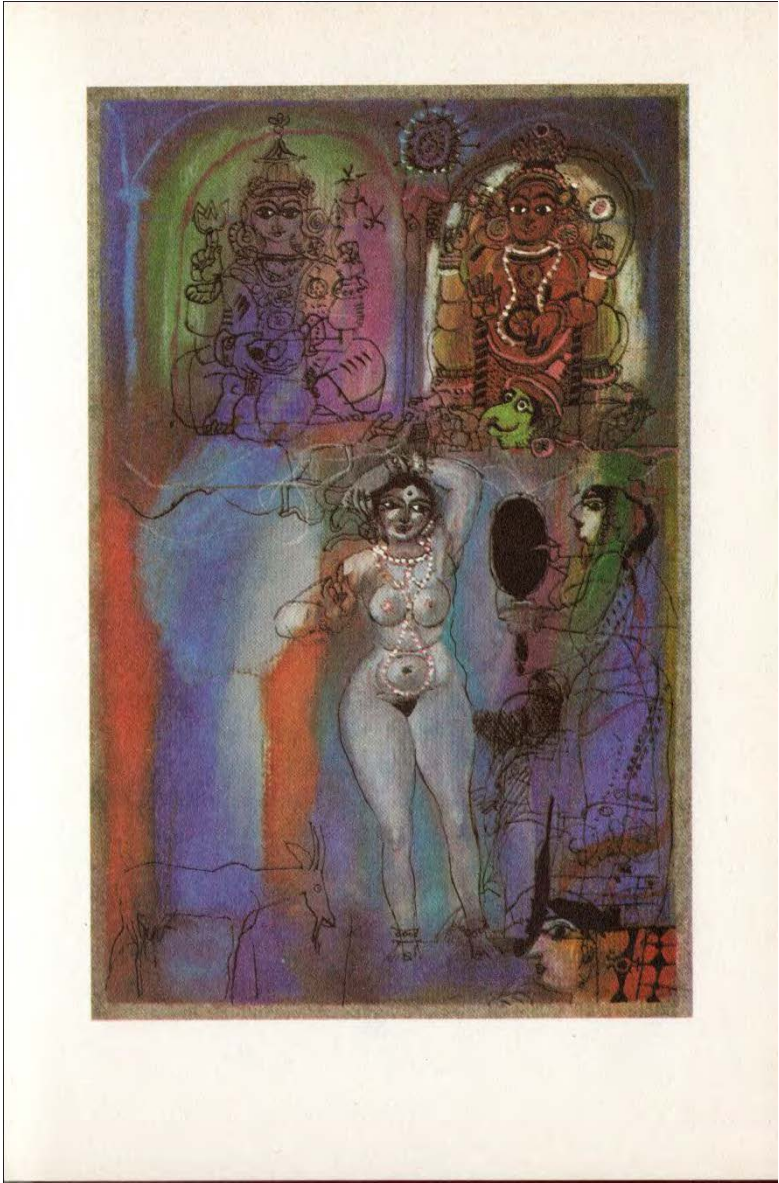
Ha az ember havonta rendszeresen egy pala mennyiségű nimbaolajat iszik, akkor fokozatosan még a fehér haja is a feketeméh színéhez hasonlatossá válik.

Vegyünk górócsanát, fekete szézámot, tojásgyümölcsöt és spárgát. Az ezekből készült kenőcs felkenése által a haj gyorsan feketévé válik.

Most pedig a haj tisztításáról

Főzzünk szézamolajat sznuhi nedvével. Ami ebből lesz, azt a hajra kenve kristálytisztává varázsolja.

Főzzünk dhátrít vadzsri nedvével. Ha ezzel a készítménnyel az ember bekeni fejét, haja azonnal kihullik.

Most pedig az arc pattanásainak megszüntetéséről

A vacsából, sávarából, dhánjából készült kenőcs három nap alatt eltünteti a férfi és a nő fiatalkori pattanásait.

Aki tejben porrá tört selyemgyapotfa túskeivel bekeni arcát, annak pattanásai biztosan eltűnnek.

A lódhrából, sóból, fehér mustárból, vacsából készült kenőcs rendben megszünteti az ember arcán a pattanásokat.

Most pedig az arc sötét színének megszüntetéséről

Törjön össze az ember szézámot, kétféle köményt, fehér mustárt, keverje össze ezt tejjel. Ezzel a kenőccsel kenje arcát hét napon át, és akkor arcának sötét színe eltűnik, és olyan világos lesz az, mint a hold.

Öröljünk porrá piros krétát, trombitafát, cukornádat, méghanádát, kétféle gyömbért és keverjük össze banán hamujával. Ezt hét napig kenve eltűnik a sötét szín.

Most pedig a keblek díszítéséről

Keverjük össze vádzigandhát, vacsát, kushát, köményt, leándert, szegfűszeget friss vajjal és vízzel. Ezzel a kenőccsel a keblek dússá tehetőek.

Vegyük kólamaddzsá, leánder és bhudzsanga olajos magvát egyenlő mértékben. Az ezzel bedörzsölt női mell dússá válik.

A szézamolajban főzött sríparni levével megkenve melleit dússá és feszessé teheti a nő.

Csípős olajjal együtt főzött gránátalmakenettel kenve keblét az őzszemű, azt mindig igen szép dússá teheti.

A jóeszű ember főzzön lassú tűzön kenőcsöt szézamolajból, arkanövény nedvéből és egyenlő mértékben vett bálából, sjámalából, vjósából, mimózából és kétféle

gyömbérből. Ezzel bekenve a nők keble gyorsan megnövekszik.

Ha ezt az olajat egy fiatal lány rizslével megissza, akkor keble dús, feszesen álló lesz, és sohasem válik lelógóssá.

Így szól a nagy költő a fenséges Kaljánamalla által a fenséges Ládakhán megörvendeztetésére írott Anangarangában „Az izgatottságot előidéző szerekkel kezdődők leírása” című hatodik szthala

Hetedik szthala

Most pedig elmondjuk a szerelmi bájolással kezdődő dolgokat

A varázsszövegekből a lényegét kivonatolva most elmondásra kerül egynéhány olyan varázsigé, amely a férfiak számára gyönyört szül, és a nőket hatalmukba juttatja.

Most pedig a homlokjel szabályáról

Őröljön össze az ember mimózát és lótsuszgyökeret, keverje össze ghível, valamint éppen saját ondójával, majd ezzel a kenőccsel rajzoljon homlokjelet homlokára. Így bizony egy pillanat alatt hatalmába kerítheti a Három Világot¹⁰³. Vátszjájana bölcs¹⁰⁴ ezt a legkitűnőbb módszernek nevezte.

Amelyik bölcs fehér fügefa gyökerét, festőbuzért, vacsát, kushát a nő jónijából származó vérrel összekever, és azzal homlokára szerencséthozó homlokjelet rak, az a Három Világot egy pillanat alatt hatalmába kerítheti, és itt a földön sokáig boldog lesz.

Amelyik bölcs tagarát, hosszúborsot, mézasringit a saját öt testrészből származó piszokkal¹⁰⁵, valamint mézzel összekever, és ezzel kedden homlokára homlokjelet rajzol, az az egész világot hatalmába kerítheti – ebben nincs kétség.

Ha a nő pedig saját havi vérével együtt főzött górócsanából készült folyadékkal homlokára homlokjelet rajzol, akkor gyorsan elbódíthatja férjét.

Most pedig a szemfestés szabályáról

Az ember égesse el azt az akármilyen csontot, amit mahástamikor¹⁰⁶ a temetőben talál. A kormot helyezze egy

emberkoponyába, és ezt szemfesték gyanánt fesse szemhéjára: akkor elbódíthatja a világmindenséget.

Készítsen az ember szemkenőcsöt rócsanából, ördöggyökérből, áloéből és kámforból, és ezzel kenje be szemhéját. Így bizony mindenkit elbódíthat, aki szeme elé kerül.

Vegyen az ember táliszát, kushát, helyezze fehér mustár olajával átitatott lenvászonba, majd az egészet égesse el, és a hamut szórja egy emberkoponyába. Ha ezzel a szemkenőccsel megkeni szemhéját, akkor a Három Világban mindig minden szeme elé kerülő nő a rabszolgája lesz.

A decemberi csillag ragyogása idején a kámforból, lótusz porzójából, rócsanából készült szemkenőcs a szemhéjra kenve a legkiválóbb ajzószer a házaspár számára.

Most pedig a por szabályáról

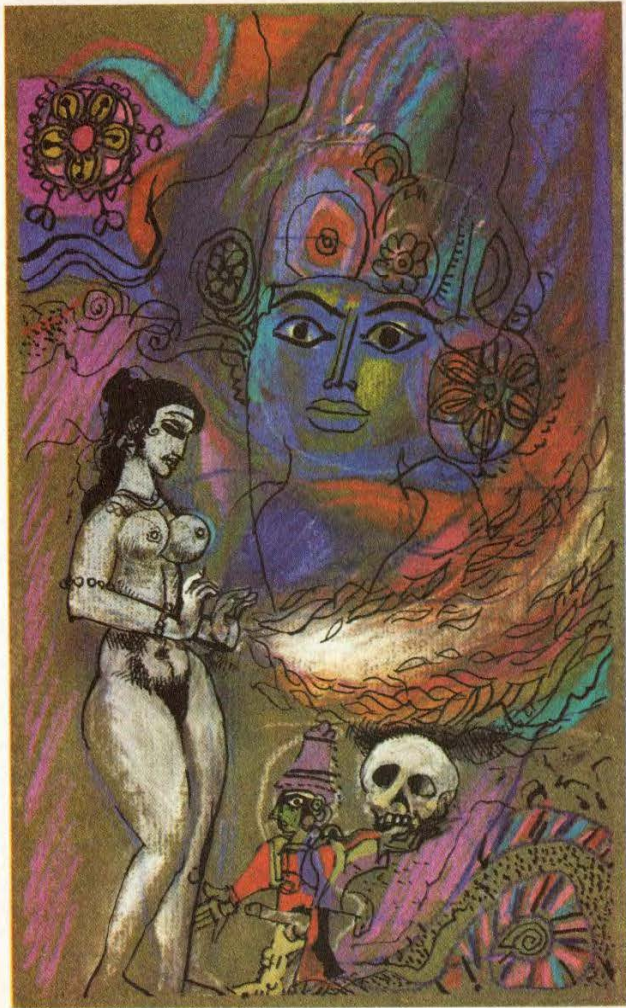
A kákadzsanghából, cukornádból, fekete- méh két szárnyából, kushából, lótuszgyökérből készített por vágyra gyűjtja azt, akire hintik.

Ha az erős szél hozta levélből, férfi piszkából, holttest mellől elvett virágsokorból, feketeméhből készített port, valakinek a fejére hintjük, azt előnti a vágy.

Szaptaccshada és siváksa pora egyenlő arányban véve és mézzel keverve, valakinek a fejére szórva a legkiválóbb vágykeltő szer.

Most pedig a pirulákról

A jóeszű ember kedden vegye ki a barázdabillegető hasából annak beleit. Ezeket töltsse meg saját ondójával, majd tegye két egyforma agyagedénybe és tárolja hét napon át egy félreeső helyen. Azután öntse ki az edények tartalmát és készítsen belőle pirulát, majd szárítsa meg. A házaspár azt a gombócot egymással etesse meg: ezt a legkiválóbb vágyébresztő szernek ismerik.

Most pedig a kenőcsök szabályáról

Ha a férfi saját ondóját a gyönyör végén bal kezébe veszi, majd a nő bal lábára teszi, az a nő nem szabadul a férfi hatalmából.

Akinek a gyönyör végén a lingamját a nő bal lábával megérinti, az amíg él, annak a nőnek a rabszolgája lesz – ebben nincs kétség.

Vegyén a férfi galambtrágyát, cinóbert, madhukát egyenlő részben és kenje lingamjára. Akkor hatalmába kerül a széptestű.

A férfi porrá törjön össze kámfort és a medve nemiszervét, majd ezzel kenje be szerelemfegyverét. Akit így tesz magáévá, az a hatalmába kerül.

Készítsen a férfi kenőcsöt rócsanából, maszlagból, higanyból, kámforból és szantálból. Kenje be ezzel lingamját, és akivel így szeretkezik, az hatalmába kerül.

Most pedig az illatszerekről

Szantált, sáfrányt, vjádhit, szegfűszeget, indiai mangóliát, nárdusfüvet, dévadárut porrá törve, és mézzel vegyítve készül a csintamani nevű illatszer, amely minden fantáziát felülmúló legkiválóbb szerelmi ajzószer. Ennek előírászerű használata minden igényt kielégít.

Az egyenlő mennyiségben vett kardamomból, szardzsából, tárksjából, szantálból, csutkalomból és fügefából készített illatszertől az egész világmindenség szerelemre gyulladhat.

Most pedig a Szerelemisten megidéző varázsszövegről¹⁰⁷

„Klim¹⁰⁸, ó Szerelemisten! Vezesd ide Amukít¹⁰⁹ a hatalmamba, klim!” Ha ezt a Szerelemisten varázsszövegét tízezerszer elmormoljuk, miközben kadamba és palása virágokkal felajánlást teszünk, az olyan tökéletes sikert

biztosít, amit csupán ezer áldozat végrehajtásával lehet elérni. Azok a virágok, amelyeket e varázsszöveg kíséretében adunk, a legkiválóbb szerelemre csábító szerek.

Most pedig a Csámundához intézett varázsszövegről

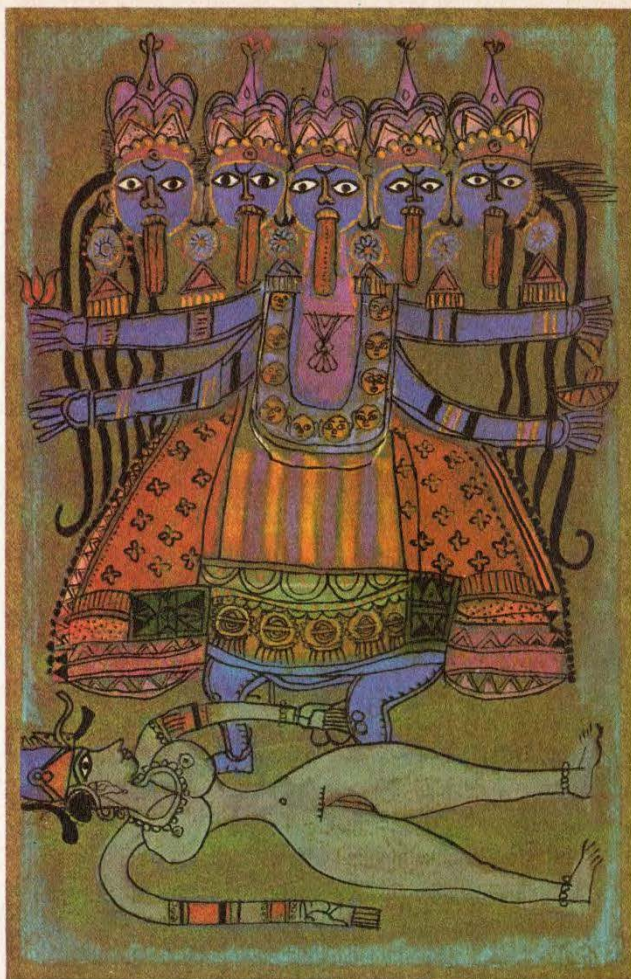
„Ó Csámundá¹¹⁰! Igázd le szerelemmel Amukít, és vezesd hatalmamba!” Az „üdv”-vel végződő Csámundá varázsszövegét százezerszer elmondva palása virágok felajánlása kíséretében az ember olyan sikert ér el, ami ezer megfelelően bemutatott áldozaténak felel meg. Az ilyen varázsszöveg mormolása kíséretében adott hétféle virág a nőt a férfi hatalmába kényszerítheti – ebben nincs kétség.

Most pedig a padminí leigázásáról

Írja fel az ember mézzel kevert virággal egy bétellelvele a következő varázsmondást úgy, hogy elől álljon az „óm” szótag, azután az „O Szerelemisten” versláb, majd a „bódítsd el” és végül az „üdv”. Ha ezt vasárnap százszor elmormolja, akkor a varázsszöveg a szép nőt hatalmába vezeti.

Most pedig a csitriní leigázásáról

Az „Óm, óm, ó levegőbenjáró, ó levegőbenjáró, üdv annak a Szerelemistennek” varázsszöveg a szívben-született nyila. Főzön az ember örölt szerecsendiót banán gyökerével együtt. A főzetet szárítsa meg a Nap sugarai segítségével, és tegye bétellelvele. Az előbbi varázsszöveg kíséretében adja azt vasárnap a nőnek. A csitriní éppen ha megeszi azt, akkor a férfi hatalmába kerülhet.

Most pedig a sankhiní leigázásáról

„Óm hódolat, óm üdv, üdv” ezt a két verslábát a korábbi bölcsek nagyhatásúnak mondták. Ha az ember ennek a varázsszövegnek a kíséretében tagaragyökeret és bizony sriphalát ajándékoz a sankhinínak, akkor azt meghódítja.

Most pedig a hasztiní leigázásáról

Az „Ó dhiri¹¹¹, dhiri üdv annak a Szerelemistennek!” varázsszöveget az isteni bölcsek a legkiválóbbnak mondták. Öröljön meg az ember galambtollat, és mézzel keverve ajánlja azt fel. A varázsszöveg révén és ennek adásától a hasztiní aláveti magát neki.

Most pedig a testápoló szerekről és más dolgokról

Most a felébredt vágyú, a gyönyör ünnepén szerelmi játékban elmerült szerelmesek számára elmondom a gyönyört szülő testápolási szereket.

Az a kenőcs, amely szantáלבól, feketeborsból, pathjából, valamint lódhrából, mangó héjából készül, gyorsan elmulasztja a szerelmeskedők izzadtságának rossz szagát.

A pathjából, nimba leveléből, lódhrából, gránátalmából, szaptaparna héjából készült kenőcs megszünteti a test kellemetlen szagát.

A nágapuspából, áloéből, feketeborsból, kólamaddzsából, fehér balsámdióból és szantáלבól készített kenőccsel megkent test gyorsan úrrá lesz az izzadtságból származó rossz szagon.

Vegyünk higanyt, pilufavirágot, rózsalmát egyenlő mértékben. Ha nyári napon az ember bekeni testét az ezekből készített kenőccsel, ez megszünteti az izzadtságot.

A picsumanda, lótusz, lódhra valamint a gránátalma héjából készült kenőccsel a nyáron megkent test leküzdi a nagyfokú izzadást.

Ha az ember sirisából, ördöggyökérből, feketeborsból és lódhrából készített kenőccsel nyáron bekeni a testét, vagy ezt a kenőcsöt fogyasztja, akkor testén nem jelenhet meg izzadtság.

Most pedig a jóillatú olaj használatáról

Dobjon az ember bilvalevelet, majoránnát, asóka és kétaki virágokat egyenlő mértékben olajba, és tegye azt ki a napra. Azután a megszáradt virágokat nyissa ki. Az így készült igen illatos olajat a szerelmesekhez illőnek mondják.

Most pedig a fürdéshez szükséges illatszer használatáról

Ha a haját kardamomummal, iszapnáddal, nakhával, szvarnával, nárdusfűvel, kámforral és babérlevéllel kevert vízben fürösztjük, az igen illatos lesz.

A dhátriból, szvarnából, iszapnádból, feketeborsból, pathjából, nárdusfűből készült fürdővízzel ha a haját fél hónapon át mossuk, akkor az a legkitűnőbb illatot nyeri.

Most pedig az általános illatszerek használatáról

Készítsünk kenőcsöt szantálból, kardamó- mumból, kurkuma leveléből, sighruból, pathjából, fehér balzsámdióból és iszapnádból. Ezt az illatszert a „Szerelemisten kedvencének” nevezik.

Az egyenlő mennyiségben használt kámforból, sáfrányból, lódhrából, szthaunéjából, nárdusfűből, iszapnádból, feketeborsból készített kenőcs a legkiválóbb illatszer.

A babérlevélből, fehér balzsámdióból, szantálból, fekete borsból, fekete áloéból készült kenőcs a test különböző részeire kenve a legfelségebb illatot adja.

Most pedig a valamennyi közt legkitűnőbb illatszer használatáról

Készítsünk hibiszkusz, nágapuspa, sailéja, szántál, iszapnád, lótusz, maszlag, kámfor, jázmin, szthaunéja, putika igen finomra őrölt porából és bétel leveléből kenőcsöt. Ezt a nagy királyokhoz méltó illatszernek nevezik.

Vegyünk egy rész iszapnádát, négy rész pathját, két-két rész vjádhit, szthaunéját, kámfort, öt rész silátmadzsát, végül pedig kilenc rész nakhát. Az ezekből készült illatszer neve „hibiszkusz levél”.

Vegyünk egyenlő mennyiségben egy-egy rész pathját, tenyérfüvet, iszapnádát, nárdusfüvet, kaprot, karandzsakát, két-két rész szvárnát, csutkalomot, majd kámfort, aloét, hibiszkuszt, jázmin, szthaunéját mégpedig három-három részt. Az ezekből készített kenőcsöt ezen a világon „édes illat anyaölének” nevezik. Ez a kenőcs megörvendezteteti az egész világot, és csak királyokhoz illik. Úgy tartják, hogy ez mások számára nehezen érhető el.

Most pedig a száj illatosításáról

Készítsünk fahéjból, babérlevélből, kardamómumból, szvarnából, jázminból kis gombócot. Ha azt bétellel együtt fogyasztjuk, szánk illatos lesz.

Az ördöggyökérből, kólamaddzsából, szthaunéjából, szerecsendióból méz hozzáadásával készített pirula kellemesen illatosítja a szájat.

Ha szurából, lótusz rostjából, kusthából készített illatos vizet napkeltekor és napnyugtakor fogyasztunk, az gyorsan kámforhoz hasonló, kellemes illatúvá varázsolja szánkat egy fél hónapra.

Aki a kámbódzsi magvából és kusthából készített szert mézzel és ghível együtt egy hónapon keresztül fogyaszt, annak szája egy hónapig virágillatú lesz.

Tegyen az ember mangó levelére márgafából kivont csípős anyagot, majd szárítsa azt napon és utána azt bétel levelébe csavarva rágja. Aki minden reggel ezt rágja, annak szája jó illatúvá válik. Ez valamennyi közt a legkiválóbb száj illatosító szer.

így szól a nagy költő a fenséges Kaljánamalla által a fenséges Ládakhán megörvendeztetésére írott Anangarangában „A szerelmi bájolással kezdődő dolgok leírása” című hetedik szthala.

Nyolcadik szthala

Most pedig a házasságra és más dolgokra vonatkozó utasításokról

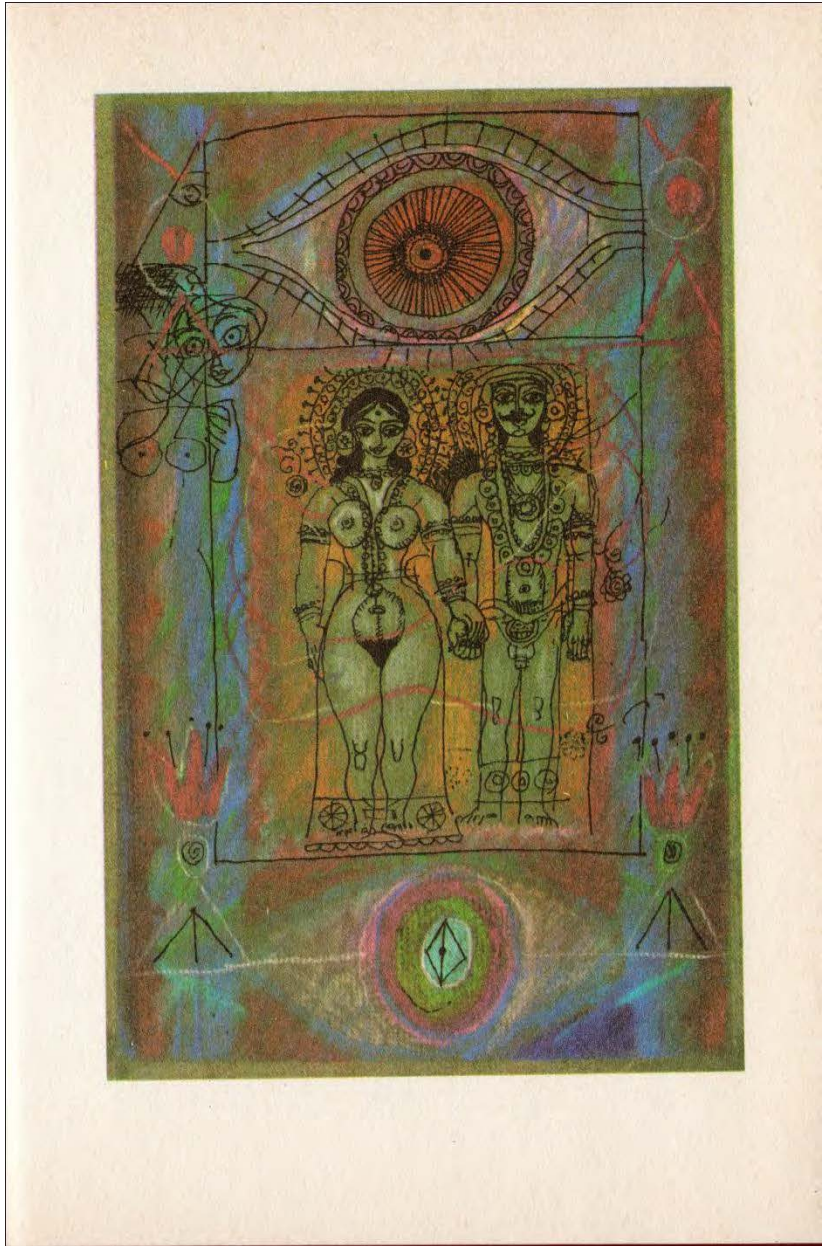
A tankönyvek azt írják elő, hogy az igaz emberek mindig olyan nőt vegyenek feleségül, aki megfelelő tudás birtokában van, bátor, képes a helyes és helytelen dolgok között különbséget tenni, állhatatos, tiszta, kötelességtudó, jónevű, pénzben és gabonában bővelkedő, magas állású családból való, mentes a hibáktól, erényes, akinek van fivére, és aki a szerelem művészetére alkalmas.

Most pedig a lány szerencsés jeleiről

A legkiválóbb férfiak mindig azt a lányt vegyék feleségül, akinek testének színe úgy fénylik, mint a kék lótusz levele vagy aranylóan ragyog, haja a feketeméh színéhez hasonlóan sötét, arca olyan, mint a Hold, szeme, mint egy fiatal öze, beszéde a kakukké, nyaka úgy hajlik, mint a kagyló vonulata, ajka gömbölyű, halványrózsaszínű kezén és lábán a diszkosz és más szerencséthozó jelek láthatók, hasa kicsi, aki keveset eszik, akinek combjai a banáncserje törzséhez hasonlóak és szívet gyönyörködtetők, fara nagy, köldöke nagyon mély, járása mint az elefánté, aki nyugodt, keveset alszik, erényekben gazdag és csinos.

Most pedig a lány nem szerencsés jeleiről

A bölcs emberek mindig kerüljék a házasságkötésnél azt a lányt, akinek természete durva, akinek haja és szeme sárgásbarna, termete törpe vagy túlságosan magas, teste sovány, ajka nagy és előreálló, nyaka vastag, aki sokat eszik, akinek alsó ajka sötét színű, foga nagy, aki sokat beszél,

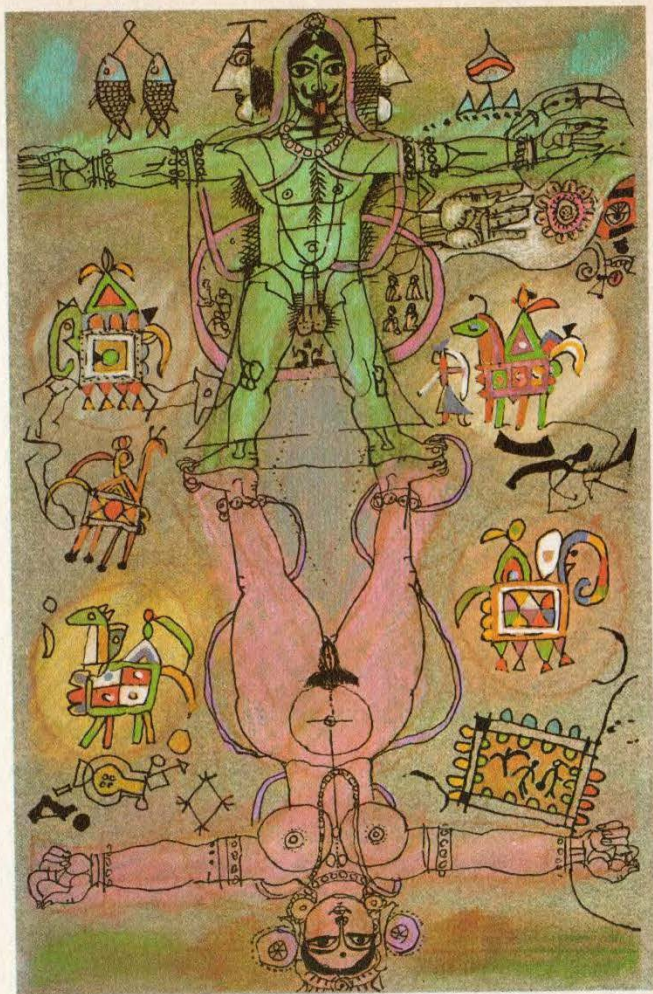

akinek keblei aránytalanok, járása sietős, füle kosárformájú, aki haragos természetű, barátságtalan, felvágott nyelvű, kegyetlen, akinek bajsza van, akinek teste szőrös, túlságosan sokat alszik, akinek alsó ajka beszéd közben remeg, akinek léptei alatt reng a föld, s akinek két orcáján nevetéskor ide-oda hullámozó ráncok jelennek meg, akinek lábán a nagyujjánál nagyobb a második ujja, és akinek járás közben a negyedik lábujja nem érinti a földet, valamint középső lábujjának hegye kicsi, akinek neve ismeretlen¹¹², akinek nevében hegy, madár, fa, folyó nevű csillagkép szerepel¹¹³, aki beteges, akinek szemöldök-liánja nem ívelt, aki szemérmetlen, akinek két orcáján mélyedés van, akinek valamelyik tagja nem tökéletes vagy túlfajlett és akinek a viselkedése rossz.

Most pedig a vőlegény jeleiről

Ahogy az aranyat négyféleképpen: dörzsöléssel, hasítással, hevítéssel és ütéssel vizsgálják meg, úgy az embert is négyféleképpen: tudása, erkölce, tulajdonságai és tettei alapján mérik meg.

A legkiválóbb költők ily módon írják le a legkitűnőbb vőt: a tudás, bátorság és gazdagság menedéke, az erények letéteményese, is mert, ifjú, csinos, jóviselkedésű, jó családból való, édesszavú, adakozó, a másokkal való együttérzése végtelen, mint a tenger, jómódú, rokonsága nagy, elméje állhatatos, a büntől és bajtól mentes, erős.

Most pedig a vőlegény rossz jeleiről

Öreg, rosszra hajlamos, hiányzik belőle az együttérzés, beteg, súlyos bűnök terhelik, ferde hajlamú, rossz családból származik, csaló, a szerencsejátékok rabja, vagyontalan, zavarodott, aki mindig elcsavarog otthonról, vétkes, koldus, szeretet nélküli. Az ilyet a jóeszű nők nem választják férjüknek.

Most pedig a férji és nő tenyerének általános leírásáról

Innen kezdve a férfi és a nő számára mindig boldogságot biztosító tenyérjóságról és a legkiválóbb szerencsét biztosító jelekről fogok beszélni.

Az ember először vizsgálja meg az életkort, azután pedig a testi jeleket. Hosszú élet nélkül mi haszna a férfiak és nők testi jeleire vonatkozó vizsgálatoknak?

Most pedig először a férfi tenyerén látható vonalokról

A kisujj tövétől vonal húzódik a mutató ujjhoz. Ha ez a vonal törés nélküli, az száz évig tartó életkort jelez.

A kisujj tövétől vonal húzódik a középső ujjhoz. Ha ez a vonal törés nélküli, az nyolcvan évig tartó életkort jelez.

A kisujj tövétől vonal húzódik a gyűrűs ujjhoz. Ha ez a vonal törés nélküli, az hatvan évig tartó életkort jelez.

A sok vonal szenvedést, a kevés vonal vagyontalanságot, a négy vonal¹¹⁴ boldogságot, a vastag vonal szegénységet jelez.

Akinek a hüvelykujja vastag része közepén lévő árpa szép, az az ember a saját maga által előteremtett ételt eszi és boldog lesz.

A vörösszeműt nem hagyja el a szerencse, a vagyon az aransárga-barnás szeműt, az emberfeletti erő a hosszúkarút, a boldogság a kövér embert.

Az az ember mindig boldog, akinek melle széles; akinek a feje nagy, az pénzt és gabonát élvez; az emberek között királyi bika az, akinek nagy a hátsófele, valamint akinek sok gyermeke van és a két lábfeje nagy.

Akinek nem érdesek kezei a munkavégzéstől, úton járó lábai gyengén finomak és akinek mindkét keze s mindkét lába megvan, az boldog.

A hosszú lingammal szegénység jár, a vastag lingammal rendelkező vagyontalan, a vékony lingammal szerencse párosul, a kicsi lingam olyan gazdag, mint egy király.

Most pedig az egyenletes szerencsét adó jelről

Akinek szeme gyenge, annak szerencséje lesz; akinek fogai finomak, az ételhez jut; a selymes bőrű ágyhoz jut, a gyenge lábú pedig vagyonhoz.

Most pedig a nők tenyerének leírásáról

A szerencsét hozó jelek nélküli nő anyja vagy akár apja, sőt bátyja, valamint sógora gyors pusztulását is okozhatja.

Akinek lábán diszkosz, virágját este bezáró lótusz, zászló, ernyő, szvasztika és rózsaszínű lótusz látható, azokat királyi nőknek tartják.

Akinek talpán a nagyujja irányában vonal húzódik, az hamar férjhez megy, és férjének kedvence lesz.

Akinek járás közben kisujja nem érinti a földet, annak férje korábban hal meg sem mint, hogy ő megöregednék.

Akinek járás közben a második ujja a többi ujjakat megelőzve érinti a földet, az a nő még öreg korában is élvezzi a szerelmi gyönyört, hát még mennyire ifjú korában.

Akinek két keble dús, tömör, olajos tapintású és szőrtelen, valamint két combja az elefánt ormányához hasonló, az boldog lesz.

Akinek bal mellén, fülén vagy nyakán fekete szeplő látható, az termékeny, boldogságot biztosító lány.

A hosszú vagy rövid nyakú, az durva vagy szegény; akinek viszont nyaka arányos, rajta hármassal látható és a kagylóhoz hasonlóan tekeredik, az a nő szerencsés.

Az a nő, akinek a tenyerén a felfelé menő vonal fal és kapu fölé helyezett faágra és virágfüzérből készült díszítésre emlékeztet, még ha szolgálásban született is, olyan férjet kap, aki Indra a férfiak között.¹¹⁵

Akinek tenyerén elefántösztoke, árpa, kard, diszkosz látható, az a nő fiút szül, és olyan férjet kap, aki Indra a férfiak között.

Az erényes ember a testen található jelek értelmezésének tanítását követve nem veszi feleségül a nem adott¹¹⁶, a kaszt nélküli és a szerencséhozó jelekkel nem rendelkező nőt.

A rossz tulajdonságokkal rendelkező nő anyját vagy akár apját, fivérét, sógorát és férjét is elpusztíthatja – így mondta Nárada bölcs¹¹⁷.

Itt véget ér a nők és a férfiak megfelelő testjeleinek leírása.

Most pedig a más asszonyához közeledés tilalmáról

Noha a más asszonyának élvezése a hosszú életet kurtítja, az embert tétovává, nevetségessé és megvetés tárgyává teszi, a pénz elvesztése következtében pedig az ember bizony jelentéktelenné válik, és a másvilágon megnehezül boldogulása, ezt a dolgot mégsem nevezik bűnnek.

Lanká ura¹¹⁸ Szitá elrablása, Báli Tára elragadása¹¹⁹ és Kicsaka Páncsáliká megkaparintása¹²⁰ miatt vesztette életét. Ezért az ember józan eszét használva ne keresse a gyönyört más feleségénél.

Most pedig elmondjuk, hogy az okok kényszeréből történő más asszonyához való közeledés mégsem bűn

Látni és megszeretni az első, azután a legfontosabbnak a szívben keletkező nyugtalanságot említik. Ezt a növel kapcsolatos álombeli képzelődés követi, majd az embert álmatlanság gyötri. Ezt a lefogyás, majd a szégyenérzet megszűnése követi. Később érzékszervei eltompulnak a külvilág dolgai iránt, majd örület, eszméletvesztés, sőt halál is következhet. Pontosan így sorolták fel a bölcsék a szerelem egymást követő tíz fokozatát.

Pururavasz király bizony teljesen tönkrement annak gondolatától, hogy elveszti Urvasít¹²¹. Ezért az ember saját élete megmentése érdekében megszerezheti más asszonyát, csupán szerelemből viszont nem.

„Ha a nő nem érhetné el a kicsattanó ifjúságú szeretőt, akkor a Szerelemistentől elbódítva örület vagy halál végezze vele”. Így gondolkodván a jóeszű férfi, a más asszonyához – ha az önként vonzódik őhozzá, telve a gyönyör utáni vágygal – egyszer közelíthet, de mindig nem. – így mondta Vátszjájana.

Bráhmána¹²², Véda-tudós¹²³, király, barát és rokon felesége, még ha kívánatosak is, ne legyenek kitéve e bűnnek. Az ember még szerelemtől eltelve se közelítsen hozzájuk.

Most pedig elmondjuk, hogy mely nőkhöz nem szabad közeledni

A bölcsék mindig kerüljék a következő nőket: leányt, apácát, özvegyet, azt, aki férje után az önkéntes tűzhalált választja, ellenség feleségét, barát asszonyát, beteg nőt, tanulót, bráhmána feleségét, elmebeteget, rokont, tanító feleségét, terhes nőt, nagy bűnösnek tartott nőt, azt, akinek szeme sárgásbarna színű vagy a testszíne nagyon sötét.

Most pedig a követekről szólunk

A böles ember a következő nőket küldi közvetítőként: koszorúkészítő nejét, barátnőt, özvegyasszonyt, dajkát, színésznőt, művésznőt, szolgálónőt, a házakban megforduló mosóember feleségét, rabszolganőt és rokonnőt, fiatal leányt, apácát és koldusnőt, tejárusnőt, tiszteletben álló kézműves feleségét.

Most pedig a könnyen elérhető nők tulajdonságairól

A könnyen megszerezhető nők a következők: szemérmetlen nő, özvegy, a szerelem művészetében ügyes, társaságba járó, csúnya, gyenge képességű, kövér, durvalelkű, öreg vagy aki rút ember felesége, akinek az a szokása, hogy a kapuban ül, igen csapodár, meddő, nagyon beképzelt, serdületlen, fiatal leány, férjétől sokáig távol levő nő.

Most pedig a szerelmes nők tulajdonságairól

A szerelem művészetében kellőképpen jártas férfi miután az itt felsorolandó jelekből felismeri, hogy az őzsemű a szerelemtől lángra lobbant, habozás nélkül küldjön hozzá követet: a nő nem mutat szégyenlősséget; lehajtott fejjel néz; lábával a földet karcolja, tagjait mutogatja, nevet, kacsingat; kihívóan mosolyogva szavakat kérdezgetve sétálgat; a mellette lassan elhaladó férfit követi, s miután a férfit szemügyre vette, kitérülködik; amikor alkalom adódik, csalfa történeteket mesél; barátságot mutat a férfi barátainak társasága iránt; ismételten azt kérdezi, hogy „Annak otthonába hány széptestű nő ment el?“, vagy „Kinek okoz gyorsan betegséget szerelmével?“ és hasonló dolgokat; továbbá saját keblét bámulja, kezével tapogatja, sóhajtozva széttárja ujjait; noha ismételten kéri, hogy jelenjen meg a férfi előtt, sohasem mutatkozik ékszerrei nélkül, virággal és mással valamit hangosan ütöget; hangosan köhög; a kezével

haját simítja, színlelve hazamegy, és szeretője láttán kezén, combján és arcán izzadtság jelenik meg.

Most pedig a nehezen elérhető nők tulajdonságairól

A bölcsek a következő nőket tartják kínkeservesen megszerezhetőnek: aki férjébe szerelmes, aki férjének biztosan egyetlen nője, aki nem esik gyorsan szerelembe, irigy, gyakran szül, akit a szerelem terhe nyom, aki fél a tanítótól és másoktól, aki állhatatos, rendszerint vagyonos, aki mindig távol tartja magát a másokról terjesztett pletykáktól, aki nem óhajtja férjét megcsalni.

Most pedig azokról a helyekről, ahol tilos a gyönyör

A bölcs sohase szeretkezzék tűz, bráhmána, tiszteletreméltó emberek társasága közelében, folyóban¹²⁴, Isten házában, erdőben, keresztútnál, más házában, erdőben, temetőben, nappal, amikor a Nap egy másik csillagképbe lép¹²⁵, újhold éjjelén, ősszel és a forró évszakokban, láztól kínzott állapotban, fogadalmi napokon, napkeltekor, napnyugtakor és amikor fáradt.

Most pedig a kellemes gyönyörre berendezett helyekről

Az ember saját tágas, tetszetős, fehérre meszelt, képekkel és egyéb tárgyakkal ékesített, gyönyörködtető, megemelt padlójú házában, amelyet illatos aloé sűrű füstje tölt be, virágok díszítik, zenétől, tánctól hangos, s lámpák fénye világítja, habozás nélkül, kívánsága szerint szeretkezzék szeretőjével.

Így szól a nagy költő a fenséges Kaljánamalla által a fenséges Ládakhán megörvendeztetésére írott Anangarangában „A házasságra és más dolgokra vonatkozó utasítások” című nyolcadik szthala.

Kilencedik szthala

Most pedig a szerelmi előjátékok¹²⁶ szabályáról

Az okos ember a gyönyört a szeretővel folytatott szerelmi előjátékkal teszi teljessé. Ebben bizony a legfontosabb az ölelés. A bölcsek nyolcféle ölelésről beszélnek.

Az ölelés fajtái a következők: vriksádhirudha, tilatandula, lálátika, dzsághana, vidd- haka, urupagudha, dugdhaníra és a nyolcadik a vallarivéstita.

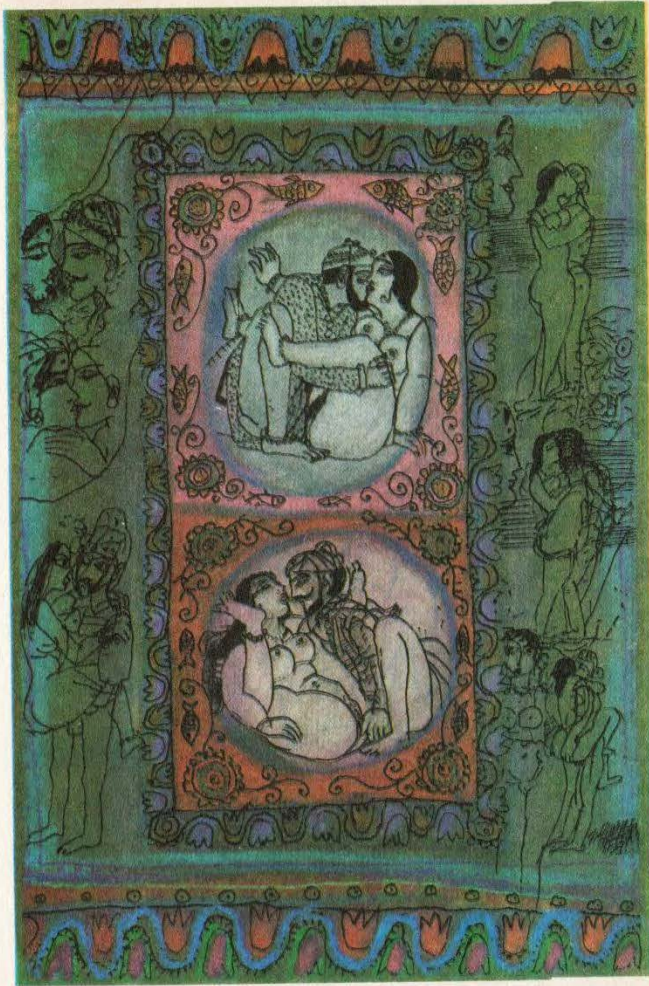
Most pedig az ölelések jellegzetességeiről

A liántestű nő egyik lábát a férfi lótoszhoz hasonló lábára helyezi, másik lábát annak combján nyugtatva, a férfit mint egy fát folyondárszerű karjaival átölelve csókolja. Ezt az ölelést a bölcsek között az Indrák ezen a földön bizony vriksádhirudhának, vagyis „fára felkapaszzkodásos” ölelésnek nevezik.

Azt az ölelést, amikor a férfi és nő karjaikat és gyönyördombjaikat igen szorosan egymáshoz szorítják, a bölcsek tilatandulának, „szézám és rizs keveredéses” ölelésnek¹²⁷ nevezik.

Ha a férfi és nő szorosan egymáshoz illeszti homlokát, szemét, arcát, száját, szívét, karliánját, azt az ölelést az igazak mozdulatlan lálátikának, vagyis „homlokkal kapcsolódó” ölelésnek hívják.

Amikor a nő a szeretője combjához közeli farát karliánjával szenvedélyesen, szorosan átöleli és szeretőjét csókolgatja úgy, hogy közben ruhája és haja remeg – azt az ölelést ezen a földön dzsághanának, vagyis „combbal kapcsolódónak” mondják.

Amikor a nő a becsukott szemű férjet hátulról megközelíti és mellével megböki fejét, az pedig megragadja őt, ezt a bölcsek vidhdaka, azaz „megbökö” ölelésnek nevezik.

Amikor az erős szerelmi vágytól felizgatott férfi a nő két combját saját két combjával keményen és erőszakosan nyomja, ezt urupagudhának, „combölelésnek” nevezik.

Amikor a férfi az ölében tartott vagy az ágyon ülő és arcába néző kedvesét szorosan átöleli, és lingamját annak jónijába bevezeti, azt ksziraníranak, azaz „tej és víz” ölelésnek¹²⁸ nevezik.

Amikor a szerelmes lány liánszerűen körbefogja az egyenes, sudár fához hasonló férfit, szenvedélyesen csókolja azt, és közben szít-hangot hallat – ezt az ölelést a bölcsek vallarivéstitának, „liántól átkarolt” ölelésnek hívják.

Most pedig a csókolás fajtáiról

Az ölelés után a bölcsek csókkal illetik a nő alsó ajkát, szemét, arcát, fejét, száját, kebleinek közét és a nyakát. A Láta országbeliek pedig, akiknek gondolataikat teljesen a szerelmijátékok kötik le, a két hónaljat, a szerelemhajlékát és a köldök tájékát is csókolják, mivel országukban ez szokásos. Máshol viszont nincs meg ez a csókolózási szokás.

Amikor a szerelmes férfi saját ajkait a nő szájába erőszakolja, a nő azonban nagy haraggal eltelve, nem csókol, ez a milita, vagyis „zárt” csók.

Amikor a lány saját arcát szeretője arcához közelítve ennek ajkát nem csókolja csak érinti, az a szphurita, vagyis „reszkető” csókolás.

Amikor a vágytól remegő nő kezével letakarja szeretője két szemét, és nyelvét annak szájába dugva behunyt szemmel csókol, azt a költők vandika, vagyis „bebörtönző” csókolásnak hívják.

Amikor a szerelmi mámortól remegő nő fogaival megragadja és erőszakosan harapdálja ura ajkát, s a férfi is ugyanezt teszi vele, ezt a bölcsek között az Indrák uttarósthának, vagyis „felsőajkas” csókolásnak hívják.

Amikor a nő keze ujjait félkör alakúra formálva megfogja a férfi ajkát, és azt nyelve hegyével érinti, majd paskolja, ezt pídita, vagyis „nyomkodó” csókolásnak nevezik.

Amikor az egymás iránti szerelem túlaradása következtében a férfi kedvese ajkát csókolja, és éppen úgy a nő gömbölyű ajkával a férfit, az bizony a szamputaka, vagyis „csésze” csókolás.

Amikor a messziről érkezett férfi az álomba merült kedvesét csókolja, a költők között az Indrák ezt a minden érzést felülmúló csókot pratibódhának, azaz „felébresztőnek” nevezik.

Amikor a szerelmes nő két ajkával a férfi száját csókolja, és ajkait a nyelvvel nyomkodja úgy, hogy közben ide-oda mozog, az illetet szamausthának, vagyis „egész-ajak” csókolásnak nevezik.

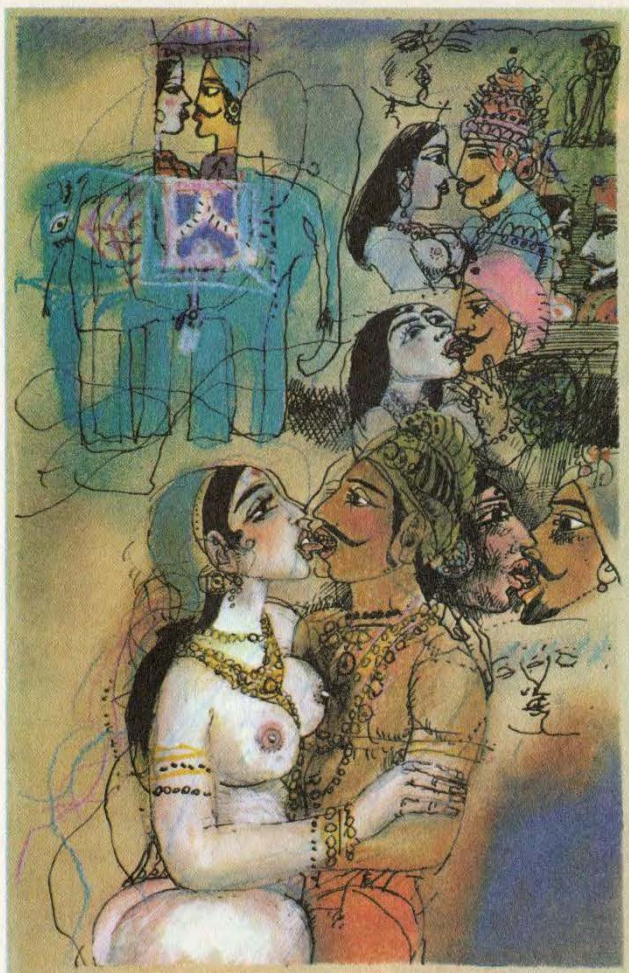
Most pedig a karmolás szabályáról

A szeretők nyakán, kezén, combján, farán, mellén, hátán, hónaljában, szíve táján, oldalán, arcán éles körömtől származó karmolások vannak. Ezeket az ember féltékenységében, új szerelmi gyönyörben, elváláskor, külföldre utazáskor, vagyoni tönkremenéskor, a gyönyör végén vagy szerelmi örületben ejti.

A szerelem tudományában bölcsek a köröm hat fontos tulajdonságát nevezik meg: semmiféle jelentős vonal ne legyen rajta, tisztaság, ragyogás, nagyság, puhaság és ne legyen repedt.

A teljes körömtől származó nem látható vonalú, az arcra, kebelre és ajakra ejtett, kéjes szőrfelborzolóaszt előidéző karmolást a tudósok cshuritának, azaz „bevájtnak” nevezik.

A nyakon, keblen alkalmazott görbe karmolást ardhacsandra, azaz „félhold” néven említik. Ha éppen ezzel szemben van egy karmolás, akkor a kettőt együttesen mandalakának, vagyis „köröcskének” hívják.

A két-három ujj hosszúságot éppen meghaladó, fejre, combra, jónira, mell tájkára ejtett karmolást a szerelmi játék szabályait ismerő, fiatal lányokat hatalmukba kerítők rékhának, azaz „karmolásvonalnak” nevezik.

Az összes körömmel – beleértve a hüvelykujjakét is – a két mellbimbó alatt ejtett karmolást pedig majúrapádnak, „pávalábnak” nevezik. A mellbimbón az összes ujjakkal végzett karmolás neve sasapluta, azaz „nyúlugrás”.

A háton, keblen és jónin ejtett, lótuszlevélhez hasonló, hármasonalú karmolást anvarthának, vagyis „jól felismerhetőnek” nevezik, és külföldre távozáskor emlékeztető jelnek szánják.

Amikor a szerelmi érzéseket ismerők szerelemből körmüket használják, az bizony a szerelem érdekében történik. A szerelmes nők számára ez mind a végtelen gyönyör egyik forrása, ugyanakkor pedig egy kis fájdalom is

Most pedig a harapás szabályáról

A szerelem művészetét ismerők azt mondják, hogy ahol a körmökkel karmolunk, ugyanott kell a fogakat használnunk. Amikor a harapással a felsőajkat és a nyelvet felsértjük, hím-és szít-hangokat¹²⁹ kell hallatni.

A szépségről árulkodó, sima, egyenletes növésű, sűrű, gyengéd, hegyes, finom fogak harapását dicsérik; tilos a hibás, durva, nagy, kiálló, piszkos fogakkal történő harapás.

Azt a harapást, amelyik mindössze tartós pirosságot okoz az ajkakon, csupán gudhakának, azaz „rejtettnek” nevezik, amennyiben ez az ajkat és az arcot sérti, a bölcsek uccshunának, azaz „dagadtnak” nevezik.

Azt a harapást, amely a fog és a felső ajak különleges kapcsolatából születik, praválapúrvamaninak, a korálnál előkelőbb drágakőnek mondják. Ezt a házaspár gyakorlással sajátíthatja el, s nem egy idegen megörvendeztetésénél.

Amikor a férfi a nő ajkán és homlokjelén két foggal ejt harapást, azt hindunak, azaz „holdsarlónak” mondják. Ha a

harapást valamennyi fogával végzi az ember, akkor bindumálakáról, „kis holdsarlóflizérről” beszélnek.

Az arcon, mellen, nyakon, homlok táján foggal ejtett harapás neve khandábhrakam, vagyis „szétszórt felhő”. Ha ez kör alakú, akkor az a legnagyobb szépségben ragyog a nők testén.

A férj távozásakor a kedvese testén emlékeztetésként hosszú és vastag harapást ejt, s ezt a tudósok kólacsarcsának, azaz „vadvadkantól megrágott”-nak hívják.

Most pedig a haj megragadásának szabályáról

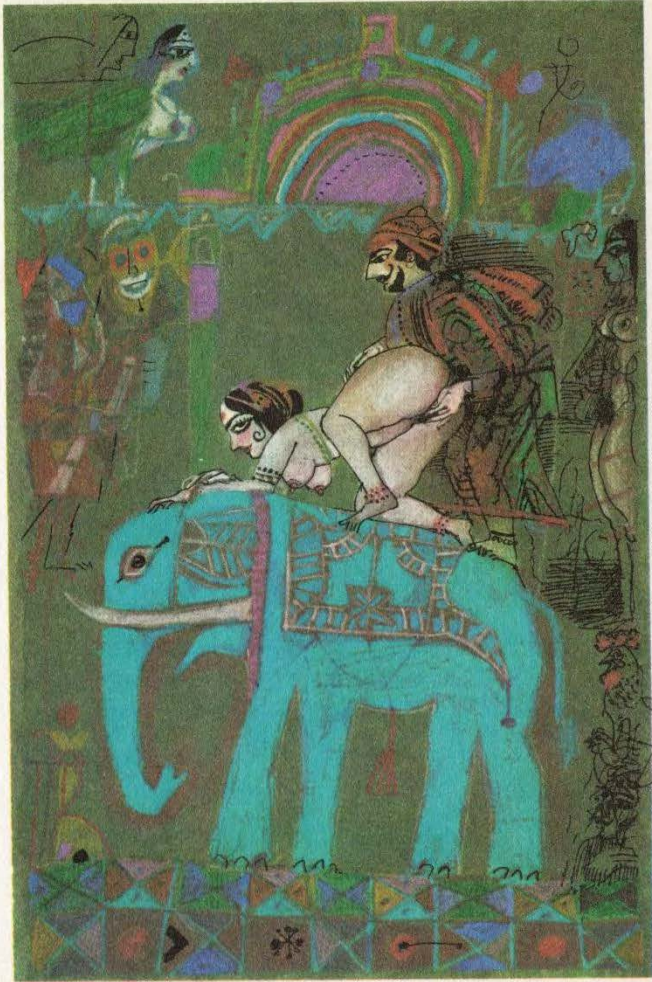
Amikor a férfi két kezével kedvese haját megragadva csókolja őt, azt számahasztakának, vagyis „két egyforma kéznek” nevezik. Ha csak egyik kezével teszi ezt, akkor tarangarangakamról, vagyis „hullámok színpadáról” beszélünk.

Ha a vágytól izzó férfi hajánál megmarkolva tartja szerelemtől elkínozott kedvesét, azt a szerelmi játékok gyűjteményében jártasak bhudzsangavallikának, azaz „kígyószerű liánnak” nevezik.

Amikor a gyönyör tetőzése előtt a fül környékén lévő haját megragadva a férfi és nő egymást szenvedélyesen csókolja, azt kámauatamsának, azaz „szerelem diadémjának” nevezik.

Íme így elmondtam sorban a szerelmi előjátékok néhány hasznos fajtáját. Sok másról nem beszéltem, mert ezek nem biztosítanak sikert, vagy azért, mert félttem, hogy elmondásuk túlságosan hosszú volna.

Így szól a nagy költő a fenséges Kaljánamalla által a fenséges Ládakhán megörvendeztetésére írott Anangarangában „A szerelmi előjátékok leírása” című kilencedik szthala.

Tizedik szthala

Most pedig a szerelmi gyönyör fajtáit mondjuk el

A tudós ember először játssza végig a neki megfelelő szerelmi előjátékokat, és azután birtokba veheti a szerelmi játék színpadán az előjáték során elernyedt legszebb testű nőt.

Még a hideg nő is egy pillanat alatt elernyed, ha combjait széttárják. Ha viszont combpárja szétnyitását visszatartja, akkor még az egyesülés alatti szerelmi gyönyörben is az elernyedtségből hideggé válhat.

A gyönyört ismerők az élvezet öt fajtájáról beszélnek: utánaka (háton fekvő), tirjag (oldalt fekvő), ászita (ülő), szthita (álló) és ánataka (hajlott).

Ezeket a fajtákat most elmondom sorjában.

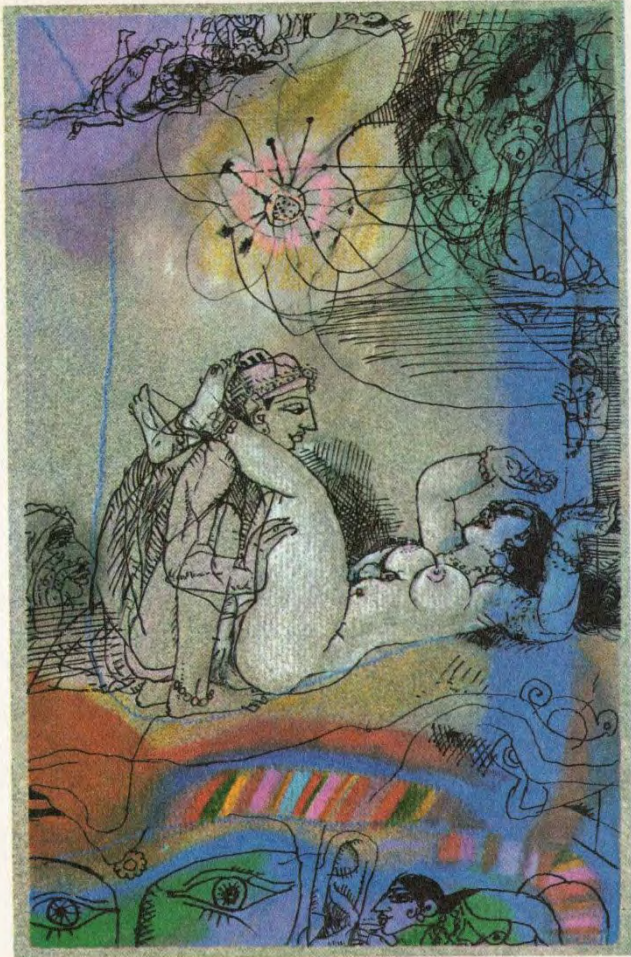
Most pedig először a háton fekvő élvezetekről

Amikor a hátán fekvő nő két lábát szeretője vállára helyezve élvezi a behatolást, ezt az élvezet módjaiban jártasak szamapádnak, azaz „egyenlő-láb”-pozíciónak nevezik.

Amikor a férfi a hátán fekvő nő szerelemtemplomában benne van, és a nő két combját kitarva a férfi csípője köré helyezve élvezi a gyönyört, azt nágarinak, vagyis „városi”-pozíciónak nevezik.

Amikor a férfi a nő egyik combját a földre helyezi, a másikat a saját fejére, és ő maga két kezével a földre támaszkodva vezeti be lingamját a szerelemtemplomába, azt traivikramának¹³⁰, azaz Visnuhoz illőnek mondják.

Amikor a szép nő alvás után lábát két kezével megfogva felemeli, szeretője pedig kebleit megragadva, őt a gyönyörben magáévá teszi, azt az egyesülést vjómápadának, azaz „levegőben levő láb” pozíciójának mondják.

Amikor a férfi szeretője két combja közé hatolva, két kezét a földre támasztva végzi a közösülést, azt szmaracsakrának, vagyis „szerelem-kereke” pozíciójának nevezik. Ezen a világon a szerelmes férfinépnek ez a pozíció mindig kedves.

Amikor a nő két lábát szeretője mellére helyezi és két kezével átkarolva combját, kicsit behajtja szeretkezés közben, azt a bölcsek között az Indrák avatáritának, azaz „tökéletesen megvalósított” pozíciójának nevezik.

Amikor a férfi a nő combjai közé hatolva, a nőt szorosan átkarolva részesíti gyönyörben, azt a szeretőknek kedves egyesülést száumjának, vagyis „szóma-préselés” pozíciójának¹³¹ nevezik a régi költők.

Amikor a lótuszszemű nő két combját kissé behajlítva élvezi férjétől a gyönyört, azt a fiatal lányok seregének örömet okozó egyesülést dzsrimbhitának, vagyis „fokozatosan kitaruló” pozíciónak nevezik.

Amikor a szerelemtől megszállt észjárású szerető úgy egyesül párjával, hogy saját combjával a nő combjait nyomja, azt bizony a bölcsek véstita, vagyis „bezárt” pozíciónak hívják.

Amikor a férfi a nő egyik combját saját vállára helyezi, a másikat szélesen kitarja és a nőt hátára fektetve élvezi, azt vénuvidáritának, azaz „bambusz-hasításos” pozíciónak hívják.

Amikor a gyönyörtől remegő nő két combját összezárva felemeli, és a férfi ezeket átölelve teszi őt magáévá, azt udbhagnaka, vagyis „felfelé-hajlított” pozíciónak nevezik.

Amikor a nő két combja férfi mellén nyugszik, azt a pozíciót szphutanának, azaz „kinyitott” pozíciónak nevezik.

Most pedig az oldalt fekve megvalósított élvezetekről

Amikor a férfi szeretője egyik combját saját szíve tájékára, a másikat az ágyra helyezve közösül, azt vínakának, vagyis

„lant”- pozíciónak nevezik. Ez érett, tapasztalt nővel gyakorolandó.

Amikor a férfi az oldalán fekvő nőt megközelíti, majd szorosan átölelve részesíti gyönyörben, azt az egyesülést a régi bölcsek szamputának, azaz „mérleg”-pozíciónak nevezik.

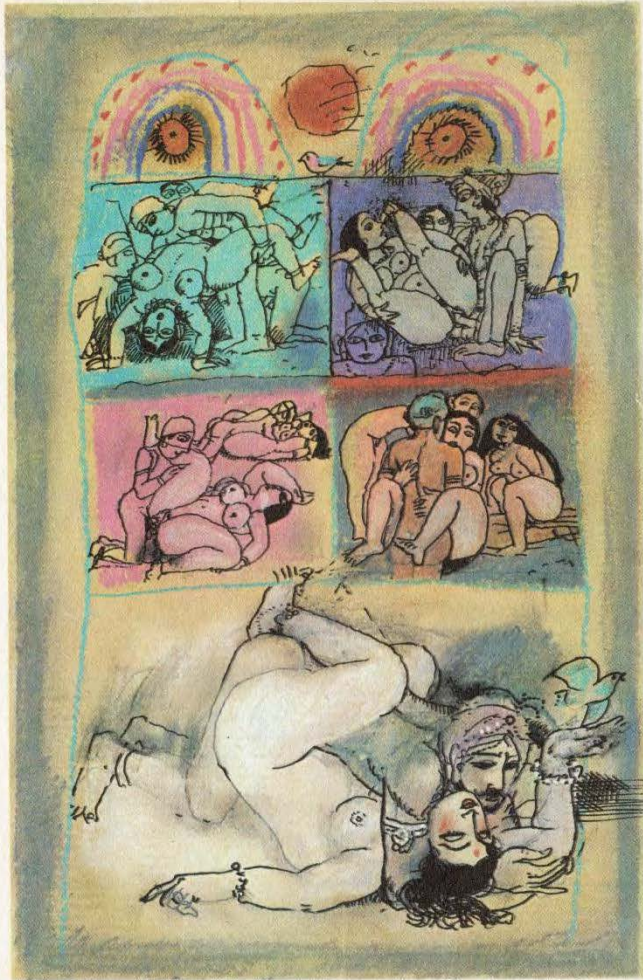
Amikor a férfi úgy éri el a gyönyört, hogy a nő behajlított lábait saját köldöke tájára helyezi, azt a költők között az Indrák karkata, vagyis „rák”-pozíciónak hívják. Most pedig az ülő helyzetben megvalósított élvezetekről

Amikor a nő jobb combjára a bal lábát, majd bal combjára a jobb lábát helyezve a gyönyör élvezete közben hintajátékot folytat, azt padmás zartának, vagyis „lótusz-ülés” pozíciójának nevezik. Ha csupán az egyik combjára helyezi a másik lábát, azt az egyesülést upapadának, vagyis „fél-lótusz-ülés” pozíciójának¹³² nevezik.

Amikor az özzsemű az előzőleg két combja között tartott kezeit kiveszi, és azokat a szerelmese nyaka köré fonja, és a férfi ugyanígy téve jut a gyönyör kapujába, azt az egyesülést a bölcsek bandhuritának, vagyis „hajlított” pozíciónak nevezik.

Amikor pedig a férfi és a nő a mondott helyzetben levő kezeit saját térdeire téve lassan közösül, azt az egyesülést a költők között az Indrák phanipásának, azaz „kígyó-kötél”-pozíciónak¹³³ hívják.

Amikor a férfi a nő combjait saját térde tájékára helyezve, két karjával a nő nyakát körülölelve halad a gyönyörben, azt az egyesülést szamjamanának, azaz „megkötözés” pozíciójának nevezik.

Amikor a férfi úgy jut előre a gyönyörben, hogy arcát a nő arcára, két karját annak karjaira, két combját annak combjaira helyezi, azt az egyesülést kaurmakának, vagyis „teknősbékát-utánzó” pozíciónak mondják. Ha a két comb felemelkedő, azt az egyesülést pari- vartitának, azaz „megfordított” pozíciónak nevezik.

Amikor a szerelem művészetében tudós férfi a behajlított és keresztbe tett lábú nőt úgy részesíti gyönyörben, hogy ő maga is hasonló helyzetet foglal el, azt az egyesülést jugmapadának, azaz „páros-láb”-pozíciónak hívják.

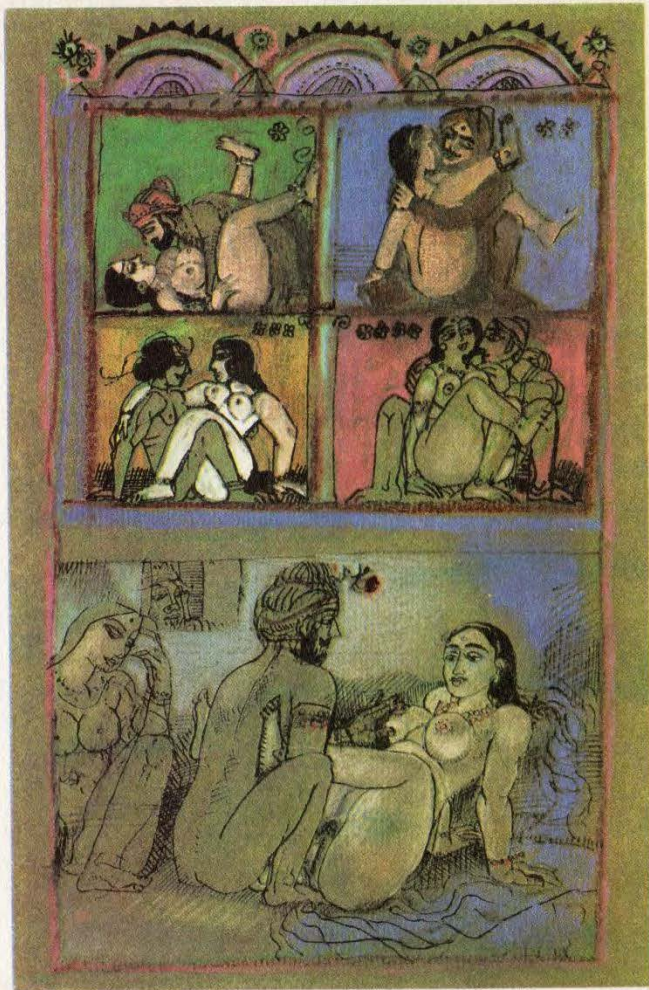
Amikor a férfi úgy élvezzi a gyönyörtől reszkető nőt, hogy csípőjét a nő térdjei közé teszi, és folyamatosan ide-oda mozgatja, azt vimardita, vagyis „dörzsölt” pozíciónak nevezik. Amikor a férfi ugyanúgy, de szemtől szembe végzi a közösülést, annak neve márkata,- vagyis „majomszerű” pozíció.

Most pedig az állva bemutatható élvezetekről

Amikor a férfi térdjeivel a nő két combját átfogva, nyakát megragadva nyújt gyönyört, azt kúrpara, vagyis „térd”-pozíciónak nevezik. Ezt a helyzetet dzsánupúrvának, vagyis „comb által megelőzött” pozíciónak is nevezik.

Az előbb elmondott egyesülésnél, ha a nő egyik lábát felemeli, akkor a pozíciót harivikramának, „Hari lépése” pozíciónak¹³⁴ nevezik. Ez a szeretkezési mód a fiatal nők kedvence.

Amikor a nő két kezével megragadja a férfi nyakát, combjaival körülfonja annak csípőjét és hátsófelét, így szerevezve meg magának a gyönyört, azt a költők között az Indrák kirtibatidhának, vagyis „híresen jó” pozíciónak nevezik.

Most pedig a hajlott testhelyezettel végzett élvezetekről

Amikor a nő két kezét és két térdét a földre helyezi és arcát lehajtva úgy helyezkedik el a férfi előtt, mint egy tehén, a férfi pedig a nő csípője tájékán elhelyezkedve végzi a közösülést, azt dhénukának, „tehén”-pozíciónak nevezik.

Amikor a nő fejét, karját, keblét és arcát a földre hajtja, a férfi pedig szenvedélytől hevesen izzó szívvel, elefánthoz hasonlóan rámászik és úgy közösül vele, azt aibha, azaz „elefántszerű” pozíciónak mondják.

Azokat a közösülési módokat, amelyeket az őzről, disznóról, szamárról és más állatokról neveztek el, és amelyek végrehajthatók, itt nem mondom el, mert nem eredményesek, és túlságosan alantasak.

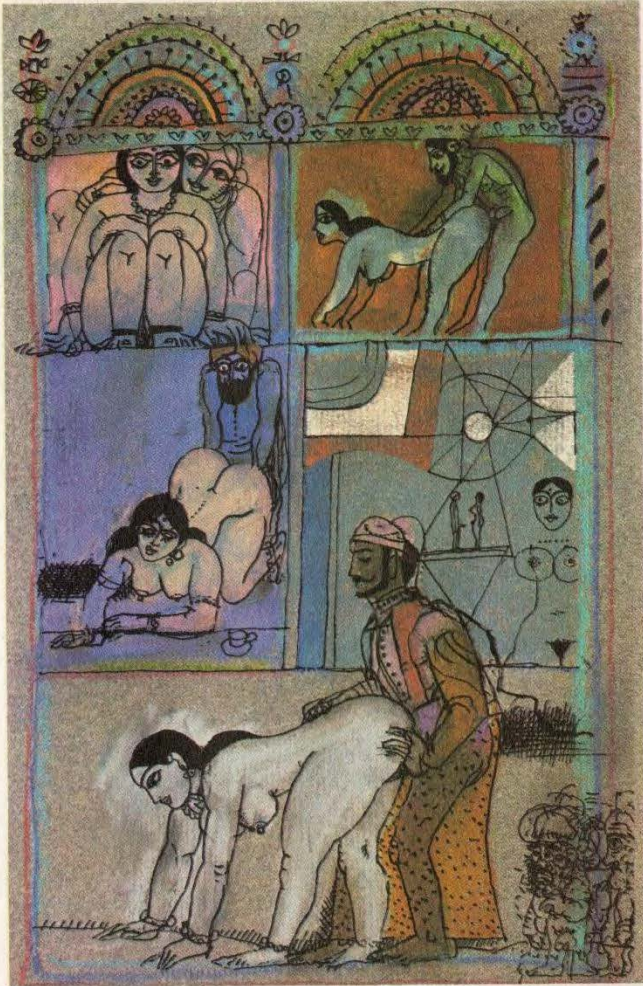
Most pedig azokról az élvezetekről, amelyekben a nő férfiként ténykedik

Amikor bizony a szenvedélytől a gyönyörben meg el nem fáradt nő látja, hogy férje lankad, akkor a szerelmi vágy hevétől eltelve legyen nagyon aktív a kielégülés érdekében: ezt a helyzetet purusájitának, vagyis olyan pozíciónak nevezik, amelyben a nő férfiként ténykedik.

Amikor a nő a hátán fekvő férfit karjával átöleli, annak lingamját a jónijába bevezeti, és farát mozgatva egyesül, azt viparitának, vagyis „fordított közösülés” pozíciójának hívják.

Amikor a hátán fekvő férfi combján elhelyezkedő nő behajtott combjait és farát kerék módjára forgatva férfi szerepét játssza, azt bhrámara, vagyis „körben forgás” pozíciójának¹³⁵ nevezik.

Amikor a vágytól nyugtalan, magát hintaként mozgó nő a férfi lingamját saját szerelemtemplomába vezeti és csípőjét mozgatja annak az egyesülésnek a neve utkalita, vagyis „virágzó” pozíció.

„Amikor a fordított egyesülésben a szép nő izgatottan így kiált fel: „Ó csirkefogó! Most a hatalmamban vagy, tökéletesen legyőztelek a szerelmi csatában!”, akkor a férfi ragadja meg annak haját és csókolja ajkát, így az a fáradtságtól elernyedő szépszemű nő ismét izgatottá válik.

A férfi látván, hogy a nő liánszerű teste elernyed, kábult állapotba került, lótuszhoz hasonló szeme kissé becsukódott, s ellenállni képtelen, erről ismerje fel, hogy a nő gyönyörre vágyik.

A bölcs tartózkodjék a fordított közösüléstől a kariní, hariní, terhes nő, nem régen szült nő, havibajos, sovány, lázas nő és fiatal lány esetében.

A szerelmi játékok művészetében tudós férfi bőségesen élvezze a gyönyört az őzek, szamarak, kutyák és a bivalyok módján.

Ha az így leírt gyönyör révén a nő nem elégülne ki, akkor a férjnek kell végeznie a purusájitát, azaz férfiként ténykedést.

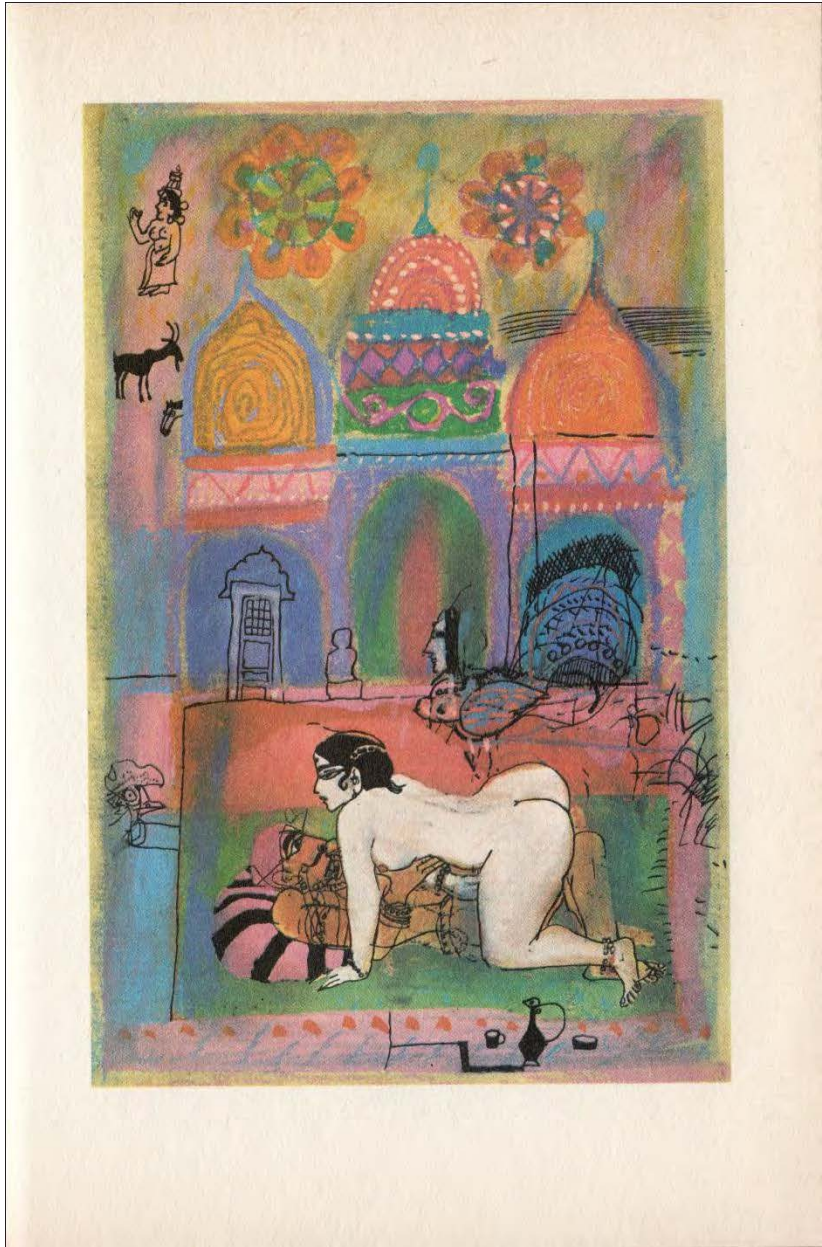
A kielégületlen nő veri szeretőjét, kezét lerázza, semmiképpen nem engedi azt felemelkedni, vagy újabb szerelmi támadásba kezd.

Az ember ne alkalmazza a purusájitát, vagyis a nő férfiként tevékenykedését, ha fiatal lánnyal, harinival, kövér nővel, havibajos nővel, nagyon erőtlen nővel, terhes nővel vagy nem régen szült nővel van dolga.

A narájita, vagyis a nő férfiként való ténykedése dicséretes a szépséges ifjúságába szökkent, karcsú, fáradtságtól elkerült, nem szégyenlős nők esetében. Ha a bölcs ember látja, hogy a nőt fáradtság lepi el, akkor fektesse őt az ágyra, és bizony a szamputa, azaz „csésze” ölelést alkalmazza a gyönyör beteljesedése- kor.

A nő gyönyörérzetének jelei a következők: szájában összefut a nyál, combját öleli, szít-hangot hallat, felhagy szemérmességével, hím-hangot ad, verejtékezik.

A kábultság és a két szem behunyása annak jele, hogy elérkezett a nő izgatottságának ideje. Mindezt felismerve, a férfi ezután csodálatos gyönyörhöz juthat.

A gyönyör beteljesedése után a nő testén verejték és ernityedség mutatkozik, testét hajával és ruhájával takargatja, és vágyat érez a közösülés abbahagyására.

A gyönyör idején a kiváló ember, aki hosszasan másra irányította értelmét, egy pillanat alatt felismerve azt, hogy a nő a gyönyör közelébe került, lassan felizzítja az annak szívében létrejött vágyat, és végül a gyönyör érzését megérző nőhöz közel férközve bocsássza ki magvát. Ezek után a férfi, amíg nemi vágya erős, tartsa a nőt átölelve, és érzelmes dolgokról szóló elbeszéléssel szórakoztassa.

Ily módon az a nő, aki magában így gondolkozik kedveséről: „Egyedül Ő az igazi gyönyör okozója”, az engedelmessé lesz, amíg meg nem hal, s azt a férfit még saját vagyona, rokonsága vagy élete árán sem hagyja el. Az a férfi pedig, aki rendkívül ügyes a gyönyör megteremtésében, a nő meghódítására, nem a varázsmondásokat, a bájitalokat, az áldozatot, a meditációt vagy a pénzt keresi.

Most pedig az ütésekre és a szít-hang adására vonatkozó utasításokról

A szerelmi csatában a testek kapcsolata a kézzel mért ütésekkel és a szít-hangokkal jár együtt. Négyfajta testre mért ütésről beszélnek, és ötféle szít-hangot említenek.

A négyféle ütés bizony kinyújtott és belül üregformát képező tenyérrel, kézzel, ököllel és sima tenyérrel történhet. Elmondom azokat a helyeket, ahova az ütés alkalmazandó.

A nő oldalára és jónijára sima tenyérrel, a hátára ököllel, a fejére kinyújtott és belül üregformát képező tenyérrel, a kebelre sima tenyérrel kell ütni.

Most pedig az ütések fajtáiról

A fordított közösüléskor, amikor a nő a férfit szíve tájékán üti, azt a kézütést a bölcsek szantánitának, vagyis „kitágított” ütésnek nevezik.

Amikor a nő gyönyör közben ököllel üti a férfit, azt szapatakának, azaz „zászlós” ütésnek hívják. Ha csupán a hüvelykujjával üt, azt a bölcsek bizony bindumálának, azaz „pont-sor”-ütésnek nevezik.

Amikor a nő erős szenvedélytől hajtva hüvelyk- és középső ujjával lassan üt, azt a régi bölcsek örömet okozó kundalának, azaz „gyűrű”-ütésnek nevezték.

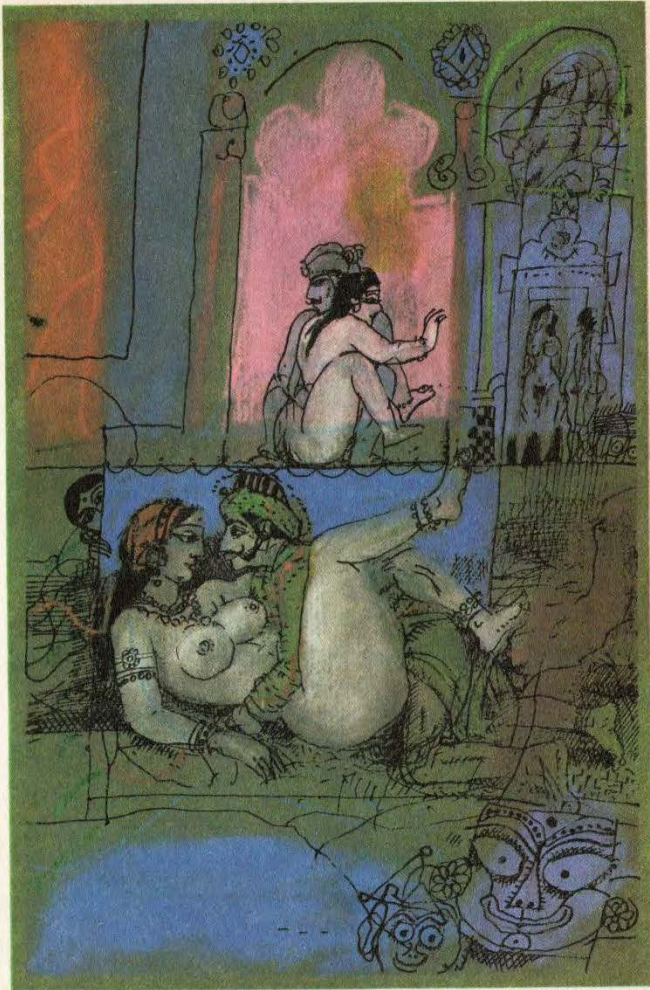
Most pedig elmondom sorjában az ötféle szít-hangot: hímkrita (halkan morgás), sztanita (mennydörgő hang), szítkrita (kígyósziszegés), utkrita (a bambusz törésekor hallható hang) és phutkrita (pukkanás).

A hímkritát a száj és az orr segítségével képezi a nő. A sztanitáról azt mondják, hogy a felhő mély hangjával bír.

A szítkrita viszont a kígyó sziszegéséhez hasonlít, az utkrita a bambusz törésekor hallatszó hang, a phutkrita arra a zajra emlékeztet, amit a vízbe csobbanó esőcsepp ad. Így mondtuk el a szít-hangok öt fajtáját.

A gyönyörtől reszkető nő a különféle élvezetek idején fogolymadár, kakukk, galamb, hattyú, páva és egyéb madarak hangjára emlékeztető hímkritát és más hangokat hallat.

Amikor a kellemes gyönyörben izzó vágytól üzve a férfi erőszakosan megharapja a nőt, az abban a pillanatban szítkritát hallat.

Most pedig a nyolcféle gyönyörre alkalmas nő tulajdonságairól

Annak a nőnek a neve, akihez reggel kiengesztelés céljából megy a második feleséggel¹³⁶ élvezett gyönyör jeleivel megjelölt, álmoságtól vörös és zavaros szemű, a félelemtől kedves szavúvá vált férj, khandiká, vagyis „megsértett”.

Azt a nőt, akinek szép háza és szép ruhája van, s aki puha ágyon feküdve, éjjel hosszasan arra az útra veti szemét, melyen férje távozott, a bölcsek vászakának, vagyis „ruhásnak” nevezik¹³⁷.

Azt a nőt, aki nagy haragja miatt éles szavakkal elúzi a büntudat miatt lábához bomló kedvesét, és később az annak távolléte miatti sírástól szomorú, kalahántaritának, azaz „veszekedés miatt férjétől el választottnak” nevezik.

A költők abhiszarikának, vagyis „találkára menőnek” nevezik azt a nőt, aki szerelmesen, szemérmességét elhagyva, magát felékszerelve, éjszaka, titokban, gyönyör céljából idegen helyre távozik.

Bizony azt a nőt, aki követet küld, hogy az vezesse hozzá kedvesét, közben azonban az igen nagy szerelmi vágytól hevülve maga megy a találkahelyre, azután pedig a férfi nélkül visszaérkező követnőt meglátva nagy fájdalmat hordoz szívében, vipralabdhának, vagyis „a férfit el nem érőnek” hívják.

A költők azt a nőt, aki szeretője más országban tartózkodása idején holdsugár, lótusz, szántál és más eszközök segítségével gyakorol testi önmegtartóztatást¹³⁸, vijjoginí- nek, azaz „férjétől elválasztottnak” mondják.

Azt a nőt, akinek közelségéhez a mindenféle szerelmi művészetekben jártas szeretője a szerelemtől felizgatva ragaszkodik, azaz a kiváló gyönyör boldogságát magának megszerző nőt a bölcsek szvádhínapúrv apadnak, vagyis olyannak nevezik, „akinek férje már ellenőrzése alatt áll”.

A különféle virágokból készült füzérekkel díszített testű, a gyönyör ízétől felhevült, szenvedélyes, a szeretőjét nyugtalan szemmel figyelő, a hálószobában hosszasan tartózkodó kedvest a legjobb költők ezen a földön utkanthitának¹³⁹, azaz „epekedőnek” nevezik.

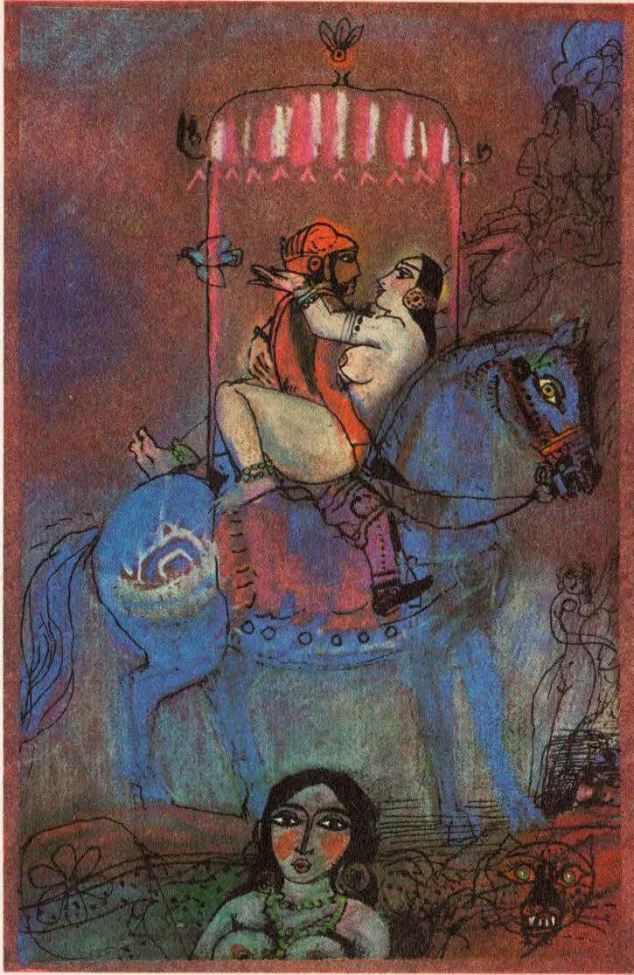
A nájikáknak, vagyis „a gyönyörre alkalmas nőknek” nyolc fajtája ismeretes: vászaká, szamutkanhá¹⁴⁰, szvádínabhartriká¹⁴¹, kalahántaritá s bizony vipralabdhá, abhiszariká, khanditá és prósitá¹⁴².

Ilyen a nyolcféle gyönyörre alkalmas nő.

Aki jól ismeri legfőbb célját, aki a szerelem tudományában tudós, aki a nők lelkét a különféle gyönyörökből születő szórakoztatásokkal nap mint nap megörvendezteti, az az ember bizony tökéletesen boldog lesz.

Amíg a Sankara¹⁴³ fején haladó égi folyó létezik, amíg az ő fele testében lakik Gauri¹⁴⁴, amíg az Óceán leánya szerelmes Hariba¹⁴⁵, a Vaikuntha mennyország urába¹⁴⁶, amíg Brahmá örömét leli a Védák recitálásában, amíg a Föld, Nap és Hold fennáll, addig az Anangaranga mindig örömére lesz a szerelmes férfiaknak.

Így ér véget a nagy költő, a fenséges Kaljánamalla által a fenséges Ládakhán megörvendeztetésére írott Anangarangában „A szerelmi gyönyörrel kezdődő dolgok leírása” című tizedik szthala.

Jegyzetek

1. Sambara démon legyőzője – Káma a Szerelmisten.
2. Rati – „gyönyör”, megszemélyesítve, Káma egyik felesége.
3. Ahmad és Ládakháti – lásd az Előszót!
4. Trailókjacsandra – „A három Világ Holdja”.
5. Hold-nemzetség – mitikus királyi nemzetség neve. Tagjai magukat a Holdtól származtatták. A Mahábhárita eposzból jól ismert Pándavák és Kauravák szintén a Holdnemzetség leszármazottai.
  6. Gadzsamalla – „Elefánt malla”. A malla név eredetileg kasztnév. A malla kaszt tagjai birkózók, harcosok voltak.
  7. Kaljámamalla – „Szép malla”.
  8. Anangaranga – „A testnélküli színpada, azaz a „Szerelmi játékok istenének színpada”.
  9. Brahma – a teremtőisten, a hindu istenháromság egyik személye. Az általa biztosított legnagyobb gyönyör az újjászületések láncolatából való megváltást jelenti, ami minden hindu legfőbb célja.
    10. padminí – „lótusznő”, másképp naliní.
    11. csitriní – „kép-nő, sziporkázó”. Egyes magyarázatok szerint olyan nő, aki a képiesen ábrázolt gyönyörfajták végrehajtásában ügyes.
    12. sankhiní – „kagylónő”.
    13. hasztiní – „nöstényelefánt”.
    14. jóni – női nemi szerv.
    15. jónijában megjelenő nedv... – az indek elképzelése szerint az izgalom jele a nőknél. Ennek hagyományos „élettani” magyarázatát Kaljámamalla a negyedik szthálában adja meg.
      16. gyönyörernyő – Vénusz-domb.
      17. A hason látható hármás ránc – az indeknél ez a legfőbb szépségjelek egyike, amelyet a nő büszkén mutathat.
      18. naliní – „lótusznő”, másképp padminí.

19. holdhónap – A hagyományos hindu kalendárium holdéve tizenketted része. Egy világos és egy sötét félből áll. A világos fél a növekvő, a sötét a fogyó Hold időszaka. Minden egyes félhónap tizenöt tithiből (napból) áll, így a tithik száma harminc. A holdhónap nagyjából 27 napnak felel meg a Nap mozgását alapulvevő időszámítás szerint. Az egyes tithiknek számuk van, Kaljánamalla előírásai a holdhónap megfelelő számú tithijére vonatkoznak. A holdhónapok nevei a modern időszámításbeli megfelelőikkel a következők: phálguna (február–március), csaitra (március–április), vaisákha (április–május), dzsjaisztha (május–június), ásádha (június–július), bhádrapada vagy prausthapa- da (augusztus–szeptember), ásvina vagy ásvajudzsa (szeptember–október), kárttika (október–november), márga- sírša vagy ágrahájana (november–december), pausa vagy taisa (december–január). Egy adott nap tithi megfelelőjének meghatározása a Hold mozgásától függ, és így évenként eltérő. Ebben a kérdésben az Indiában megjelenő hivatalos naptárak az irányadók, ahol a modern naptári napok mellett szerepel a megfelelő tithi száma.

20. a jóniban játsszék elefántjátékot – azaz dugja ujját a jóniba, csiklandozza azt. A hím elefánt ez a műveletet ormányával végzi.

21. csandrakalá – „holdkalendárium”, az ind képzelőerő egyik pompás szüleménye: a különböző típusú nőkben a holdhónap meghatározott napjain egy-egy adott testrészben lakozik a gyönyörvagy. Aki ezt ismeri, a kérdéses nőt képes a vágytól izgatottá tenni.

22. a szőr felborzolódása – az indek szerint a gyönyörérezet legbiztosabb jele.

23. szít-hang – a szít-hang jelentőségéről Kaljánamalla a tizedik szthálában részletesen beszél.

24. cshuritaka-jel – másnéven cshuritajel, félkör alakú bevégás, amelyet a köröm hagy maga után.

25. lingam – férfi nemi szerv.

26. sasa – „nyúl”.

27. vrisabha – „bika”.
28. asva – „csődör”.
29. rnrigt – „nösténygazella”, „őznő”.
30. asvá – „kanca”.
31. dviradá – „kétagyarú”, azaz „nöstényelefánt”.
32. hariní – „nösténygazella”, „őznő”.
33. kariní – „ormányos”, azaz „nöstényelefánt”.
34. turaga – „gyorsan menő”, azaz „csődör”.
35. asviká – „kanca”.
36. turagí – „kanca”.
37. dvipí – „nöstényelefánt”.
38. kurangí – „nösténygazella”, „őznő”.
39. haja – „csődör”.

40. A nők jónijában lévő vérben háromféle bogár keletkezik – jellegzetes, hagyományos ind élettani képzet.

41. Szeretik a nem teljes közösülést – nem világos. Az közismert, hogy a csődörök igen nehézkesen végzik a közösülést, és a szakszerű tenyésztésnél emberi segítségre szorulnak.

42. Fülük hosszúkás – az indek a hosszúkás fület szépnek és szerencséhezónak tekintik. Buddha egyik „szépségjele” a hosszúkás fül.

43. Járásuk az elefánthoz hasonló – a hatalmas testű elefántok járása bámulatosan kecses!

44. vadavá – „kanca”.

45. bétel – az Areca Catechu nevű fa diószerű termése. Ezt mésszel együtt (esetleg még más fűszerekkel) a bételfa levelébe csavarják, és úgy rágják. A rágástól az ember szája és fogai vörössé válnak, és a keverék kellemes illatot kölcsönöz a szájnak, ezenkívül étkezés után elősegíti a jó emésztést. Az indeknél a dohányzást helyettesíti. A bétellel kínálás a vendéglátás fontos része.

46. gaurí– „fehér”, olyan lányka, akit még nem festett vörösre az első menstruáció.

47. kaphá – „nyálka”, flegmatikus típus.

48. pittalá – „epés”, nagyjából a kolerikus típus.

49. vátalá – „homok”.
50. déva természetű – „isteni” természetű.
51. gandharva természetű – „angyal” természetű. A gandharvák az ind mitológiában égi zenészek voltak.
52. jaksa természetű – „szellem, védőszellem” természetű. Néha a jaksák rosszindulatúak is lehetnek.
53. manusja természetű – „ember” természetű.
54. pisácsa természetű – „gonosz szellem, démon” természetű.
55. nága természetű – „kígyó” természetű.
56. káka természetű – „varjú” természetű. A varjú igen megvetett állatnak számít.
57. kapi természetű – „majom” természetű.
58. kliara természetű – „köröm” természetű.
59. a tanítótól fél – az eredetiben ez áll: „félelem miatt”. Fordításomban a hindi kommentátort követtem, aki szerint a „guru”, azaz a tanító, az ember lelki életének vezetője.
60. naiszargikí – „természetes”.
61. visajadzsa – „az érzékszervek tárgyaiban létrejövő”, például egy látható, hallható, szagolható dolog.
62. szarná – az elnevezés nem egészen világos. Kétféle magyarázat lehetséges: 1. „megegyezés”, azaz ez a szerelem a férfi és nő megegyezéséből jön létre; 2. „hasonlóság”, a férfi hasonlóságot vél felfedezni a nő alakjában, nevében, ékszereiben stb.
63. abhjászikí – „a gyakorlatból vagy a megszokásból keletkezett”.
64. a Szerelemisten ernyője – csikló.
65. púrnacsandra nádika – „telihold”.
66. Madhjadésa – a „Középső ország” a hagyományos felfogás szerint a Himálaja és a Vindhjá hegységek közötti terület, amelynek nyugati határa Delhi környékén, keleti vége Allahábád táján volt.
67. Málava ország – az Anangaranga korában a mai Pakisztán részét képező Multán környékére vonatkoztatható.

68. Abhíra ország – Gudzsarát délkeleti része a Tapti és a Dévagad folyók között.
69. Látaka ország – azonos lehet a Ládakhán nevében található Láda elnevezéssel. Gudzsarát déli részén a Mahí és a Tapti folyók között.
70. Andhra – nagyjából a mai Andhra Pradés állam.
71. Karnátaka – nagyjából a mai Karnátaka állam.
72. Kósala – a mai Uttar Pradés állam középső része, Allah- ábádtól északra, északnyugatra.
73. Pátaliputra – ma: Patna, Bihár állam fővárosa. Az ókorban India legfontosabb politikai központja. Különösen híres volt ravasz kurtizánjairól.
74. Maharástra – az azonos nevű indiai szövetségi állam környéke.
75. Vanga – Kelet-Bengál.
76. Gauda – Észak-Bengál.
77. a páratlannyilú – Káma, a Szerelemisten, akinek öt virágból készült nyila van.
78. Utkala – a modern Orissza. Ez a terület különösen híres az erotikus művészet magasiskoláját képviselő reliefjeiről.
79. Megfordított nemi kapcsolatra vágyik – itt arról lehet szó, hogy a nő férfiként tevékenykedik. Erről a tizedik szthala bőven szól.
80. Kámarúpa – Asszám állam egy része, a Szadánirá folyótól keletre.
81. Vatiavásza – más forrásokban Vanivásza, Kerala északi része.
82. Szindhu – az Indus folyó felső folyása melletti terület, ma: Pakisztán egy része.
83. Avanti – a mai Madhja Pradés állam része, fővárosa Uddzsajini volt.
84. Váhnika – a modern Balkh, ma: Afganisztán.
85. Gudzsarát – a mai Gudzsarát állam.
86. Tirabhukta – közelebbről nem ismert földrajzi név.
87. Puspapura – „A virágok városa”, ma: Pésávar (Pakisztán).

88. Anga – a Gangesz jobb partján a mai Bhágapur környéke (Bihár állam).

89. Madra – a Pandzsábban a Ravi és Csénáb folyók közötti terület.

90. Tilanga – feltehetően Télangana, a mai Andhra Pradés déli, délkeleti része.

91. Dravida ország – a mai Tamilnádu része, a Krisná és Pólar folyóktól délre eső terület.

92. Szauvíra ország – a mai Szindh tartomány Pakisztánban.

93. Malaja – a Majszurtól (Mysore) délre eső tengerparti terület, a szantálfákról és fűszereiről nevezetes.

94. Kambodzsa – a Hindukus vidékén, Belső-Tibetben elterülő tartomány neve.

95. Paundra – a Gangesz déli partján az ókori Anga és Vanga államok közötti terület, a mai Dél-Bihár és Nyugat-Bengál területén.

96. barbár nők – az India határán túli területekről és a törzsi lakosságból származók neve.

97. Gághrja – közelebről nem ismert terület.

98. Kásmira – a mai Kásmir. Érdekes, hogy Kaljánamalla felfogásával ellentétben a kora középkori irodalom Kás- mirt híres kurtizánjairól, szép asszonyairól tartja számon. Ez a mai indiai felfogással is megegyezik.

99. A decemberi csillag ragyogásakor – a hatodik holdfázisban.

100. karsa – súlymérték neve, a pala egynegyed része, 18,144 g.

101. pala – súlymérték, 72,576 g.

102. félpala – 26,278 g.

103. Három Világot – a földet, a föld és ég közötti levegőet és az eget.

104. Vátszjájana bölcs – a Káma-Szútra, azaz a „Szerelem tankönyve” című munka szerzője, aki valószínűleg az i. sz. 3. században élt.

105. Ői testrészből származó piszokkal – ez többféleképpen magyarázható. 1. izzadság, nyál, vér, vizelet, ondó. 2. gyűrűsujj vére, szívből eredő nyiroknedv, szempiszok, orrpiszok, test külső piszka.

106. mahástamikor – „a nagy nyolcadikkor”. Ez Ásvina hónap (szeptember-október) világos felének nyolcadik napja, Durgá („A nehezen megközelíthető”) istennő ünnepe, a hindu kalendárium egyik legfényesebb ünnepnapja.

107. A Szerelemistent megidéző varázsszöveg – azaz a Kámésvara mantra.

108. klim – misztikus szótag.

109. Amukí – női személynév, amelyet Kaljánamalla találomra választott.

110. Csámundá – Durgá egyik megjelenési formája. Teste fekete, nagy szájából kilógó nyelve van, szeme állandóan vérben forog, kezében gyilkos fegyverek vannak, nyakát holttestekből készített nyaklánc ékesíti. Nevét onnan kapta, hogy legyőzte Csanda és Munda démonokat.

111. dhiri – értelmetlen szó, illetve a varázsszövegben misztikus jelentése van.

112. Akinek neve ismeretlen – ez többféle dologra utal: az ember egyik neve annak a kasztnak a neve, amelybe beleszületett; saját neve utal arra a csillagállásra, amelyben született és arra az istenségre, amely az adott csillagállás uralkodó istensége volt. Így az ember neve és sorsa szoros kapcsolatban állanak egymással. Házasságkötéskor ennek ismerete igen fontos.

113. Akinek a nevében hegy, madár, fa, folyó nevű csillagkép szerepel – a gyermek nevének első betűje innen származik, és így a gyermek sem lesz szerencsés életében.

114. Négy vonal – 1. tudomány, művészet; 2. életkor; 3. vagyon; 4. szülők. Ezek megléte vagy hiánya nyilvánvalóan nem mellékes az embernél.

115. Aki Indra a férfiak között – a legkiválóbb férfi, miként a védikus mitológiában Indra a legkiválóbb hős az istenek seregében.

116. Nem adott – azaz, akit nem a szülei vagy családja ad férjhez a kasztelőírások szerint.

117. Nárada bölcs – mitikus személy, aki az istenek és emberek között közvetít. Nevéhez egy törvénykönyv is fűződik.

118. Lanká ura – Rávana, a tízfejű démonkirály, aki Lanká (Sri Lanká) uralkodója volt. Amint azt a Rámájánából ismerjük, Rávana elrabolta Ráma feleségét, Szítát, ezért háború tört ki, amelyben Ráma megölte a feleségrablót.

119. Báli Tára elragadása... – Ez a mitologikus történet így más forrásokból nem ismeretes. Az epikus források szerint Báli Indra isten fia volt, és a majmok királya. Tára pedig a felesége. Báli Ráma ellensége lett, és ezért a Ráma megölte őt. Feleségét fivére, Szugriva vette nőül. Arról nem szól a Rámájana, hogy Báli halála és Tára újbóli férjhezmenetele között oksági kapcsolat lett volna.

120. Kicsaka Páncsáliká megkaparintása... – Kicsaka Páncsálikát másnéven Draupadít az öt Pándava fivér közös feleségét csábította el. Ezért az erejéről híres Bhíma megölte őt, csontjait és húsát gombóccá gyúrta össze.

121. Purúravasz király és Urvasí tündér szerelme – több feldolgozásban ismeretes. Purúravasz beleszeret Urvasiba, boldogan élnek együtt, de a sors akaratából Urvasí elhagyja.

Később az istenek segítségével Purúravasz visszanyeri feleségét.

122. bráhmána – a hagyományos ind társadalomban a legfelsőbb „rendbe” (varna) tartozók neve. Foglalkozásuk szerint papok, tanítók, politikusok voltak.

123. Védá-tudós – a Védák, azaz a legnagyobb tekintélynek örvendő vallási szövegek tanulmányozói, magyarázói, akik igen nagy tiszteletet élveztek.

124... .sohase szeretkezzék.. .folyóban – a folyók szentek, és csak rituális cselekedetek végrehajtására használhatók.

125. Amikor a Nap egy másik csillagképbe lép – ennek szanszkrit neve szankránti. Nagy ünnep, amikor milliók

vesznek rituális fürdőt India szent folyóiban és tavaiban, valamint a tengerben.

126. Szerelmi előjátékok – a szanszkrit szövegben upabhóga, azaz „mellékélvezet” áll.

127. Szézám és rizs keveredékes ölelés – arra utal, hogy ez szoros kapcsolat, de nem megbonthatatlan, mert a főtt ételben a szézám és a rizs együtt van, de nem olvad tökéletesen egybe.

128. Tej és víz ölelés – azaz egy szétválaszthatatlan kapcsolat, tökéletes egybeolvadás.

129. Hím- és szít-hangokat hallatnak – ezekről a tizedik szthala megfelelő része szól.

130. Traivikrama – „Hármat lépő”, Visnu törpe formában való megtestesülésével kapcsolatos. Vamana, a törpe azt kérte Bali démonkirálytól a neki végzett szolgálataiért, hogy annyi földet kapjon, amennyit három lépéssel le tud mérni. Ezek után óriássá nőtt, és lelépte a Három Világot, Bálit pedig letaszította trónjáról.

131. Szóma-préselés pozíciója – a szórna egy ma már pontosan meg nem határozható növény neve. Talán egy cserje volt, de lehet hogy egy gombaféleség. A belőle préselt ital az istenek kedvence volt, így az áldozat fontos része. Maga a szómapréselés igen bonyolult szertartás volt.

132. Fél-lótusz-ülés pozíciója – a rendelkezésre álló szanszkrit szövegben upadam áll. A hindi kommentár alapján upa- padma, azaz upapadmászana, „fél-lótusz-ülés” jelentésre gondolhatunk. Ezt megerősíti a Kókasásztra leírása is, ahol az upadam, mint az ardhapadam szinonimja, ezt a pozíciót írja le.

133. Kígyó-kötél-pozíció – Nem világos. A Szmaradipiká: „A szerelmi vágy lámpása” című erotikus szakkönyv ezt nága- pásaka néven említi: jelentése ugyanaz.

134. Hari-lépése pozíció – Hnri, Visnu egyik neve, a magyarul is olvasható Gíta Govinda férfi főszereplője, a nagy csábító.

135. Körben forgás pozíciója – itt arról lehet szó, hogy a nő a medencéjét mozgatja. Ismeretes ennek a pozíciónak egy

energikusabb formája is: a nő a lingam körül, mint tengely körül forog úgy, hogy arcát a hátán fekvő férfi felé fordítja és kezeivel hajítja magát. Ezt a Dinálápaniká-Sukaszaptati című munkában olvashatjuk.

136. Második feleséggel... – noha a hinduknál általános az egyne- jűség, a törvénykönyvek a magasabb kasztoknál nem zárják ki a többnejűséget sem.

137. Ruhásnak nevezik – az ilyen nő fejöltözve virraszt, úgy várja férjét.

138. Holdsugár, lótusz, szántál és más eszközök segítségével gyakorol testi önmegtartóztatást – a felsorolt dolgok hidegérzetet keltenek, és a szerelmi vágy csillapítására szolgálnak.

139. utkanthitá – „felemelt nyakú”. Ez a vágyakozás jele a nőknél.

140. szamutkanthá – ugyanaz mint utkanthitá.

141. szvadhínabhartriká – „aki férjét hatalmában tartja”. Kaljámamalla a szvadhínapúrvaleti szinonimájaként használja.

142. prósitá – „(férjétől) távol lévő”. Kaljámamalla a vijjoginival azonos értelemben használja.

143. Sankara – Siva, „A jóságos”, másnéven a Nagy Isten, aki Visnu és Brahmá társaságában a hindu istenháromság harmadik személye. A fején áthaladó folyó az isteni Gangesz, szanszkrit nevén a Gangá.

144. Gaurí– „fehér” Párvati, másnéven Durgá istennő neve, aki Siva hitvese. Sivát és Gaurít gyakran ábrázolják olyan emberi formában, amelynek fele férfi, fele pedig nő.

145. Az óceán lánya szerelmes Hariba – az óceán lánya nem más, mint Laksmí, a szépség és gazdagság istennője, aki a tejóceán kiköpiésekor került az istenek sorába, és Visnu (Hari) felesége lett.

146. Vaikuntha mennyország urába – azaz Visnuba. A Vaikuntha nevű mennyország a mitikus Méru hegy, az indek Olymposza keleti csúcsán van. Mások szerint az északi óceánban.

Szanszkrit növény és anyagnevek

agasztjafa	Agasti Grandiflora
amrita	többféle növény neve, általában: nektár, ambrózia
arka	Calotropis Gigantea
asóka	Jonesia Asoka Roxb.
balá	Sida Cordifolia
balánága	gyógynövény
bhudzsanga	Mesua Ferrea
bilva	Aegle Marmelos
danti	Croton Polyandrum
dévadáru	Pinus Devadaru
dévakásthá	Pinus Devadaru
dhánjá	koriander vagy Cyperus Rotundus
dhátaki	Grislea Tomentosa
dhátrí	Emblica Officinalis
dviradapippali	Scindapsus Officinalis
ghí	tisztított vaj
górócsana	a marha epéjéből készített sárga fes tékanyag
grihadhuma	gyógynövény
gundzsá	Abrus Precatorius
hajagandhi	Physalis Flexuosa
haritála	Columba Hurriyala
javá	gyógynövény
kadamba	Nauclea Cadamba vagy más nö vény
kapi	Emblica Officinalis
kapittha	Feronia Elephantum
karandzsá	Pongamia Glabra
kákadzsanghá	Leca Hirta
kámbódzsi	Glycine Debilis
káncsana	Mesua Ferrea
kétaki	Pandanus Odoratissimus
kharamandzsari	Achyranthes Aspera

kólamaddzsá	gyógynövény
kustha	Costus Speciosus
kusthaka	gyógynövény
laksmána	Hemionitis Cordifolia vagy Uraria Lagopodioides
lódhra	Symplocos Racemosa
madhuka	Bassia Latifolia •
madháhva	többféle növény neve: Bassia Latifolia, Jonesia Asoka Roxb. stb.
márgafa	orvosi célokra használt fafélcserg
mátangabalá	Uraria Lagopodioides vagy Sida Spinosa
mégghanáda	Amaranthus Polygonoides vagy Butea Frondosa
mésasringí	Ocimum Pinnatum vagy Gymnema Sylvestre
mritája	gyógynövény
nakha	Unguis Odoratus
nága	Mesua Roxburghii vagy Rottlera Tinctoria
nágabalá	Uraria Lagopodioides vagy Sida Spinosa
nágakészara	Mesua Roxburghii
nágapuspa	Mesua Roxburghii
nimba	Azadirachta Indica, hindi nevén ním
palása	Butea Frondosa
pathjá	Terminalia Chebula vagy Citrina
pándarataru	Anogeissus Latifolia
picsumanda	Azadirachta Indica, hindi nevén ním
pikákxa	Barleria Longifolia
pindáraka	Trewia Nudiflora
pilu	Careya Arborea
putika	Pongamia Glabra
raksó fa	Terminalia Bellerica
rócsana	azonos górócsanával
rúkma	Mesua Roxburghii vagy Datura

	stramonium
sailéja	benzoin illat
sankarabídzsa	gyógynövény magva
sávára	Symplocos Racemosa
sighru	Moringa Pterygosperma
sirisa	Acacia Sirissa
sivákxa	Elaeocarpus Ganitrus
sjámalá	„sötét” sokféle növény neve
sríparni	Gmelina Arborea vagy Premna Spi nosa, esetleg Pistia Stratiotes
sríphala	Aegle Marmelos
svétabalá	fehér Sida Cordifolia
szamjáka	közelebbről meg nem határozott növény
szaptaccshada	Alstonia Scholaris
szaptaparna	Alstonia Scholaris
szardzsi	Vatica Robusta vagy Terminalia Robusta
sznuhi	Euphobia Neriifolia
szthaunéja	Taxus Baccata
szurá	Flacourtia Cataphracta
szuradáru	Pinus Devadaru
szvarna	Mesua Roxburghii
tagara	Tabenaemontana Coronaria
tankana	bórax vagy Feronia Elephantum gyümölcs
tálisza	Flacourtita Cataphracta
tárksja	Vatica Robusta(?)
triphálá	„három gyümölcs”: Terminalia Chebula, Terminalia Bellerica és Phyllanthus Emblica
vacsá	Acorus Colamus
vadzsrá	Euphorbia Antiquorum vagy Aste- racantha Longifolia
vadzsrí	fenyérfa vagy szézám, esetleg Ter- minalia Chebula

varsábhu	Boerhavia Procumberia
vádzsigandhá	Physalis Flexussa
vidári	Hedysarum Gangeticum
vjádhi	Costus Speciosus
vjósa	három csípős fűszer keveréke: száraz gyömbér, hosszúbors, feketebors

